

A la ciutat de Girona, a nou de juny de dos mil catorze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berlosó Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urra Fàbregas, Pia Bosch Codolà, Glòria Plana Yanes, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Sílvia Paneque Sureda, Amèlia Barbero Rivera, Joaquim Bonaventura Ayats, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Concepció Veray Cama, Joan Menacho Gabardino, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet, Carlos Palomares Safarres i Carles Bonaventura Cabanes.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, bona tarda. Molt benvinguts i benvingudes a la sessió. Si els sembla, començaríem el Ple ordinari del mes de juny.

Només a efectes de procediment, verbalitzar allò que ja varem convenir tots els grups a la Junta de Portaveus i és que una part de l'ordre del dia inicial d'aquesta sessió plenària, que és exactament la corresponent a totes les mocions que havien entrat, varem convenir, per la previsible durada d'aquest Ple ja només pel seu articulat ordinari, que fóra bo que el tractéssim, per a benefici de tothom, sobretot dels proponents de les mocions, de l'opinió pública i de nosaltres mateixos, en una altra sessió. I a aquests efectes, anunciar que, com ja saben vostès, el dia 16 està convocada una sessió extraordinària per tractar exclusivament de les mocions que es van entrar i que avui no substanciarem cap d'elles. Per tant, només ho dic per qüestions d'ordre i de procediment, tot i que, com he dit, ja ho havíem acordat així a la Junta de Portaveus.

Per tant, avui els punts que es debatran són els que figuren a l'ordre del dia darrer que se'ls ha enviat, que conté una convalidació urgent al final. I lògicament, els precís i preguntes, perquè a les sessions extraordinàries no hi ha precís i preguntes i aquests els substanciarem avui.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El senyor alcalde pregunta si hi ha alguna esmena a fer en relació a l'acta de la sessió anterior de 12 de maig de 2014.

Intervé la senyora Pia Bosch, a la pàgina 62 jo vaig dir que ens afegíem a la petició de fer una Junta Local de Seguretat específica per al sector est i s'ha transcrit «oest» per error, demanar que se substitueixi aquest «oest» per «est».

Intervé el senyor alcalde, qui diu, incorporarem aquesta correcció que ha fet la senyora Bosch, i si no hi ha cap altra esmena podríem aprovar l'acta de la sessió del dia 12 de maig.

No havent-hi cap altra esmena es dóna per aprovada l'acta de la sessió de 12 de maig de 2014.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA

Pel que fa a informes de Presidència, dir-los, com ja tenen vostès, els resultats de l'informe socioeconòmic corresponent al mes de maig del 2014. Aquest segueix la tendència dels darrers, amb tendència positiva, però encara amb elements més positius dels que no ens havíem trobat fins ara.

És el sisè mes consecutiu en què hi ha una disminució interanual de l'atur, i en aquest cas ho fa de manera molt significativa, de més d'un 7 per cent. És a dir, 537 persones menys a la llista de l'atur de les que no hi havia el mes de maig del 2013. I ens hauríem de remuntar fins al 2007 per trobar una disminució interanual en un mes de maig, no es produïa des del 2007. I per primera vegada, això sí que no havia passat en tot aquest període, no només reduïm respecte a l'any passat, no només reduïm respecte al 2012, sinó que també reduïm respecte al 2011, és a dir, avui hi ha menys persones a la llista de l'atur de Girona de les que no hi havia el mes de maig del 2011. Per tant, això no havia passat en tot aquest període que analitzem.

Obviament, també reduïm en relació al mes anterior, la reducció supera el 4,6 per cent, és a dir, 345 persones menys. I per tant, per seguir el que és l'anàlisi de la tendència dels darrers mesos, podem dir un mes més que en els primers cinc mesos de l'any ja hem reduït de gairebé quatre-centes persones les persones inscrites a les llistes de l'atur.

I pel que fa al comportament del nombre de contractacions, podem constatar també una tendència absolutament positiva. Del mes de maig no tenim dades encara tancades, saben vostès que les contractacions no van al mateix ritme en què podem presentar les dades de l'atur, però sí que podem donar les del mes d'abril: amb relació al 2013 hi ha una diferència molt significativa, el 2013 el varem tancar incrementant pel que fa al 2012 també a 2.670 contractes i el 2014 hem superat els 3.000 de llarg, 3.228. Tres mil, una xifra que no teníem des del 2008.

Pel que fa al primer quadrimestre, ja tot el quadrimestre tancat, la diferència amb relació a l'any passat francament també és important, perquè són més de dos mil contractes més, dues mil contractacions més de les que no hi havia, és a dir, hi havia 10.207 contractacions en el primer quadrimestre del 2013 i en aquest primer quadrimestre del 2014 n'hi ha 12.312. I és la quantitat més alta des del 2009.

També són xifres que sumades a l'increment d'afiliats a la Seguretat Social, que també augmenta de gairebé de 1.000, o d'un pèl més, de 1.500 persones més de les que no hi havia ara exactament fa un any. El nombre d'altres de l'impost d'activitats econòmiques, el nombre de llicències d'activitats econòmiques no els puc donar la dada exacta en aquests moments, perquè no la tinc al davant i no voldria ser imprecís, però els avanço que en el primer quadrimestre de l'any supera de llarg el total del 2013.

Tot això fa que estiguem davant d'un mes que no només confirma la tendència que hem anat explicant, sinó que en paraules d'un economista que sovint és present en aquesta sala, no només pel seu prestigi i pel fet que és gironí, com és el senyor Josep Oliver, sinó perquè té una gran vinculació també amb l'anàlisi de l'economia nostra, en un recent article a *La Vanguardia* deia amb totes les cauteles del món, però jo les voldria compartir: «Sembla, doncs, que podem elevar a categoria les anècdotes que s'acumulen i afirmar que la recuperació agafa embranzida, però no que haguem sortit de la zona de risc de cap manera.» Que és el que hem anat dient cada vegada. Però jo comparteixo aquesta visió més entre prudent, però també esperançada, d'en Josep Oliver a l'hora d'analitzar tot aquest conjunt de dades, que al principi semblaven anecdòtiques, si un mes anava bé, l'havíem d'agafar amb moltes pinces, però ara ja portem un període molt llarg, molt consolidat que ens permet dir i compartir amb totes

les mesures i totes les cauteles del món això que el professor Oliver diu en el seu article.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE

Decret de l'Alcaldia de data 20 de maig de 2014 relatiu a nomenament de personal eventual de confiança o assessorament especial.

Nomenar personal eventual de confiança o assessorament especial a la senyora Meritxell Gil Calonge, assessora del grup municipal de ICV, amb la categoria d'auxiliar administrativa i amb una dedicació de 37,5 hores, i una retribució íntegra mensual de 1.275,87 euros i amb efectes del dia 12 de maig de 2014 en substitució de la senyora Meritxell Trias Borin, mentre duri la baixa per IT i posterior maternitat.

De conformitat amb el previst a l'article 10 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, s'efectuarà la publicació de la present resolució en el BOP i en el DOG, i es publicarà en el tauler d'anuncis de la corporació.

Del present decret se'n donarà compte al Ple Municipal en la primera sessió que celebri.

- * INFORMAR del compliment de l'article 104 bis de la Llei 27/2013 (LRSAL) pel que fa al nombre de places reservades al personal eventual, i que són 17 i disposar la publicació a la seu electrònica de l'Ajuntament i al BOP de Girona.
- * Sentència núm. 33, de 6 de febrer de 2014, del Jutjat Penal núm. 4 de Girona, dictada en el procediment abreujat núm. 306/2011, en virtut de la que es condemna a l'acusat com autor penalment responsable d'un delictes de conducció sota la influència de begudes alcohòliques, a la pena de tres mesos de presó i inhabilitació especial per a l'exercici del dret al sufragi passiu durant el temps de la condemna, així com a la pena de privació del dret a conduir vehicles a motor i ciclomotors pel temps d'un any i un dia, amb imposició de les costes processals, havent d'indemnitzar a l'Ajuntament de Girona en la quantitat de 932,13 €.
- * Sentència núm. 108, de 10 d'abril de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 273/2013, interposat per la recurrent contra el Decret de l'Alcaldia de 29 d'abril de 2013, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia de 13 de setembre de 2012, pel que se li va imposar una sanció per infracció de les normes de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, per un import de 200 €, per no utilitzar el conductor el cinturó de seguretat. La sentència imposa les costes del procés a la part recurrent fins a la quantitat màxima de 100 €.
- * Sentència núm. 119, de 25 d'abril de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 271/13, interposat per la part recurrent contra el Decret d'Alcaldia de data 2 de maig de 2013, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret de l'Alcaldia de 21 de febrer de 2013, de traspàs de la titularitat d'una concessió funerària, hipogeu 56 del Departament de Migdia del Cementiri Municipal de Girona. La quantia del procediment s'estableix en 3.500 €.
- * Sentència núm. 132, de 30 d'abril de 2014, del Jutjat Contenciós

Administratiu núm. 2 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 315/2013, interposat per la part recurrent contra la desestimació per silenci administratiu del recurs de reposició interposat en data 15 de juliol de 2013 contra el Decret d'Alcaldia de data 12 de juny de 2013, d'imposició d'una sanció en l'expedient núm. 1073081 per un import de 300 €, per infracció de les normes de trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat viària, per no identificar el conductor responsable d'una acció, el titular del vehicle degudament requerit. La sentència imposa les costes del procés a la part recurrent fins a un límit de 150 €.

- * Sentència núm. 204, de 12 de maig de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 434/13, interposat per la part recurrent contra el Decret d'Alcaldia de data 30 de maig de 2013, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia de data 4 de juny de 2013, d'imposició d'una sanció en l'expedient núm. 1062409 per un import de 200 €, per no respectar el conductor del vehicle el llum vermell d'un semàfor. La sentència imposa les costes del procés a la part demandada, l'Ajuntament de Girona, fins a un límit de 100 €.
- * Sentència núm. 200, de 12 de maig de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 439/13, interposat per la part recurrent contra el Decret d'Alcaldia de data 29 d'agost de 2013, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia de data 7 de maig de 2013, d'imposició d'una sanció en l'expedient núm. 1060387 per un import de 300 €, per circular sobrepasant la velocitat màxima autoritzada. La sentència imposa les costes del procés a la part recurrent.
- * Sentència núm. 212, de 20 de maig de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 398/12, interposat per la part recurrent contra el Decret d'Alcaldia de data 8 d'agost de 2012, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia de data 29 de març de 2012, d'imposició d'una sanció per import de 200 €, per infracció de les normes de trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat viària, per conduir utilitzant dispositius de telefonia mòbil, navegadors o qualsevol altre sistema de comunicació que requereixi intervenció manual del conductor.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, farà un esment al tema de la comunicació al Ple municipal del nombre de personal eventual. Nosaltres, tal com ja varem esmentar i fer públic en el debat d'aprovació del cartipàs, tornem a reclamar que es rebaixi el nombre d'assessors dels grups municipals i de l'equip de govern, perquè pensem que és excessiu. Simplement hi volem fer un esment, com ja varem fer en el seu moment.

Dit això, també voldria fer una observació: que en aquest Ple, quan comencem sempre el Ple municipal, i nosaltres ho hem esmentat diverses vegades, pensem que és positiu que l'alcalde de la ciutat de Girona faci un repàs de les dades de l'atur de la nostra ciutat, perquè és una realitat dramàtica, però sí que demanaríem que, d'alguna manera, aquestes dades que vostè planteja la resta de grups municipals també tinguem, si més no, l'oportunitat de debatre una mica sobre el tema. Perquè, ja li he comentat més d'una vegada, vostè fa una mica una anàlisi més aviat positiva de l'evolució de l'atur a la ciutat i, per exemple, pràcticament no dedica gens de temps a parlar de la temporalitat d'aquesta ocupació que s'està creant, de la precarietat i del

nou model de treballador precari que ha de malviure amb sous de misèria. Nosaltres pensem que, d'alguna manera, això en el Ple també s'hauria d'aprovar.

I dit això, voldria fer també una consideració de tipus més general: recordar que fa poc temps, per desgràcia, un treballador de Girona + Neta es va treure la vida i des d'aquest grup municipal voldríem fer-li un reconeixement.

I també fer un reconeixement més ampli a uns ciutadans i ciutadanes del nostre país de Catalunya que aquest cap de setmana han portat el missatge del dret a decidir del nostre país arreu del món i que això a nosaltres ens omple de satisfacció.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, és amb relació a un decret que signa vostè, que a més és una notícia que avui sortia als mitjans de comunicació amb relació a qui vostès han contractat, el senyor Galdrich Peñarroja Sánchez, per fer la conferència de commemoració del Dia Internacional dels Arxius, a l'arxiu de Girona, precisament avui 9 de juny. Jo sincerament li he dir, senyor alcalde, que no és la quantitat econòmica que vostè destina a contractar aquesta persona, perquè són 250 euros, però sí que vull posar de manifest el malestar del meu grup municipal que vostès aprofitin fins i tot el Dia Internacional dels Arxius per fer propaganda de l'independentisme, que és més que conegut que vostè defensa constantment i cada dia.

Penso que no és un tema tan important la gigafoto, que vostès diuen, de la via catalana del 2013, com perquè se li doni tot aquest reconeixement en un dia tan important com és el Dia Internacional dels Arxius. El Dia Internacional dels Arxius s'ha d'aprofitar per explicar a la ciutadania quina és la tasca dels arxius i dels arxivers i penso que hi havia conferències molt més interessants a fer en el dia d'avui per part d'aquest equip de govern que la que vostès han decidit.

I per tant, nosaltres volem que consti en acta el nostre desacord en aquest intent nou de vostè d'inculcar a la ciutadania de Girona el tema de la independència.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, només quatre acotacions: senyor Navarro, queda constància del que diu, que per altra banda ja ho ha anat manifestant sempre que hi ha hagut el debat amb relació al personal eventual, tant del Govern com dels grups municipals. Queda constància del que vostè demana.

Amb relació a les dades, fixi's que quan les dades eren negatives, l'anàlisi era negativa, no digui que faig només anàlisis positives, quan les dades eren negatives, i per desgràcia, hem conegut mesos en què han estat molt negatives. I vull recordar que el mes de febrer de l'any passat varem arribar a la pitjor dada de la sèrie històrica de Girona, amb vuit mil, exactament, aturats a la ciutat de Girona. Per tant, no la varem ocultar, més aviat li varem donar tota la difusió que calia a través del mateix mecanisme que ara donem notícies menys negatives. I potser, tant de bo m'equivoqui, però igual d'aquí a uns mesos, al segon semestre de l'any, la cosa es torça i hem de donar notícies, diguéssim, d'increment de les llistes de l'atur, i les donarem igualment, no les ocultarem. Ja ho hem demostrat, que quan eren negatives, les donàvem. Però deixi'm dir-li que quan són menys negatives i algunes fins i tot positives, crec que també ho hem de dir, perquè si algunes de les coses ens permeten sortir entre tots plegats de la situació que tenim ho hem d'explicar.

Pel que fa a la temporalitat, és veritat, les dades que tenim no ens permeten afinar tant el número com amb el conjunt de la xifra global, però és cert que pel que fa a les magnituds estem gairebé en un situació idèntica, pel que fa a percentatges de contractacions temporals i contractacions indefinides, de les que teníem fa deu anys, no ha variat massa. No vol dir que fa deu anys estiguéssim bé, pel que fa al que és la contractació temporal o la contractació indefinida, hi estic d'acord. Però en aquest cas els canvis que hi ha no són significatius.

Pel que fa a la precarietat, no tenim prou dades. De moment, les dades que tenim no ens permeten donar amb la capil·laritat que donem les altres dades la durada d'un contracte, de tot això avui justament n'estàvem parlant amb l'equip, a veure si podem

obtenir aquestes dades. De moment, les que tenim a disposició per fer aquesta anàlisi, no ens ho permeten fer, però en prenc bona nota.

Me sumo al condol per les víctimes que hi ha sempre en una empresa municipal o de la plantilla de treballadors, sempre ho fem, tenim la sensibilitat d'expressar el condol als familiars quan una persona que treballa directament o indirectament per la casa es mor.

A la senyora Veray deixi'm dir-li que jo no acostumo a fiscalitzar les decisions que prenen les àrees a aquest nivell que vostè em descriu. Jo, francament, fins a data d'avui, i estic convençut a més a més que els governs que m'han precedit han fet exactament el mateix, l'organització dels conferencians i del contingut de les conferències que han de formar part de les activitats ordinàries de l'àrea no les decideix l'alcalde, com l'alcalde o el regidor no decideix l'obra de teatre que ha de formar part de la cartellera, ni el concert, això són els tècnics que ho decideixen i ho decideixen amb raons objectives.

Avui és el Dia Internacional dels Arxius, com és costum des de l'Arxiu Municipal de Girona, que es treballa molt bé, que és un arxiu que ha aconseguit tenir molt de prestigi, no només local, nacional, sinó internacional –li vull recordar que ha estat l'arxiu triat pel Govern de les Illes Marshall per digitalitzar tota la seva memòria audiovisual amb relació al Tribunal Nuclear de les proves nuclears del Govern dels Estats Units a les Illes Marshall. I van confiar en la ciutat de Girona pel seu *know-how* i la seva bona praxi. Per tant, tenim molt de prestigi internacional. La gent que és al davant d'aquest servei proposa uns continguts que, òbviament, jo no em dedico a fiscalitzar.

I dit això, jo no tinc res a veure amb el contingut que avui s'hagi pensat explicar la gigafoto en el marc del Dia Internacional dels Arxius, però em sembla un encert. Em sembla un encert perquè es tracta d'una operació de contingut audiovisual que, evidentment, és una fita en la memòria audiovisual d'una comunitat, per les raons que sigui, i per tant, que es tracti des del punt de vista dels tècnics de l'arxivística com s'ha de guardar, com estan fent molt sovint per a infinitat de matèries, no ho trobo gens, si m'ho permet, fiscalitzable. Recullo el seu suggeriment, però ja li avanço que des d'aquesta Alcaldia no donarem instruccions polítiques en positiu o en negatiu de l'activitat que ha de desenvolupar el responsable d'una àrea tècnica de l'Ajuntament.

Ja li ho avanço, potser no s'ho creurà, però jo no hi tinc res a veure, he signat el decret com signo la contractació d'un espectacle determinat quan un tècnic em proposa una bona proposta per a un equipament municipal. I no em dedico a mirar de quin peu calça cada conferenciant, cada artista, cada pintor, no ho faig, perquè si fes això, a part que no faria bé la meva feina, a part que la faria molt malament, a part no podria fer res més, perquè fem moltes activitats.

I dit això, li he expressat la meva opinió: em sembla que és una bona idea, crec que hi ha molt d'interès a saber com ha funcionat la gigafoto i que planteja unes complexitats, fixi's, li ho avanço, vostè sap que aquest octubre hi ha la conferència mundial d'arxius a Girona i la conferència europea també a Girona, els mateixos dies. Vindran pel cap baix més de mig miler d'experts internacionals, jo desconec si hi haurà alguna comunicació o no amb relació a la gigafoto, però estic convençut que se'n parlarà entre els tècnics de països diferents. I ho deixarem al seu criteri científic, de si això té interès o no té interès per transcendir en el món dels arxius.

Dit això, em sembla que li he explicat bé quin era el posicionament del Govern amb relació a aquest tema.

4. CONVALIDACIONS

- * Primer.- APROVAR definitivament el projecte d'urbanització de vial i vorera - sector nord passeig d'Olot (subfase 2 de la fase 2 de la restitució de l'àmbit afectat pel TAV a la zona Parc Central - Plaça Europa), de conformitat amb el que disposa l'article 89.6 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel

qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, amb un pressupost total de noranta-cinc mil cinc-cents seixanta euros amb vuit cèntims (95.560,08€) IVA inclòs. Aquest import es desglossa en setanta-vuit mil nou-cents setanta-cinc euros amb vint-i-set cèntims (78.975,27€) IVA exclòs, i setze mil cinc-cents vuitanta-quatre euros amb vuitanta-un cèntims (16.584,81€) d'IVA, calculat amb un tipus del 21%.

Segon.- El present acord serà sotmès a convalidació del Ple de la Corporació en la propera sessió que es celebri.

Decret de l'Alcaldia de 20 de maig de 2014, referent a l'adjudicació del servei d'atenció domiciliària (SAD) per a persones i/o famílies amb dificultats de desenvolupament o manca d'autonomia personal, en el municipi de Girona.

Primer.- ADJUDICAR la contractació del servei d'atenció domiciliària (SAD) per a persones i/o famílies amb dificultats de desenvolupament o manca d'autonomia personal, en el municipi de Girona, a favor de l'empresa "CLECE, SA", amb NIF A80364243, per un import anual de nou-cents vint-i-sis mil nou-cents setanta-tres euros (926.973,00.-€) IVA exclòs.

L'import total de la despesa ascendeix a nou-cents seixanta-quatre mil cinquanta-un euros amb noranta-dos cèntims (964.051,92.-€), IVA inclòs. Aquest import es desglossa en nou-cents vint-i-sis mil nou-cents setanta-tres euros (926.973,00.-€) de pressupost net, i trenta-set mil setanta-tres euros amb noranta-dos cèntims (37.073,92.-€) d'IVA calculat amb un tipus del 4%.

Els preus unitaris dels serveis són:

- Servei d'Atencions Personals: 15,57.-€ (IVA exclòs). IVA 4%: 0,62.-€. Preu total: 16,19.-€

- Servei d'Atenció a la Llar: 12,69.-€ (IVA exclòs). IVA 4%: 0,51.-€. Preu total: 13,20.-€

Les característiques de l'oferta adjudicatària, determinants de la seva selecció davant la resta d'ofertes valorades, queden detallades en els informes de valoració dels diferents criteris d'adjudicació degudament puntuats, essent els següents:

- PROPOSTA GENERAL. MEMÒRIA: 47 punts

a) Qualitat tècnica de la proposta presentada: 12 punts b) Descripció dels sistemes de planificació: 12 punts

c) Formació dels professionals: 7 punts

d) Sistemes d'informació, comunicació i coordinació: 11 punts e) Millores relacionades amb l'objecte del contracte: 5 punts

- OFERTA ECONÒMICA: 48,37 punts

PUNTUACIÓ TOTAL: 95,37 punts

L'adjudicació es practica amb subjecció estricta a les condicions del plec de clàusules administratives particulars i del plec de condicions tècniques reguladors de la contractació del servei.

Els informes de valoració dels diferents criteris d'adjudicació s'adjunten com a document annex a la notificació de la present resolució.

La durada del contracte s'estableix en dos anys i es podrà prorrogar per dues anualitats més, d'any en any, per mutu acord de les parts manifestat de forma expressa, fins a un màxim de 4 anys.

Segon.- NOTIFICAR l'adjudicació a l'empresa adjudicatària i a la resta de licitadors que han pres part en el procediment.

Tercer.- PUBLICAR l'adjudicació del contracte mitjançant anunci en el Perfil del Contractant, de conformitat amb l'article 151.4 del TRLCSP.

Quart.- La formalització del contracte no es podrà efectuar abans que transcorrin 15 dies hàbils des de que es remeti la notificació de la present adjudicació als licitadors, de conformitat amb l'article 156.3 del TRLCSP.

CONVALIDACIONS URGENTS:

12. Acord de la Junta de Govern Local de data 16 de maig de 2014.

APROVAR definitivament la modificació del projecte d'urbanització a la Frontissa de Santa Eugènia, fase 2, de conformitat amb el que disposa l'article 89.6 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, amb un pressupost total de dos milions cent vint-i-set mil dos-cents noranta-un euros amb seixanta-sis cèntims (2.127.291,66€) IVA inclòs. Aquest import es desglossa en un milió set-cents cinquanta-vuit mil noranta-dos euros amb vint-i-vuit cèntims (1.758.092,28€) IVA exclòs, i tres-cents seixanta-nou mil cent noranta-nou euros amb trenta-vuit cèntims (369.199,38€) d'IVA, calculat amb un tipus del 21%.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, senyora secretària, crec que hi ha una convalidació urgent. Però s'hauria de tractar en aquest punt?

Els sembla que aquesta convalidació urgent la poguéssim substanciar ara? Hi ha alguna objecció que pugui passar per urgència aquesta convalidació?

No havent-hi cap objecció a la urgència s'inclou la convalidació de l'acord de Junta de Govern Local de 16 de maig del 2014.

El senyor alcalde pregunta si hi ha alguna intervenció respecte a les convalidacions.

Fa ús de la paraula el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui comenta, en concret és un decret del 20 de maig referent a l'adjudicació d'un contracte important, gairebé 1 milió d'euros d'assistència domiciliària.

Jo m'he llegit bé els informes i està clar que es dona a l'empresa que millor puntuació té, que és Clece, i perd una empresa que fins ara ho portava que té arrels cooperatives, Suara, nascuda a Olot, que queda bastant endarrere. De nou, les grans empreses que ara estan «restrellant» tot el mercat possible, un cop més s'ho emporten. I amb un temor: que, com sempre, els beneficis els acaben pagant les condicions de treball dels treballadors i treballadores que treballen en aquesta empresa. Tenim exemples en el tema de neteja, sabem els problemes que hi ha hagut amb aquesta empresa i un CAP que volia gestionar.

I fan molt bé els informes, jo conec els treballadors, segur que han puntuat bé, els informes són irreprotxables. Fan unes carpetes absolutament fantàstiques, tenen darrere uns serveis que els permeten fer el que faci falta, molt diferent d'empreses petites i mitjanes.

I per tant, un cop més, posem "RIP" a una empresa petita de les comarques, catalana, i hi posem una empresa que ho toca tot. Sé que hi ha hagut a la comissió la participació d'algun tècnic on explica que es pot no forçar, però que es pot fer més, l'experiència de Barcelona i d'altres llocs, que es pot fer més, i jo reclamo això. Jo sé que de vegades també tècnicament s'aposta per allò que dona més garanties i el que dona més garanties és fer una puntuació pura i dura. Dona més garanties a vegades fins i tot als serveis tècnics. Estan segurs que han fet una cosa irreprotxable. Però després l'usuari ho acaba pagant. I això és un element que, en tot cas, espero no tenir raó, d'aquí a un any o dos, quan fem el seguiment. I ho acaba pagant un model d'indústria del nostre país, que és petit i mitjà. Ho acaba pagant.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, referent a aquest decret, nosaltres opinem bastant similar. Volem recordar que aquesta empresa, Clece, té precedents de no respectar els drets laborals dels treballadors i treballadores, que, diguéssim, ha desenvolupat episodis de repressió sindical claríssima. I nosaltres, per tant, no podem estar d'acord que una empresa així presti un servei d'aquestes característiques a l'Ajuntament de Girona.

Estem ja una mica cansats que aquestes grans empreses multinacionals que tenen un estol d'advocats molt gran i que es dediquen a buscar la lletra petita dels concursos públics per tal de complir clàusules, pensem que estem en indefensió davant d'ells i que això és inacceptable.

Sabem que no és fàcil, que els passadissos de la burocràcia són molt complexos, que el batibull de lleis i de normes i normatives que hi ha les dominen molt i nosaltres tenim menys recursos per dominar-les, però pensem que cal fer l'impossible i més per tal que no tornin a passar coses com aquestes.

Nosaltres no podem donar suport a què aquesta empresa hagi guanyat aquest concurs de cap de les maneres.

Intervé la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, voldria començar recordant que en el Ple de febrer vaig comentar que un dels motius per donar suport als plecs que regulaven la convocatòria d'aquest concurs era que es va incloure una clàusula d'especial execució que obligava l'empresa adjudicatària a cobrir totes les baixes i les substitucions del personal entre persones que es trobin en situació legal d'atur o entre col·lectius amb particulars dificultats d'inserció en el mercat laboral.

Estic d'acord amb el que han dit el senyor Olòriz i el senyor Navarro, que malauradament aquesta empresa no va deixar un bon record a aquest Ajuntament pel que fa sobretot a la divisió de neteja dels equipaments municipals. Però, segons l'informe dels serveis socials especialitzats, aquesta oferta per assumir aquest servei, tot i que no és la més econòmica –sí que hi ha empreses que han participat en aquest concurs i que han fet algunes ofertes més baixes–, és la que ha obtingut una millor puntuació pel que fa a la qualitat tècnica i global.

Ara bé, també s'ha dit, i jo hi estic d'acord, sobre el paper tot queda molt bé i sembla que les propostes són perfectes, però com que es tracta d'un servei tan essencial per a les persones amb manca d'autonomia personal, el nostre grup estarà molt atent i demanarà passats sis mesos, o sigui el mes de desembre, un informe per saber com s'ha desenvolupat aquest contracte, a fi que es mantingui la qualitat que correspon i es mereixen els nostres ciutadans, i també com s'han desenvolupat les condicions laborals dels treballadors de l'empresa.

El nostre vot en aquest cas serà favorable.

Fa ús de la paraula la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui manifesta, dir que des de l'Ajuntament, de la mateixa manera que amb totes les altres empreses, estarem atents del seguiment del compliment de les clàusules i del servei que ens farà aquesta empresa; en cas que no es compleixi el servei, serà el mateix Ajuntament qui requerirà perquè el facin, i si no amb la suspensió de la contractació que correspongui.

Vostès saben que la setmana passada, dimecres passat, ens va venir el senyor Lesmes per tal d'explicar-nos les clàusules de contractació, per ajudar-nos en totes aquelles contractacions que poden ser possibles i que poden afavorir tant el territori, Girona, com les qüestions socials. I hi estem treballant. Hi estem treballant una comissió molt àmplia, i crec que d'aquí sortiran unes clàusules per tal que es puguin introduir a la contractació.

Dir que no és fàcil, que hi estem treballant tots, l'oposició i totes les persones que hi estan convidades, que són els sindicats i el tercer sector i també les pimes i la FOEG. I crec que la reunió de l'altre dia va ser molt productiva, varem aprendre moltes coses

tots nosaltres i que això és el que nosaltres volem introduir a les clàusules. I per tant, que treballem en conjunt per tal que puguem anar millor en el futur.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, només afegir una cosa: jo entenc perfectament el que vostès diuen, m'imagino que vostès també entenen el que els proposem. No podem en aquests moments, tal com està redactat el plec, que l'hem fet de la millor manera possible, anar més enllà d'allò que diu el plec i d'allò que diuen els tècnics. Els tècnics fan un treball molt complex, molt sota pressió de tothom, perquè saben el mateix que nosaltres, el que hi ha en joc, però al final han de donar un resultat que passi totes les proves del cotó i que passi totes les proves de qualsevol òrgan fiscalitzador, que són diversos, des dels propis interns de l'Ajuntament fins als que siguin, sindicatures, tribunals de comptes, etcètera. Per tant, aquest és un principi rector que no podem abandonar mai.

Dit això, és possible que en el marc de la legislació de la bona feina tinguem marge per aconseguir allò en què tots estem d'acord, que és, que la capacitat de compra, que la despesa pública que té un ajuntament pugui servir com a màxim possible al teixit productiu, industrial, econòmic de les nostres comarques. Això és el que hem d'intentar. No és senzill, perquè és una preocupació que tenen absolutament tots els ajuntaments, mani qui mani, perquè és obvi. Però entenguin que si els portem a convalidar un resultat d'un concurs és perquè és així, perquè el concurs era obert i ha donat el resultat que havia de donar, no podem fer-ho d'una altra manera. I crec que fer-ho d'una altra manera seria en aquests moments complicat.

Però jo entenc el que vostès ens suggereixen; vostès ja saben que hi estem treballant, la regidora ha avançat algunes línies de treball. Jo crec que aviat en alguns àmbits podrem veure també alguns resultats i propostes que podrem portar al Ple i votar-les. I a veure si podem avançar una mica tots plegats.

Passem, atès que hi ha manifestació de vots diferents en aquest sentit, a votar aquestes convalidacions.

Que els sembla, hem de votar només aquesta, la resta es poden donar per convalidades? Per tant, només votem estrictament la del servei d'atenció domiciliària, d'acord?

Ningú més demana la paraula i sotmesa a votació la convalidació del Decret de l'Alcaldia de 20 de maig de 2014, referent a l'adjudicació del servei d'atenció domiciliària (SAD) per a persones i/o famílies amb dificultats de desenvolupament o manca d'autonomia personal, en el municipi de Girona, s'aprova per vint vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, dos vots en contra del grup municipal de la CUP i tres abstencions del grup municipal d'ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'ALCALDIA

5. Acceptar la cessió gratuïta de les finques corresponents a la sèquia Monar, per ser destinades a espais lliures - sistema hidrològic.

Segons resulta de les dades de l'arxiu històric municipal, la sèquia Monar, també coneguda històricament com a rec Comtal, és un rec que surt del Ter, a l'alçada de Bescanó i segueix, passant per Salt i pel barri de Santa Eugènia de Ter, fins al centre de Girona, on desguassa a l'Onyar, a tocar de la plaça de Catalunya. Malgrat que es desconeix l'origen exacte de la sèquia, les primeres referències documentals que s'han trobat són de principis del segle XI.

Ja des d'aquests inicis va servir principalment per regar les terres del pla de Girona i va propiciar el desenvolupament agrícola de la zona. Aquesta producció agrària va revertir en els mercats de Girona i, juntament amb altres factors, va

afavorir el creixement de la ciutat. També des d'aquests anys es comencen a construir molins, principalment per moldre el gra, a la vora de la sèquia, especialment a la zona del Mercadal.

L'aigua de la sèquia va ser aprofitada, a partir del segle XVII, per a l'ús industrial, com a força motriu de molins. El pas del Monar pel barri del Mercadal va convertir aquest barri en un important sector fabril. L'aigua del rec abastia els molins fariners, drapers i paperers i aquest fet va afavorir la instal·lació d'altres indústries tèxtils als seus voltants, com teixidors i tintorers.

Amb el pas dels anys les activitats medievals van deixar pas a grans indústries mecàniques. A Santa Eugènia de Ter, els antics molins del Monar van ser substituïts per una fàbrica tèxtil, ja documentada al 1819, que anys després es convertiria en la Marfà. El 1842 la companyia Oliva, Flores i Cia va comprar la sèquia Monar i altres edificis municipals del Mercadal per fundar La Gerundense, la primera fàbrica de paper continu de Catalunya, que es va mantenir en funcionament fins al 1973.

L'any 1923 Miquel Santaló va assenyalar les diferents empreses que prenen aigua de la sèquia Monar a Girona: la fàbrica de ciment Pérez-Xifra, la central elèctrica de l'Ajuntament de Girona (actual central elèctrica del Molí), la fàbrica de paper continu de Salieta i Sala (La Gerundense) o la Grober, fàbrica de botons. El 1973 constaven encara com a usufructuàries de la sèquia la Marfà, la central elèctrica municipal, la Sala i Bertran (antiga La Gerundense) i la Grober, agrupades en l'Agrupació d'Usuaris Industrials i que contribuïen al manteniment de la sèquia.

Al llarg dels anys setanta, les fàbriques del Mercadal van anar tancant. A partir d'aquell moment, la sèquia va ser coberta, fet que va permetre el desenvolupament urbanístic del sector Güell. Tot i això, les seves aigües han continuat sent utilitzades per al rec raó per la que al 2006 es va constituir la comunitat de regants de la sèquia Monar.

De conformitat amb el Pla General d'Ordenació Urbana de Girona les finques que integren la sèquia, en el seu pas pel municipi, estan qualificades com a Sistema d'Espais Lliures - Sistema Hidrològic, Clau D, segons l'article 119 de les Normes Urbanístiques.

Per la seva part, l'article 122.2 de la pròpia normativa determina que l'adquisició dels sistemes es pot fer per qualsevol títol jurídic mitjançant cessió o expropiació.

Atès que l'empresa titular de les diferents finques que integren la sèquia, Sala i Bertran, SA, ha cedit gratuïtament en favor dels municipis de Bescanó, Salt i Girona, en discórrer per tots ells el canal que configura la sèquia Monar, per tal que siguin destinades al Sistema d'Espais Lliures - Hidrològic i per tant al domini públic dels municipis respectius, procedeix ratificar el document administratiu de cessió i d'acceptació de les finques del terme municipal de Girona signat entre el representant de l'empresa cedent i l'Il·lm. Senyor alcalde president de l'Ajuntament de Girona en data de 23 de maig passat, tot significat que els Ajuntaments de Salt i Bescanó ja l'han aprovat i ratificat respectivament, en sessions plenàries de 19 de maig i 3 de juny passat.

Atès que l'adquisició consistorial de les finques s'ajusta a les determinacions de l'article 206 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya i de l'article 31 del Reglament de Patrimoni dels Ens Locals, es proposa al Ple l'adopció del següent acord:

"Primer. Ratificar el document administratiu de cessió gratuïta i d'acceptació municipal del ple domini de les finques registrals inscrites en el registre de la propietat núm. 4 de Girona, al Tom 1169, Llibre 6, Foli 43, finca 94 i en el Registre de la Propietat núm. 2 de Girona, al Tom 1215, Llibre 77, Foli 10, finca 1500, subscrit pel senyor alcalde president de l'Ajuntament de Girona i la representació de la companyia mercantil Sala i Bertran SA, en data de 23 de maig de 2014.

Segon.- Afectar les finques cedides al domini públic municipal en ostentar la

qualificació d'Espais Lliures - Sistema Hidrològic d'acord amb l'article 119 de les Normes Urbanístiques del vigent Text Refós del Pla General d'Ordenació Urbana, tot disposant la seva incorporació a l'inventari general, epígraf 1 béns de domini públic, 1.1 ús públic. d) de conformitat amb l'article 222 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya i 106 i concordants del Reglament de Patrimoni dels Ens Locals.”

Presenta la proposta el senyor alcalde, qui exposa, no m'estendré, els detalls vostès els coneixen, en varem parlar en diverses ocasions, només per deixar-ne constància a l'acta.

Aquesta és una bona notícia per a la ciutat, per als tres municipis de fet: per a Bescanó, per a Salt i per a Girona. Salt ja ho ha acceptat, Bescanó ho farà en breu i Girona ho fem avui. La sèquia Monar que està documentada des de fa molts i molts de segles passa a domini públic, per tant, es tracta simplement de donar tràmit a través del Ple a allò que ja varem formalitzar a través del conveni.

Alguna qüestió en aquest sentit?

Obert debat, fa ús de la paraula la senyora Mª Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, voldria fer alguna puntualització: sí, tant antiga de l'època de Pere Cerimoniós, per tant, Déu n'hi do!

Recepcionem, si ho entenc bé, dos dels seus tres trams que passen per la ciutat, és a dir, el tram canalitzat que va des de Salt fins a la central del Molí i la mateixa central del Molí, i entremig queda el del salt d'aigua de la Grober, que no es pot recepcionar perquè està embargat. Bé, en tot cas, volia aclarir exactament aquest concepte de l'embargament d'aquest tros.

Després també m'han sorgit alguns dubtes, en l'estudi –si ho tinc entès bé «estudi»– que vostès varen encarregar que es diu “Quatre rius i una sèquia” –que pel que entenc a partir d'ara ja serà projecte això, però bé, de moment és un estudi, tal com varem aclarir en un altre Ple– es fa referència a desviar la sèquia Monar per dirigir-la cap a la plaça del Lleó, si ho entenc bé, per tal que doni una sortida d'aigua que permeti un reflex de l'aigua que no es vegi, perquè ara hi ha molta gent que sospita d'aquesta sortida de la central del Molí i que es desviaria per fer sortir aquesta aigua abans. La meua pregunta, per si ho entenc bé, és a dir, aquesta desviació ara es podrà fer efectiva perquè ja l'Ajuntament és propietari d'aquesta sèquia o bé és un malentès que tinc jo i no hi ha aquesta intenció de desviar la sèquia? Evidentment, penso que seria una molt mala notícia no només –jo m'he llegit aquest estudi, em sembla que diu això, eh?– per això, sinó també perquè, és clar, en aquests moments la central del Molí, que està generant energia elèctrica sostenible, està funcionant amb l'aigua de la sèquia Monar, és clar, desviar aquesta sèquia suposaria perdre tota aquesta producció tan positiva que tenim. Era per aclarir algunes qüestions que m'han sorgit.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu de la CUP, qui manifesta, nosaltres estem totalment a favor d'aquesta cessió. Pensem que la sèquia Monar ha tingut molts greuges, al llarg de la història ha estat bastant maltractada, se l'ha aprofitat moltíssim, però està clar que la sèquia forma part del nostre patrimoni. És un patrimoni històric, hidràulic, cultural, industrial, té moltíssims elements de patrimoni i ha estat maltractada, ha estat bastant abandonada, bastant deixada, ha estat soterrada, és com si ens haguéssim volgut desfer d'ella. Per tant, és positiu que passi a ser de titularitat pública i és molt necessari que busquem recursos d'on sigui per tal de restaurar tot aquest patrimoni, que s'explotin tots els recursos pedagògics, educatius, ambientals, energètics i fins i tot turístics que ens ofereix aquest excel·lent patrimoni que és la sèquia Monar.

I esmentant el que apuntava la senyora Terés, és veritat que jo també vaig dir fa un temps que hi havia la intenció aquesta de desviar un tram de la sèquia Monar per fer-la anar més amunt i així que la làmina d'aigua de l'Onyar sigui més ampla. El que passa

que jo no sé si vostès o els redactors d'aquell estudis són conscients que els requeriments de l'ACA són molt, però que molt i molt exigents i que fer un tipus de moviment d'aquest tipus em sembla que necessitaran molts i molts informes. Bé, serà interessant escoltar l'explicació.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui manifesta, també alegrar-nos d'aquesta cessió i també afegir-nos a la petició que pel que fa a l'aprofitament, diguem-ne, o a la incorporació i a l'explicació, d'aquesta sèquia al patrimoni de la ciutat no s'oblidi la part d'arqueologia industrial, diguem-ne, que ja s'havia estat estudiant en el passat quan es va fer tot el programa de la Marfà, que es va deixar per manca de pressupost en aquell moment, la part, diguem-ne, d'aprofitament de la sèquia en aquell tram, el que es feia per a la fàbrica Marfà. I també dir-los recordar que hi ha hagut en diferents moments alguna idea que s'havia començat a treballar des del Museu d'Història per part de l'anterior director, m'imagino que això continua en vigor, d'inspirar-se en el que estan fent algunes ciutats d'altres llocs del món. No sé, recentment, potser Bolonya és una de les que ho ha fet també amb totes les rutes de l'aigua, que ha fet que a l'interior de la ciutat hi tenen alguns canals que recorden una mica la sèquia. Que puguem tenir present l'experiència d'algunes altres ciutats que ho estan fent en aquest moment i que ens poden ajudar a pensar en com més endavant, en un moment que tinguem més possibilitats econòmiques de fer-ho, puguem aprofitar aquest patrimoni de la millor manera possible.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, efectivament, no sé si va ser Pere el Cerimoniós, el mateix que va crear del ducat de Girona, qui va parlar de la sèquia Monar, però és veritat que està documentada de molt lluny. I per tant, crec que, efectivament, vostès ho han dit, és una molt bona notícia que tot això que molta gent no sabia que tenia una concessió privada, des de fa molts anys, no recentment, finalment reverteixi al tres ajuntaments.

Pel que fa a la nota d'embargament, és cert, existeix de fa molts anys una nota d'embargament en el salt de la Grober, però que és una nota que s'aixecarà i, per tant, per això nosaltres no podem acceptar encara aquesta finca concreta. Està condicionada a l'aixecament de l'embargament. L'aixecament es produirà d'aquí al temps que calgui, que no serà massa, i en el moment que es produeixi aquest aixecament, que és una qüestió d'inscripció registral, passarà a ser automàticament una finca més ja definitivament de l'Ajuntament. Per tant, no hi ha cap tipus de preocupació en aquest sentit.

Vostès dos preguntaven per la suposada desviació, vàries coses, la primera, a nosaltres no ens han de convèncer de la importància que té la fabricació d'energia hidroelèctrica, perquè, de fet, els vull recordar que va ser aquest Govern que va tornar a posar en marxa la central del Molí, perquè quan varem arribar estava aturada feia un cert temps. Per tant, en som uns fermes partidaris i podem garantir que continuarà produint electricitat passi el que passi amb el projecte "Quatre rius i una sèquia" o amb l'estudi que acabarà sent projecte de "Quatre rius i una sèquia". És imprescindible que la central del Molí continuï fabricant llum, com si poguéssim posar en marxa la de la Marfà sense que això interferís, pel soroll, als usuaris de la Marfà, ens encantaria, perquè ho necessitem. I a més a més, estic convençut que els ajuntaments de Salt i de Besanó, en els trams dels quals hi ha, efectivament, els grans productors d'energia hidroelèctrica de la sèquia Monar, també vetllaran perquè es continuï mantenint. I si ho podem potenciar, creguin-me que tenim vocació de potenciar-ho. Per tant, per això no pateixin.

Pel que fa a la desviació, com ha dit no sé si el senyor Navarro, evidentment és l'ACA qui ha de decidir aquestes coses i les decidirà, evidentment, si estem tots d'acord a fer-ho. No hi ha cap plantejament, no hi ha cap projecte ni cap intenció decidida de desviar la sèquia. Una de les opcions era agafar cabal d'aigua, i creguin-me que no és

original d'aquest Govern aquesta idea, sinó que jo l'he sentida de responsables anteriors i em va semblar una idea a estudiar, agafar aigua per pujar-la una mica més amunt i intentar que l'Onyar des de la font del Rei pugui tenir un cabal una mica més generós. I en aquest sentit, també estudiem l'aportació d'aqüífers que puguin haver-hi freàtics per veure si potser pot haver-hi una mica més d'aportació d'aigua en un tram crític del riu Onyar. Però no per res més, no perquè volguéssim que l'aigua de la sèquia Monar deixés de fabricar llum. No, és una de les hipòtesis que alguns experts assenyalen, però no està res decidit ni es decidirà res jo crec en els propers temps, perquè el que hem anat tancant, i avui hem presentat precisament el conveni, avui hem signat el conveni amb el conseller i amb el director de l'ACA, és precisament el tram que afecta l'Onyar, la primera fase, que és el que veurem i hi ha un projecte executiu. Per tant, encara no hem arribat a definir quin projecte executiu correspon a la sèquia Monar.

Perquè va molt lligat amb això que deia la senyora Bosch ara al final, i els ajuntaments n'hem parlat d'això i hem parlat que crec que hem d'involucrar-hi com a gestor de tot aquest fil el Consorci del Ter, perquè em sembla que és el consorci que ja ens agrupa igualment com a municipis i el que té l'expertesa i té la sensibilitat amb relació a l'aigua, que és el que ens permetrà tenir justament aquest relat entorn de l'aigua que inevitablement hem de tenir. Això és història de l'agricultura, és història de la indústria, és història de la gent, del paisatge. I per tant, naturalment que hem de tenir rutes, hem de tenir tota una explicació que ara no tenim.

D'alguna forma, i això casa perfectament amb la idea de l'estudi dels "Quatre rius i una sèquia", hem de canviar la relació amb la nostra aigua. I la sèquia Monar jo crec que és un pretext fabulós per aconseguir-ho. Per tant, jo els agraeixo el suport que donen a la recepció. Estarem amatents, no es mourà res amb relació, senyora Terés, a la sèquia Monar que l'hagi d'amoïnar, i ho veuran en cada moment. No confonguin els estudis, que jo crec que els estudis han de ser lliures i han de poder-nos plantejar coses, diguem-ne, perquè les puguem contemplar i després prendre les decisions més adequades. I no estem encara en la fase de prendre la decisió sobre la sèquia Monar. Potser veuran altres propostes, no les agafin com a decisions preses o com una disposició a agafar aquella proposta abans que una altra. Ens cal tenir elements d'estudi per poder fer projectes.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

6. Modificar l'oferta pública de l'exercici 2013.

En sessió plenària de data 08 d'abril de 2013 es va aprovar l'oferta pública d'ocupació de l'exercici 2013, respecte les places vacants a la plantilla municipal i aprovada el 11 de febrer de 2013, de conformitat amb allò establert a l'article 7 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, article 91 de la Llei 7/1985 de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local i l'article 56 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel que s'aprova el Reglament de Personal al servei de les entitats locals.

Atès que amb posterioritat a aquestes modificacions hi ha una plaça vacant d'agent a la plantilla orgànica i que és interès del servei proveir-la mitjançant el sistema de mobilitat interadministrativa, d'acord amb el que disposa l'article 41 del Decret 233/2002, de 25 de setembre pel qual s'aprova el Reglament d'accés, promoció i mobilitat de les policies locals, requereix de la modificació de l'oferta pública d'ocupació atès que les places a cobrir per mobilitat interadministrativa estan taxades per la normativa en referència al número de places convocades.

Per altra banda, a la plantilla orgànica municipal, al servei d'Esports de l'Àrea de Serveis a les Persones hi figuren incloses les places de conserge del grup de

classificació E i que estan ocupades amb caràcter indefinit per treballadors municipals. En l'aprovació de la última plantilla orgànica es va preveure la requalificació d'aquestes places de plantilla a conserges mantenidors, amb grup de classificació C2 i amb CD 16 i en aquest sentit la Relació de Llocs de Treball aprovada pel Ple municipal en data de 11 de febrer de 2013 el Manual de Funcions conté la fitxa del lloc de treball de Conserge Mantenedor/a d'Esports amb aquesta classificació professional.

Atès que per tal d'anar regularitzant les cobertures d'aquests llocs de treball és convenient modificar l'oferta pública d'ocupació als efectes d'incloure-hi els llocs de treball que seran proveïts mitjançant el sistema de promoció interna.

Vist l'informe emès per la cap de servei de Recursos Humans

Primer.- Modificar l'Oferta Pública d'Ocupació de l'exercici del 2013 en el sentit de

a) Ampliar el número de places convocades d'agent del cos de la policia municipal, que passaran de 6 a 7 i reservant aquesta que s'amplia per a provisió mitjançant el sistema de mobilitat interadministrativa.

b) Incloure en l'oferta pública d'ocupació tres places de conserges mantenidors d'esports, grup de classificació C2, CD 16 i que seran cobertes mitjançant el procés d'oferta pública per promoció interna.

Segon.- Disposar la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província i en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, aquesta modificació d'oferta pública té dos aspectes: el primer és l'ampliació d'una plaça més d'agent de la policia local, una plaça d'agent caní, així ens ho ha demanat l'àrea per cobrir les necessitats d'aquest servei. Llavors, el que fem és passar de sis a set places.

L'altra modificació que portem de l'oferta pública és tres places de conserge mantenidors. Els conserges mantenidors fins ara pertanyen al grup AP i reivindiquen una promoció interna al grup C2, i tal com es va fer anys enrere amb els conserges mantenidors d'esports que es va fer una promoció interna. Per això nosaltres portem aquesta oferta pública d'aquest canvi de grup de classificació per tal que es pugui passar a C2 i seguir el procediment corresponent.

Obert debat, intervé la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, com ha dit la regidora, les normes que regulen l'accés i l'ocupació de les places de les policies municipals preveu també aquest sistema de cobertura de mobilitat interadministrativa, a més a més, la destinaran a una unitat canina, dir que, precisament, nosaltres hi estem d'acord perquè en el nostre programa electoral ja proposàvem la creació d'una unitat canina per ajudar a les funcions que fa la Policia Municipal.

I pel que fa al tema dels conserges, també ho ha dit la regidora, és continuar una miqueta en la línia que es va encetar amb els conserges d'escola, a les escoles.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, simplement volíem demanar si seria possible que aquest punt, el primer que es divideix en dos subpunts, l'a i el b, si es poguessin votar per separat, perquè nosaltres tenim una posició diferent envers els punts.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, cap problema, si vol farem la votació per separat.

Ningú més demana la paraula i sotmès el primer punt de la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, ICV-EUiA i els regidors no adscrits, senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes, i dos vots en contra del grup municipal de la CUP.

Sotmès a votació el segon punt de la proposta s'aprova per unanimitat.

7. Aprovar el contracte de lloguer de locals de l'edifici Cartaña, propietat del Bisbat de Girona, per posterior cessió al Departament d'Ensenyament de la Generalitat.

En data 25 de març de 2014, els Serveis Territorials a Girona del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya van entrar per registre de l'Ajuntament de Girona (RE 291405629) un escrit en el que s'expressava la necessitat que l'Ajuntament de Girona cedís l'ús al Departament d'Ensenyament, de forma gratuïta i exempt de qualsevol impost, l'ús d'un immoble ubicat al carrer Antic Roca, número 38 de Girona, propietat del Bisbat de Girona per ubicar-hi un nou centre de secundària.

La nova redacció de l'article 25.2.n) de la Llei Reguladora de Bases de Règim Local establerta per la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local, disposa que els municipis hauran de "participar en la vigilància i el compliment de l'escolaritat obligatòria i cooperar amb les Administracions educatives corresponents en la obtenció dels solars necessaris per a la construcció de nous centres docents."

L'apartat segon de l'article 163 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació, estableix que "els municipis han de cooperar amb l'Administració educativa per a obtenir els terrenys necessaris per a construir-hi centres educatius públics al marge dels sistemes d'execució del planejament urbanístic".

Vist que des del Servei d'Educació de l'Ajuntament de Girona s'ha informat de la necessitat d'obertura d'un nou centre de secundària a la zona Girona centre-sud per atendre les necessitats d'escolarització del sector, per la qual cosa s'ha proposat el lloguer dels locals de l'Edifici Cartaña al carrer Antic Roca, número 38 de Girona i la seva posterior cessió d'ús al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

Vist que des de l'Àrea d'urbanisme de l'Ajuntament de Girona s'ha informat que l'Ajuntament de Girona no disposa de terrenys adients per a la ubicació d'aquest nou centre, i que després d'un estudi de les possibilitats existents en la Zona 3 de la delimitació escolar de secundària, es considera que l'edifici Cartaña és l'espai qualificat com equipament que s'adapta als requisits per a la ubicació d'un centre d'educació secundària.

Atès que tot i que el lloguer de locals no concorda amb l'obtenció de solars i l'aportació de terrenys a que fan referència respectivament la Llei Reguladora de Bases de Règim Local i la Llei d'Educació de Catalunya, a la vista de l'informe emès pels Serveis Territorials a Girona del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, la posada a disposició d'uns espais llogats per l'Ajuntament i que formen part d'un edifici assoleix el mateix objectiu que planteja l'article 25.2.n) de la Llei Reguladora de Bases de Règim Local i possibilita la posada en funcionament d'un centre per atendre les necessitats d'escolarització obligatòria.

Primer.- Aprovar el contracte d'arrendament de part de l'Edifici Cartaña, al carrer Antic Roca, número 38 de Girona, al Bisbat de Girona, per una durada de deu cursos escolars, prorrogable per períodes anuals. El cost mensual de l'arrendament serà de MIL VUIT-CENTS QUINZE EUROS IVA INCLÓS (1.815,00 EUROS IVA INCLÓS) fins al 31 d'agost de 2015; TRES MIL SIS- CENTS TRENTA EUROS IVA INCLÓS (3.630,00 EUROS IVA INCLÓS) des de l'1 de setembre de 2015 fins el 31 d'agost de 2016; CINC MIL QUATRE-CENTSQUARANTA CINC EUROS IVA INCLÓS (5.445,00 IVA INCLÓS) des de l'1 de setembre de 2016 fins el 31 d'agost de 2017; SET MIL DOS-CENTS SEIXANTA EUROS IVA INCLÓS (7.260,00 IVA INCLÓS). A partir de l'1 de setembre de 2018 el preu serà el de la renda mensual de l'anualitat anterior incrementada amb els criteris de revisió legalment previstos i amb l'aplicació de l'IVA corresponent.

L'import de la despesa total de 10.890,00 euros per l'any 2014 anirà amb càrrec a la

partida 2014 500 32200 20200 Lloguer edificis educació prèvia transferència de les partides:

-2014 510 23000 20000 Lloguer locals serveis socials per import de 5.454,00 euros i

-2014 414 92000 20000 Lloguer edificis administració per import de 5.436,00 euros.

Segon.- Aprovar el conveni per a la cessió al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya de la part de l'immoble de l'edifici Cartaïà llogat al Bisbat de Girona, al carrer Antic Roca, número 38 de Girona, per tal que sigui destinat a la ubicació d'un nou institut a la ciutat de Girona.

Tercer.- La gestió i administració de l'arrendament i del conveni de cessió de l'ús de l'immoble correspondran al Servei d'Educació de l'Ajuntament de Girona, d'acord amb les normes i procediments de gestió del Patrimoni municipal. El servei d'Educació donarà d'alta les operacions en el programa de Patrimoni un cop aprovades pel Ple de la Corporació.

Quart.- Facultar àmpliament a l'Alcalde President, Sr. Carles Puigdemont i Casamajó, i subsidiàriament el/la Tinent d'Alcalde o regidor/a delegat/da en qui delegui o que exerceixi les seves funcions, per a la signatura del document administratiu de formalització del conveni i per a totes les actuacions necessàries per a l'efectivitat de l'acord.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, davant la demanda educativa de la zona centre-sud de Girona que fa necessari comptar amb un centre d'educació secundària i davant l'impediment de disposar d'un terreny per cobrir aquestes necessitats, una de les alternatives era el lloguer d'un local, en aquest cas, al Bisbat de Girona. És l'edifici Cartaïà, que està al carrer Antic Roca, per posteriorment poder-ho cedir al Departament d'Ensenyament.

El lloguer i la cessió és temporal, amb un període inicial de deu anys, que serà prorrogable de forma tàcita en cas que fos necessari si es detecta que hi han aquestes necessitats segons el comportament demogràfic.

El lloguer inicial és una part de les instal·lacions i la superfície ocupada s'anirà incrementant de forma esglaonada durant quatre cursos consecutius fins arribar a la totalitat d'ocupació prevista en el moment necessari, que no serà l'ocupació de tot l'edifici.

Només dir que l'Ajuntament tan sols paga el lloguer d'aquestes instal·lacions i que totes les altres despeses que s'originin a causa de l'adequació dels locals, el manteniment i el consum seran a càrrec del Departament d'Ensenyament.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, des de Reagrupament entenem que és veritat que cal donar una resposta als problemes de falta d'espai que en matèria d'educació secundària té aquesta zona de la ciutat i sobretot donar una resposta a les famílies de la zona que a més la pateixen. No obstant això, i com que hem vist en la proposta que el cost del lloguer a mesura que van passant els anys s'incrementa considerablement, hauríem preferit que la Conselleria, que la Generalitat es fes corresponsable en part d'aquest cost i que no l'hagués d'assumir íntegrament l'Ajuntament.

Per altra banda, nosaltres pensem que la solució definitiva a aquestes mancances d'espai tindrien solució si s'aconsegüís que la part de la zona de les antigues casernes que encara resta en mans de defensa, en mans dels militars espanyols, passés definitivament a la ciutat. Per tant, encoratjaríem l'equip de Govern a insistir en aquesta via de negociació.

No és la nostra intenció posar pals a les rodes a aquesta solució provisional que ha trobat l'equip de Govern, però no obstant això, optaríem per l'abstenció.

Intervé la senyora Mª Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUIA, qui expressa, en primer lloc, sí que voldríem saber com és que porten ara a principis de juny aquest tema en el Ple, perquè, evidentment, suposo que d'aquest tema fa molt de temps que n'estan parlant i haver-ne parlat abans i portar-ho a aprovació en el Ple potser ens hagués servit per intentar trobar alguna altra solució. Ara, evidentment, quan ja les preinscripcions estan fetes, quan estan a punt de fer-se les matrícules, quan ja hi ha tot l'equip directiu constituït, és un temps, diguéssim, que poc apropiat. I em reca prendre altres decisions pel que podria acabar suposant de deixar nens i nenes al carrer. Per tant, ens sap greu que portin tan tard aquest acord en el Ple i ens agradaria saber, i suposem que d'això fa més temps que en parlen, no?

A veure, a educació primària, com suposo que tothom sap, és l'Ajuntament qui posa un terreny, es construeix l'edifici per part de la Generalitat i amb diferents fórmules, l'edifici acaba sent propietat de l'Ajuntament, per tant, acaba sent un equipament municipal. A secundària, i així ho diu la LOGSE també, és l'Ajuntament que posa el terreny a disposició del Departament d'Ensenyament, el construeix la Generalitat i la propietat queda en mans de la Generalitat. Per tant, és una fórmula mixta en la qual els ajuntaments posen terrenys a disposició i la Generalitat construeix l'edifici i queda en propietat de la Generalitat.

És una reivindicació antiga que es veia a venir, que arribava el temps límit per tenir un nou institut a la ciutat, i el temps límit era, i així ho havíem calculat des dels serveis educatius d'aquesta casa, el curs aquest que començarem, el curs 2014-2015. Havia d'estar un nou institut i la data límit era aquesta per les previsions de població que s'havien anat fent.

Hi havia una reserva d'un terreny, que vull dir que l'institut nou ha de ser a la zona sud, no a la zona centre, sinó a la zona sud de la ciutat. Aquesta reserva de terreny estava feta efectiva en el que encara és una zona verda que està al costat del Consell Comarcal i que s'havia de permutar per un altre espai perquè estava feta aquesta reserva. És clar, vostès amb la decisió que prenen, la de llogar un espai, és a dir, llogar al Bisbat el Cartaïà, edifici, bé, de, diguéssim, estructura poc idònia pel que fa a situar-hi un institut, però bé, vostès decideixen llogar-lo al Bisbat i després el posen a disposició de la Generalitat entenent que és com si posessin un terreny a disposició. Però, és clar, els vull recordar que la Generalitat, el Departament d'Ensenyament què hagués fet al tenir un terreny: posar-hi uns barracons, en primera instància, i acabar-hi construint un institut, és a dir, que hi posava si més no el 50 per cent. És a dir, un exercici de corresponsabilitat. És clar, en aquests moments vostès decideixen llogar-lo al Bisbat, el lloguen totalment i, per tant, el posen a disposició gratuïta del Departament d'Ensenyament, que clar que corre a càrrec de les despeses bàsiques, que ja hi correria igualment, de despesa de llum, de despesa d'aigua, etcètera. Vull dir que no entenc per què li estalvien vostès la part proporcional al Departament d'Ensenyament.

Aquest exercici de corresponsabilitat que la Generalitat ja ha deixat de fer amb les escoles bressol, que la Generalitat ha deixat de fer amb les escoles de música i ara vostès, a més, l'hi estalvien amb l'edifici d'un nou institut, del qual havíem de ser corresponsables amb ells, meitats. Per què li estalvien el 100 per cent?

Al cap dels deu anys, fent càlculs, això surt per un lloguer d'1 milió i mig d'euros. Si vostès fan un càlcul, bé, m'agraden les matemàtiques, he calculat cara any. Miri, li ho puc repassar: el primer any això costaria 21.000 euros, el segon any 43.000, el tercer, 65.000, el quart 87.000, i van sumant, i la suma d'any en any acaba fent en sis anys pagant 200.000 euros, que és la suma dels quatre anys, i ens n'anem a aquesta quantitat.

És clar, això són molts diners, molts diners per decidir que no s'han de compartir amb el Departament d'Ensenyament; no entenem per què vostès prenen aquesta decisió, per què no es podien haver plantejat fer-ho a mitges.

Nosaltres estarem amatents a modificar aquest acord, perquè, és clar, vostès també parteixen de la premissa que aquest institut és una cosa provisional, però és que no

estava plantejat així, no és un institut provisional, sinó que és un institut que també tenia la funció de desembossar Montilivi, que està hipersaturat, l'Institut Montilivi. I a més a més, els recordo que tots els instituts de Girona estan a quatre línies per sobre ràtio quan estan construïts i pensats per ser de tres línies, amb la qual cosa aquest institut també venia a desguassar o desembossar una mica la resta d'instituts. I per tant, la projecció no era només per als grups que neixen nous i que apareixen nous a fer primer d'ESO, sinó també per recol·locar l'alumnat que està sobresaturant la resta d'instituts de Girona. Per tant, nosaltres el prevèiem com un institut definitiu, no com una qüestió provisional.

El temps veurem a qui dona la raó, però, és clar, davant d'aquest plantejament, nosaltres sí que continuarem amatents i estarem molt a l'aguait de trobar altres fórmules que ens permetin definitivament crear un institut nou a la ciutat, que és el que realment fa falta.

Intervé la senyora Anna Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres en un primer moment sí que estem contents que l'Ajuntament hagi facilitat i hagi buscat la solució amb el Departament d'Ensenyament per poder tenir un nou institut a la ciutat de Girona, que era una reivindicació que fa molt de temps que sortia en el Consell Escolar Municipal i aquesta necessitat, com ja s'ha dit anteriorment, es veia i es projectava com una cosa urgent. Però sí que és veritat que, també en la línia de les intervencions anteriors, a nosaltres ens sembla que hi ha un desequilibri molt gran entre l'esforç que farà l'Ajuntament perquè aquest institut nou sigui una realitat i l'esforç que farà el Departament d'Ensenyament. Pensem que amb els diners de la ciutadania de Girona estarem pagant un servei educatiu que hauria d'assumir el departament, al nostre entendre, perquè així és com està estipulat. La Generalitat, en aquest cas, com ja s'ha dit, assumirà una part molt petita de l'esforç que suposa obrir aquest nou institut.

Nosaltres, a més a més, també tot i que se'ns ha explicat que de totes les opcions que s'havien mirat aquesta és de les més avantatjoses, ens sembla també una quantitat de diners molt alta. Nosaltres hem fet un càlcul molt més per sobre, nosaltres ens n'anàvem al voltant dels 900.000 euros. I ens sembla una concessió també o un contracte de lloguer molt llarg; deu anys pensem que és molt, perquè, en tot cas, també estaríem en la línia de construir un institut nou fix per poder consolidar una baixada de les ràtios en els instituts i descongestionar els instituts de Girona, que fa molt de temps que estan per sobre de l'ocupació que haurien de tenir. I seríem més partidaris d'haver fet, en tot cas, sí ara ja no hi havia temps ni s'havia trobat una solució més bona, un contracte per uns tres anys o menys i poder buscar una solució més justa, perquè, hi insistim, no trobem just que des de l'Ajuntament i amb els diners dels ciutadans i ciutadanes de Girona haguem de fer aquest esforç tan gran de diners per donar un servei a la ciutat que és competència de la Generalitat.

Aquí també ens sembla que la coincidència de partit polític que governa la Generalitat i que governa l'Ajuntament ha facilitat això, que l'Ajuntament assumeixi una feina que hauria d'haver assumit la Generalitat.

Per tot això, nosaltres, com que entenem que és un equipament que fa falta i com també ja s'ha dit és molt just ara per buscar una altra solució, ens abstindrem en aquest punt, però demanaríem que això es pogués replantejar i que no s'esgotessin aquests deu anys de contracte de lloguer, sinó que en un temps més breu es pogués buscar una solució que surti millor per a l'Ajuntament de Girona.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui expressa, el meu grup municipal també s'abstindrà en aquest punt i s'abstindrà jo crec que per la mateixa raó que han expressat els grups que m'han precedit, i és que a una li queda la sensació que a la Generalitat li surt molt a compte venir a fer coses a Girona, perquè quan ella no les pot assumir, l'Ajuntament li diu «no et preocupis, ja ho pagaré tot jo».

I la veritat, amb els debats que hem arribat a tenir aquí, sobretot en els debats de pressupostos, on per demanar-li que vostès canviïn una partida de deu o vint mil euros ens les veiem una mica dures perquè ho acceptin, perquè ens diuen que el pressupost és el que és, que és molt limitat i que no tenen diners, i després, com deia la senyora Terés, podem arribar a pagar a l'any 1 milió i mig d'euros en concepte de lloguer.

Perdó, en deu anys, no s'esveri, senyor alcalde. És clar, miri, una té la sensació que les coses poden sortir bastant bé de preu, perquè diu: «bé, el primer any 1.800 euros», però, clar, quan veus la progressió, dius: «home, els 1.800...», l'últim número que ens donen vostès és 7.200 i a partir d'aquí després ja s'ha d'aplicar el que s'hagi d'anar aplicant. I per tant, s'arriba, com deia la senyora Terés, en deu anys, a aquest milió i mig d'euros que crec que es podrien destinar a altres coses.

Per tant, nosaltres no dubtem ni de la necessitat –la senyora Pujolàs deia la reivindicació–, més que una reivindicació, la necessitat, no?, que la ciutat de Girona tingui un nou institut. La senyora Terés ho deia, no és una necessitat nova, i tampoc és la primera vegada que en parlem en un ple de l'Ajuntament ni amb el seu Govern ni amb els governs anteriors, perquè ja se'ns havia plantejat i se'ns havia posat sobre la taula aquesta necessitat.

La senyora Terés feia referència a quin va ser l'espai reservat per l'anterior equip de govern per poder abordar aquesta necessitat, jo ara no vull entrar en el debat de si el que es va fer en aquell moment, la reserva que es va fer en aquell moment era l'adequada o no era l'adequada i, per tant, per això a dia d'avui ens trobem en el plantejament que vostès ens posen sobre la taula, que és el del lloguer d'un edifici. Però el que està clar és que aquesta necessitat era coneguda per tots. I jo penso que això és important que quedi clar des del principi: era una necessitat coneguda per tots.

Jo sé que la senyora Muradàs ha treballat moltíssim aquest tema, perquè, a més, jo he tingut reunions amb ella amb relació a esgotar altres possibilitats per poder aconseguir tenir l'institut a la ciutat, i per tant, crec que s'ha de posar en valor que finalment s'hagi aconseguit que a l'edifici Cartaña s'hi pugui ubicar aquest institut que necessitem a la ciutat. I per tant, tampoc poso en dubte, i això també vull que quedi molt clar, l'acord a què s'arriba de lloguer, perquè possiblement sigui un lloguer bastant adequat per la solució que ens dona a la ciutat que el nou institut s'ubiqui en aquell edifici. El que sí que posem en qüestió és que sigui l'Ajuntament qui pagui íntegrament aquest lloguer i la Generalitat de Catalunya no ens ajudi.

Què li costaria a la Generalitat de Catalunya si nosaltres li cedíssim un terreny que és el que preveu la llei que facin els ajuntaments, de construir un equipament: 4 milions d'euros, 5 milions d'euros, 3 milions i mig d'euros? Sis milions d'euros? No, no, és que em dona la raó. D'acord. Per tant, li estem dient a la Generalitat: «escolti, no li cedim un terreny, no s'ha de gastar 6 milions d'euros per construir un nou institut, sinó que el que fem és aplanar-li el terreny perquè, escolti, ja ens entenem amb el Bisbat i fem aquest contracte de lloguer de deu anys», la diferència és que l'equipament no queda per a la Generalitat ni per a l'Ajuntament, primària quedaria per a un, secundària quedaria per a l'altre, tal com ens ha explicat la senyora Terés. Per tant, li estem posant..., ja estem ajudant la Generalitat, ja li estem facilitant la feina a la Generalitat de 6 milions d'euros a 1 milió i mig d'euros. Home, doncs, per què no el pot assumir la Generalitat?

I si en el conveni amb la Generalitat vostès en algun moment deixessin la porta oberta que la Generalitat pot canviar d'opinió, pot millorar la seva economia actual i en un moment donat té la voluntat d'ajudar al lloguer, home, una veuria la voluntat, doncs, això, d'arribar a fer-ho. Però vostè sap que no, la Generalitat i la consellera Rigau deu estar encantada amb la ciutat, perquè ella complirà el que ha de complir que és que hi hagi un altre institut a la ciutat de Girona i el cost que tindrà obrir un altre institut i tenir un altre equipament educatiu a la ciutat de Girona serà mínim. Només faltaria que no pagués la Generalitat l'adequació de l'edifici. És que si vostès avui ens arriben a plantejar que l'adequació de l'edifici també l'hem de pagar des de l'Ajuntament, llavors

potser el nostre grup també s'hagués replantejat el vot en el sentit contrari. Per tant, jo crec, sincerament, que haurien de ser més exigents.

Nosaltres no posarem pals a les rodes i volem que aquest projecte tiri endavant, és més, hi ha nens que han de començar el curs que ve a anar a l'escola aquí a l'edifici del Cartaïà. Però sí que els demanem que en el tema del pagament del lloguer no tirin la tovallola, no deixin de forçar i de tenir converses amb la Generalitat perquè el Departament d'Ensenyament entengui que segurament s'hauria de fer càrrec ell íntegrament d'aquest lloguer perquè ja prou feina li han fet des de l'Ajuntament tenint en compte el cost que suposaria per al Departament, que té l'obligació de fer-lo, que hagués de fer un institut de nou a la ciutat.

Intervé la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, nosaltres també som conscients que des de fa temps hi ha una necessitat de places d'ensenyament secundari i la solució que ens proposen tampoc ens agrada, o sigui, no ens agrada pagar nosaltres un lloguer al Bisbat i cedir gratuïtament l'ús de l'edifici, perquè al final sempre resulta que l'Ajuntament és el que finança la Generalitat.

Fa molt poc temps en aquest Ple el nostre grup va qüestionar que es cedís gratuïtament l'edifici de l'Institut Gaudí a la Generalitat perquè l'ocupessin els Mossos. Era un edifici preparat per fer formació, per tant, es podria adequar per a l'ESO almenys els dos primers cursos. Es podria haver cedit al Departament d'Ensenyament sense cap cost per a l'Ajuntament i establint-hi una bona comunicació amb el bus municipal no hi hagués hagut cap problema perquè comencessin els cursos de secundària.

Quan es va cedir aquest equipament ja se sabia que hi havia necessitat d'un nou institut, per què no es va estudiar aquesta opció?

I pel que fa al contracte d'arrendament, també pensem que és excessiu establir-lo en deu anys prorrogables. En un principi podria ser un lloguer per un parell d'anys, i això donaria temps, per una banda, que l'Ajuntament intentés la requalificació o la permuta, com ha dit la senyora Terés, d'algun terreny municipal per instal·lar-hi l'edifici. I per l'altra, també serviria perquè la Generalitat compleixi el que diu l'LRSA i aprovi una norma que reguli la dotació dels recursos necessaris per assegurar la suficiència financera de les entitats locals.

Caldria, per tant, que treballessin per trobar una altra solució, que almenys el lloguer pogués ser compartit al 50 per cent entre l'Ajuntament i la Generalitat.

Nosaltres no hi votarem en contra, perquè, com ja s'ha dit, sabem que calen aquestes places d'ESO, que han de començar les classes el mes de setembre, però tampoc podem donar-hi la nostra aprovació, perquè considerem que la solució que ens proposen no és la millor per al nostre Ajuntament.

Intervé la senyora Mª Àngels Planas, qui exposa, dir que davant d'una necessitat urgent l'obligació d'aquest Ajuntament és trobar una solució, una solució adequada a totes les necessitats.

Dir que, tal com ha dit la senyora Veray, la regidora Muradàs fa molt de temps que està buscant alternatives, fa molt de temps que està mirant coses. Per exemple, quan el senyor Bonaventura ens parlava de les casernes, també les varem anar a mirar, les casernes, no és pas que no ens passés pel cap, ens va passar pel cap, però teníem alguns problemes com era que no complien la normativa i que, a més a més, la inversió era molt elevada. Però, bé, el primer de tot és que ja no es complia la normativa.

També dir que probablement és una nova manera de gestionar, una nova manera de fer les coses. Si nosaltres tenim dades que ens diuen que potser d'aquí a deu anys no serà necessari tenir aquest centre de secundària, entenem que gastar-nos 6 milions i mig d'euros d'uns diners que probablement la Generalitat no té, perquè està a la situació que es troba, la Generalitat tampoc pot fer volar coloms i anar-se endeutant per endeutar-se com s'havia fet temps enrere. Hem de ser realistes de quina és la

situació. I si la Generalitat ara potser tampoc pot fer aquesta inversió i això ens significaria que potser aquest any no podríem obrir un centre de secundària, el que hem de fer és buscar una solució i no fer volar coloms dient que la Generalitat es gastí uns diners que probablement no és ara el moment, perquè no pot fer-ho en la situació en què es troba actualment.

Dir que la situació mixta, la fórmula mixta ja hi és, perquè nosaltres posem el local i ells posen totes les altres despeses; per tant, la situació mixta ja hi és.

I també dir que crec que s'ha fet una bona gestió, que és un preu molt raonable tenint en compte que a part dels metres, jo no sé com vostès han fet els comptes, però han de tenir en compte que el primer any són 717 metres quadrats i que van incrementant els metres quadrats fins a 1.643 metres quadrats. Això puja en deu anys 740.000 euros amb IVA inclòs, sense IVA serien 712.000 euros. Si nosaltres mirem el preu de mercat per metre quadrat, dir que actualment el mercat està a set euros el metre quadrat. I si comptem a més a més que disposem d'un pati de 539 metres quadrats, dir que el preu d'arrendament surt a 2,39. Per tant, crec que és una bona opció, la millor i és una opció que és real i és possible de fer.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, deixin-me afegir algunes coses amb relació a algunes consideracions que s'han fet. Ara la consellera no sé si estarà encantada amb Girona o no, però creguin-me joestic agrair a la consellera; la consellera és la que ha dotat aquesta ciutat en un període de greus restriccions pressupostàries per part de la Generalitat d'una nova escola, l'escola Pericot, que em sembla que qui l'ha visitada pot dir que ha estat un encert, on s'hi està construint, per cert, tot el pavelló extern que és el gimnàs. I s'està construint ara.

L'altre dia, el cap de setmana, divendres, assistíem a l'Institut Sobrequés a la inauguració de l'ampliació. L'ampliació sola ha costat 6.600.000 euros, l'ampliació de l'institut, 6.600.000 euros.

Per tant, aquesta consellera dintre de les limitacions pressupostàries, joestic content del compromís que té amb la ciutat, perquè quan la necessitem per altres raons – després suposo que algun dia d'aquests parlarem de l'escola d'adults i parlarem de moltes coses– la trobem.

Segona cosa: amb relació a l'operació econòmica, mirin, si us plau, el preu del metre quadrat, el preu del metre quadrat que hi ha en el mercat i el preu del metre quadrat resultant d'aquesta operació, i està no sensiblement, està clarament molt per sota del preu de mercat.

Tercera: la regidora els ha fet la suma i la suma es desprèn directament de l'acord de ple. La suma són 740.000 euros en deu anys, no el milió i mig. D'acord, a partir del quart any hi ha un increment previsible de l'IPC que no sabem quin és, perquè quin agafem, agafem el d'aquest any passat? Projectin això també. A més a més, que hi ha increment també d'espais a ocupar. Per tant, no estem parlant del mateix espai.

Per tant, primer: tots plegats fem les matemàtiques que toquin, i diguem el preu que sigui, el que resulta de l'acord que porten a Ple –i els demano si us plau que facin la multiplicació–, 740.000 euros, deu anys. Mirin preu de metre quadrat, de tots els metres quadrats.

Segon: jo no sé què valdria un terreny municipal posat a disposició indefinidament, és a dir, per a la Generalitat, això té un valor també, té un cost, té un valor per a l'Ajuntament.

Tercer: jo crec que a l'hora de planificar els equipaments avui, crec que no està malament ser prudent. Si tots sabem que d'aquí a deu anys baixarà la necessitat d'un equipament –que ja els he dit que una ampliació ens ha costat 6.600.000–, que aquesta operació li surti al contribuent per 740.000 euros, a mi em sembla que ho hem de defensar. Ho hem de defensar, perquè, entre altres coses, el Cartaà, és, senyora Barbero, una molt millor ubicació que Mas Xirgu, sincerament, per als alumnes, per al barri, per a tothom. I a més a més, que està en un centre que ja té tradició, diguem-ne, «educativa», entre cometes, no és com al Mas Xirgu que no estava pensat per a això.

Per tant, jo entenc el que vostès diuen, la Generalitat està en la situació que es troba, l'Ajuntament igualment hauria de fer un esforç econòmic encara que la Generalitat hagués de construir, però és que si la Generalitat hagués de construir un institut, ara no el construiria, perquè no té els diners. És més, quan tenia els diners per construir-lo, va decidir que no el faria i va votar en contra sempre que varem plantejar el tema al Parlament de Catalunya, i va decidir-ho lliurement, i aleshores hi havia diners, i pel que em diuen també hi havia disponibilitat de sòl de l'Ajuntament per posar a disposició de la conselleria per poder fer l'institut i no es va fer. I aleshores hi havia diners i se sabia que hi havia aquesta necessitat, perquè no ha canviat la necessitat, estava ben identificada.

Per tant, ara ja ho sé, sobre el quadre teòric, tant de bo la Generalitat corregués a càrrec de totes les despeses, i tant, és clar, però el que volem és tenir un institut en funcionament aquest curs de la manera més sostenible possible i de la manera més coherent possible. Aquesta ho és i estem, deixin-m'ho dir, contents de poder oferir aquesta solució, contents del resultat final.

Però entenc la seva posició i, deixin-me dir-los-ho al final, els agraeixo la seva abstenció, perquè en el fons el que fa és que això permeti tirar endavant el projecte amb tots els seus matisos que vostès han fet, i que queden recollits i que entenc.

Intervé la senyora Isabel Muradàs, regidora delegada d'Educació i Esports, qui expressa, només dir una cosa i que em sembla que ha sortit en alguna de les intervencions d'algun dels regidors, no sé si era l'Anna Pujolàs, que comentaven que, en tot cas, no s'allargués l'operació a deu anys. Si es fixen en la proposta del contracte, el contracte el que estableix és que sigui per un mínim de tres i, en tot cas, a partir d'aquell moment hi hagi la possibilitat de repensar la situació en funció de com evolucioni el padró i l'evolució, diguéssim, de les necessitats dels instituts.

I com també deia la senyora Terés, que té tota la raó del món, la situació de l'Institut Montilivi és d'una saturació força elevada i, per tant, el Departament d'Ensenyament al que ens hem emplaçat és que a partir de l'endemà que aquest institut entri en funcionament el que s'ha de començar a pensar és realment si cal consolidar aquest institut. I, evidentment, no seria aquest l'emplaçament que caldria, sinó que en seria un altre. Una de les possibilitats era el de les casernes que hi ha a Emili Grahit, que s'hauria de veure si es pot continuar en aquesta línia, però no de manera urgent per al curs vinent. I per tant, és aquest el treball que amb el Departament d'Ensenyament ens hem emplaçat a estudiar a partir de l'endemà que aquest institut entri en funcionament.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, m'he oblidat de donar una referència que permet també sospesar bé el valor econòmic de l'operació: vostès recorden que aquí al carrer Albareda teníem uns locals llogats de l'Ajuntament, vostès els havien visitat i saben que no eren pas amplis, vostès saben que pagàvem quatre mil euros al mes. Facin números i mirin si realment cal, diguem-ne, situar l'operació de lloguer del Cartaña en aquesta dimensió estratosfèrica de cost que algunes de les intervencions suggereixen de conduir. No és cert, està molt per sota del preu de mercat. I acabo de posar una referència que els ajuntaments, diguem-ne, que ens han precedit, han estat pagant per un local molt més petit i que si hagués complert les funcions d'institut, potser hi hagués pogut anar en el seu moment, però no les complia, evidentment.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per onze vots a favor dels grups municipals de CiU i el regidor no adscrit, senyor Carlos Palomares Safarrés, i catorze abstencions dels grups municipals del PSC, el PPC, la CUP i ICV-EUiA i el regidor no adscrit, senyor Carles Bonaventura Cabanes.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE CIUTADANIA

8. Aprovar inicial del Pla de Mobilitat Urbana i de l'Informe de Sostenibilitat

Ambiental (ISA).

Els Plans de Mobilitat Urbana són el document bàsic per a configurar les estratègies de mobilitat sostenible dels municipis de Catalunya. Tal i com s'estableix a la Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat, l'elaboració i aprovació dels Plans de Mobilitat Urbana són obligatoris per als municipis que, d'acord amb la normativa de règim local o el corresponent pla director de mobilitat, hagin de prestar el servei de transport col·lectiu urbà de viatgers.

Per tal d'elaborar i aprovar el corresponent Pla de Mobilitat Urbana, l'Ajuntament de Girona, mitjançant decret d'Alcaldia de data 10 d'agost de 2012, va adjudicar a l'empresa Assessoria d'Infraestructures i Mobilitat SL, amb NIF B63432512, els serveis de redacció del Pla de Mobilitat Urbana.

La Taula de Mobilitat, des de la sessió de 3 de juliol de 2012, ha estat el principal òrgan de consulta durant la redacció del Pla de Mobilitat Urbana. En 6 sessions de la Taula s'han treballat les diferents fases d'elaboració.

A més de demanar la col·laboració als membres de la Taula, en dues fases del procés s'ha demanat a la ciutadania. En una primera fase de durada d'un mes, iniciada el 23 d'abril de 2013, es va demanar a la ciutadania que fes aportacions mitjançant el web donant la seva opinió sobre el sistema de mobilitat actual. D'aquesta informació l'equip tècnic redactor va elaborar la diagnosi de la Mobilitat. Durant el mes d'octubre de 2013 es va tornar a obrir una fase de participació ciutadana per a recollir propostes concretes de mesures que la ciutadania opinava que s'haurien d'implantar a Girona.

Així mateix, i d'acord amb allò establert a la Llei 6/2009, de 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes, s'ha redactat l'Informe de Sostenibilitat Ambiental.

Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat

Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú

Llei 6/2009, de 28 de abril, d'avaluació ambiental de plans i programes

Primer. Aprovar inicialment el Pla de Mobilitat Urbana de la ciutat de Girona i l'Informe de Sostenibilitat Ambiental.

Segon. Sotmetre a informació pública el Pla de Mobilitat Urbana de la ciutat de Girona i l'Informe de Sostenibilitat Ambiental, per un període de quaranta cinc dies hàbils, a comptar des del darrer dia de la publicació de l'anunci al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat, al Tauler d'Anuncis i Seu Electrònica de la Corporació i en un diari de gran tiratge per tal que pugui ser examinat i es puguin formular al·legacions.

Tercer. Realitzar la consulta prevista a l'article 10 de la Llei 6/2009 a les administracions públiques afectades i al públic interessat establerts el Document de Referència, per tal que puguin formular observacions.

Quart. Cas que durant l'esmentat termini no es presenti cap al·legació, reclamació o suggeriment, l'aprovació esdevindrà definitiva sense necessitat de cap tràmit ulterior.

Presenta la proposta el senyor Joan Alcalà, regidor delegat de Seguretat, Mobilitat i Via Pública, qui exposa, de forma molt breu, ja que vostès han participat de forma molt activa durant tot aquest procés. Avui portem a l'aprovació inicial el Pla de Mobilitat Urbana i de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental. Tal i com s'estableix a la Llei 9 de 2013, de 13 de juny, de Mobilitat, el Pla de Mobilitat és obligatori a la ciutat de Girona. En data 10 d'agost del 2012, es va adjudicar la redacció del Pla de Mobilitat a l'empresa Assessoria d'Infraestructures i Mobilitat. La Taula de Mobilitat ha estat el principal òrgan de consulta durant la redacció del Pla de mobilitat urbana. En sis sessions de la taula s'han treballat les diferents fases d'elaboració.

En dues fases del procés s'ha demanat la col·laboració de la ciutadania, d'aquesta manera, l'equip redactor va elaborar la diagnosi de la mobilitat. Posteriorment es va

tornar a obrir una fase de participació per recollir propostes concretes de mesures que la ciutadania opinava i que s'haurien d'implantar a la ciutat de Girona.

Així mateix, d'acord amb allò que estableix la Llei 6/2009, de 28 d'abril, l'avaluació ambiental dels plans i programes, s'ha redactat un informe de sostenibilitat ambiental.

Per tot això, els faig la següent proposta, tal com ha dit la secretària, aprovar inicialment el Pla de Mobilitat Urbana de la ciutat de Girona i l'Informe de Sostenibilitat.

Segon: sotmetre a la informació pública el Pla de Mobilitat de la ciutat i l'Informe de Sostenibilitat per un període de quaranta-cinc dies hàbils a comptar des del darrer dia de la publicació al BOP.

Tercer: realitzar la consulta prevista a l'article 10 de la Llei 6/2009 a les administracions públiques afectades i al públic interessat establerts a documents de referència per tal que puguin fer observacions.

I el quart: en cas que durant l'esmentat termini no es presenti cap al·legació, reclamació o suggeriment, l'aprovació esdevindria definitiva sense la necessitat de cap tràmit ulterior.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, molt breument crec que en aquesta matèria, tant des de l'equip de govern com des de la Taula de Mobilitat, s'ha fet una bona feina; que el procés per elaborar aquest pla ha estat molt obert i participatiu, com deia el senyor Alcalà; que s'ha informat acuradament també tots els grups dels passos que s'han anat fent i del resultat de tot aquest procés, i per tant, el meu vot serà afirmatiu.

Intervé la senyora Mª Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, començaré amb algunes reflexions i després continuaré amb algunes propostes.

A veure, pel que fa a algunes reflexions, en primer lloc, sí que vull valorar i felicitar la tasca del regidor, del regidor Alcalà, també de l'equip tècnic municipal, de l'empresa contractada per fer el Pla de mobilitat, també de les entitats, els grups municipals, les empreses i col·lectius que han participat en el procés. I també, per què no dir-ho, valorem molt positivament que després de tants anys aquesta ciutat comenci a visualitzar que acaba tenint un pla de mobilitat.

El model de taula de mobilitat, i en aquest sentit aprofito per demanar novament aclariments, perquè jo no sé vostès, però jo encara tinc els meus dubtes, sobre les diferències entre un consell, una taula, una comissió, i penso que en aquest Ajuntament hi ha una mica de desordre en aquest sentit. I això també ha portat a vegades a equívocs amb relació a quines són les tasques del Ple amb relació a les tasques del consell. I és evident que aquesta interrelació s'ha de clarificar definitivament, perquè, per exemple, ens trobem davant d'una incoherència que penso que el pla ja ha de corregir aquest error, i és que en aquest Ple es va aprovar una moció amb relació a la línia 11 que diu que aquesta línia torna a passar pel Barri Vell i, en canvi, en el Pla de mobilitat no es recull això, hi ha un error, perquè es parla d'alternar Barri Vell amb Jaume I. Jo demanaria que en aquest punt es corregeixi aquest error, perquè entenc que el que es decideix en un ple està per sobre d'un pla que encara s'ha de crear.

La participació ha estat important, és veritat, hi ha hagut participació, dies de més i de menys, també s'ha de dir, però hi ha hagut participació. Ara, de la participació al consens hi ha una distància important, és a dir, s'han fet aportacions, debat profund no ho sé, en algun moment hi ha hagut una mica de debat. Normalment ha estat partit de tennis, uns proposen una cosa, els altres contesten i s'acaba aquí. Però, és clar, d'aquí a tota la quantitat ingent de propostes que es varen fer com han quedat reflectides en el Pla de mobilitat, hi ha una distància important i no podem dir que siguin fruit del consens. Perquè jo entenc el consens fruit d'una negociació: tu proposes una cosa, jo en proposo una altra, tu l'afines per aquí, jo la contraresto per allà i s'arriba a una posició de consens. Això no s'ha donat i, per tant, no utilitzem expressions que crec que no s'ajusten a la realitat.

I una vegada més ens trobem davant d'una situació que es repeteix i es va repetint, però que la societat cada vegada està més, com ho diria, amb ganes de fer altres coses, no?, i ens està «apretant», i penso que hem de ser realistes: es vol participar amb capacitat de poder prendre decisions, amb capacitat d'arribar fins al final. I una vegada més ens trobem amb una participació carregada de propostes, perquè han sortit moltes propostes, però després l'equip de govern el que ha fet és seleccionar aquelles propostes que o bé encaixaven a les seves polítiques ja previstes en el seu pla de mandat o bé eren les que ha volgut prioritzar, i en canvi, se n'han desestimat unes altres sense un debat, sense un diàleg, perquè a l'última reunió que jo vaig anar es va presentar i no hi va haver ocasió ni d'arribar a un consens i arribar-nos a aclarir. Per tant, en aquest sentit, crec que hem d'incorporar molt més la ciutadania activa en tot aquest procés de decisió i no només en una part.

Un pla que vol incentivar la ciutat per a vianants, bicicletes i transport públic ha d'aplicar mesures per frenar i disminuir l'ús del cotxe. I les dues coses alhora són incompatibles. I nosaltres pensem que són situacions inversament proporcionals: si volem més una cosa, n'hi ha d'haver menys de l'altra. I per tant, entenem que encara continua sent un pla de mobilitat que vol agradar a tothom. I això creiem que fa un flac favor a la intencionalitat d'incentivar la ciutat de vianants, bicicletes i transport públic.

L'altre element és que calen mesures a tots els barris de la ciutat, no només al centre de la ciutat, i bé, a uns ens toquen aparcaments dissuasoris i carrils bicicleta compartits, als altres els toquen altres coses molt diferents. I crec que no està ben equilibrat aquest plantejament, i penso que en aquest sentit de la mobilitat hem de «primar» els barris perifèrics, com ens recordava –i en això vull recordar el nostre estimat Jordi Vilamitjana - que molt bé tipificava els barris dels afores de la ciutat.

Moltes mesures també són de caire urbanístic, d'obra, de reconstrucció, etcètera i hi trobem a faltar mesures més de tipus comunitari, més de tipus educatiu, més de tipus social, que comptin amb la complicitat veïnal no només en el que podem suposar l'elaboració del pla, sinó en tot el seu desplegament possible. I creiem que aquí queda un pla coix.

I en aquest pla es prenen mesures suficients per complir amb el Pla de mitigació del canvi climàtic? No ho sabem i creiem que això és importantíssim, és un pla de mobilitat que ha d'anar estretament lligat amb temes mediambientals i de reducció de les emissions de diòxid de carboni, de diòxid de nitrogen, etcètera. I no veiem cap correlació que ens indiqui «reduint això, estem disminuint en aquest percentatge aquestes emissions», queda totalment a l'aire. I per tant, malgrat hi pugui haver un estudi mediambiental, no veiem, no sabem apreciar aquesta intencionalitat.

Després, algunes qüestions amb relació a propostes –i no me vull allargar gaire, ja vaig més de pressa. Pel que fa a l'apartat de vianants, per nosaltres hauria de ser la prioritat i s'haurien de definir itineraris habituals segurs i prioritaris per anar a peu. Hi ha uns llocs privilegiats: venir a l'Ajuntament, anar a la Generalitat, anar als centres, als instituts, a les escoles, etcètera. Hi ha uns llocs en què s'han de marcar uns itineraris, que han de ser itineraris segurs, que no tinguin barreres arquitectòniques tan importants com ara són travessar carrers amb molt alta circulació. Hi ha d'haver prioritat als vianants i això s'ha de poder fer amb un cost petit, però posant per davant les persones que els automòbils. No m'entretindré més.

El tema de les bicicletes, la seguretat: avui encara ara circular a Girona amb bicicleta no és segur. Vostès parlen de la xarxa bàsica ciclable, però d'aquesta xarxa bàsica ciclable la major part és compartida amb els cotxes. És clar, aquesta xarxa compartida –i sóc ciclista diària– li puc assegurar –i vostè, senyor Alcalà, també ho sap, perquè també viatja bastant amb bicicleta– és perillosa. És perillosa perquè molts dels carrers els compartim amb quaranta quilòmetres per hora teòrics, perquè m'agradaria veure la realitat de molts dels cotxes que funcionen. Pintar a terra no és un estímul suficient a l'automòbil per reduir la seva velocitat i per respectar millor els ciclistes, i per tant, creiem que hem de parar de fer d'escuts humans, moltes vegades les bicicletes acabem fent d'escuts humans. I per tant, procurar altres mesures que permetin que les

famílies confiïn que infants i joves puguin circular amb bicicleta, que en aquests moments no està passant.

I vostès proposen la construcció de carrils bicicleta, però vostès només en realitat construeixen un 1,45 quilòmetres, la resta és pintar a terra i senyalitzar la calçada, la resta de deu quilòmetres gairebé onze són pintar a terra per fer trams compartits, que li diem que són perillosos.

I vostès també plantegen fer estacions de Girocleta al Pont Major i al Sant Ponç el 2018 i el 2020 quan són barris que ho estan demanant insistentment, i en canvi, a Mas Ramada i a Vila-roja ni s'ho plantegen, al Trueta tampoc, i no entenem el perquè.

Pel que fa al transport públic, malgrat s'ha avançat molt, continuen quedant temes pendents. Com he dit abans, el tema de la línia 11 que espero que corregeixin d'aquest pla, o la línia 6, la línia 6, que com be diuen els fulletons, que estan a disposició de tothom, a partir de les tres de la tarda ja no passa pel barri Sant Daniel ni passa per Font de la Pólvara. I per què aquests veïns no han de poder tenir l'autobús que tenen la resta de les hores, quan hi ha una demanda del sector unànime. I no queda recollida en aquest Pla de mobilitat.

Equipar TMG amb Teisa, els usuaris que som de Teisa una vegada més estem menystinguts en un pla de mobilitat i creiem que això hauria de quedar compensat per, o bé un preu més econòmic en el bitllet o buscar mesures de pressió amb Teisa perquè tinguem els mateixos serveis.

Pel que fa al tema taxi, per nosaltres és un tema de justícia, el taxi. I vostès ja van venir-lo a veure en aquest sentit, demanem que hi hagi la capacitat que les persones amb mobilitat molt reduïda puguin disposar d'aquest servei... *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* –i ara sí que ja acabo, dues coses més i ja acabo– però és que no en podem fer mai un debat de res, sempre hi ha pressa. Perdonin, però no en podem fer mai un debat, o sigui, hem de presentar les al·legacions exclusivament en un paper i no podem debatre mai res. A mi em sap greu, la veritat. I ja que tenim un ple que no hi ha mocions, penso que aquest tema és important i vull acabar-ho de dir.

Es va comprometre a fer una comissió de treball per treballar que les persones amb mobilitat molt reduïda poguessin pagar els taxis a preu de transport públic i li demano, si us plau, que recordi aquesta comissió que va dir que podria crear.

I ja per acabar, només dir que esperem que aquestes i altres siguin les propostes que es puguin revisar, que a part de presentar-les com a al·legacions es pugui mirar que siguin, a través d'un consens, perquè crec que és una bona proposta tenir un pla de mobilitat, ho repeteixo, ho valorem molt positivament. Però creiem que hem de fer uns passos més per acabar-hi d'incorporar totes aquelles qüestions que ens assegurin que un pla ens duri a anys vista, no que sigui un pla que es pugui quedar massa curt.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, només un aclariment, senyora Terés, vostè ha dit «no podem debatre mai res», jo crec que això ho ha de matisar, perquè precisament si una cosa caracteritza aquest Ple i la meva actitud davant de tots vostès és d'una absoluta tolerància a tots els debats. Jo poso la campana a efectes d'autogestió del temps, perquè em sembla que no hem d'arribar a posar un reglament –que poder serà inevitable– de limitar les intervencions de la gent, perquè no és amb ànim de limitar cap debat, sinó de fer una mica més fluïda la discussió. Debats, tots els que calguin i ho hem demostrat; per tant, li demanaria, si us plau, que això que «no podem debatre mai res», no ho sé, vostè deu saber el que ha de fer, però crec que no es correspon a la realitat.

Intervé la senyora Mª Núria Terés, qui manifesta, retiro el que he dit i només era perquè me sentia el temps a sobre i pensava que era una llàstima no poder-ne fer un debat com es mereix el Pla de mobilitat.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres tenim intenció de debatre avui al Ple sobre la mobilitat, perquè és del que parlem i ho farem perquè entenem que els debats que s'han desplegat en el marc de la Taula de la Mobilitat no tenen perquè ser incompatibles amb els debats que puguem tenir avui aquí en el Ple. El Ple és un òrgan de representació política popular, recull la sobirania de la ciutadania que ens ha votat i la Taula de la Mobilitat és un espai on participen les entitats i també té un caràcter molt tècnic. Però des del nostre punt de vista són espais molt complementaris.

Dit això, també volem remarcar que nosaltres som conscients que el document que avui s'aprova inicialment a l'Ajuntament de Girona té una importància cabdal. S'ha debatut en el marc de la Taula de la Mobilitat i això és històric. Hem de reconèixer que qui ha fet això, s'ha fet en el mandat d'un govern de Convergència i Unió i també m'afegeixo a les felicitacions al regidor Alcalà per la bona voluntat que ha mostrat sempre amb aquests temes. Mai abans havíem tingut l'oportunitat de debatre sobre això i ara la tenim i podem dir-hi la nostra.

Dit això, també permetin-me que els digui que clamava al cel que una ciutat com Girona i una àrea metropolitana amb onze municipis, que disposa d'un aeroport, d'una zona turística de primera dimensió com és la costa Brava i de centres internacionals de mercaderies no disposés d'un pla de mobilitat. Per tant, vostès l'haguessin hagut de fer sí o sí, però això no treu el mèrit, els mèrits del senyor Alcalà.

La Taula de la Mobilitat ha resultat ser un espai de trobada imprescindible per debatre sobre mobilitat i tot el que això comporta. Perquè parlar de mobilitat implica moltíssimes coses: implica parlar de seguretat, implica parlar de millora de la qualitat de vida, implica parlar de més eficiència, implica parlar d'economia, implica parlar de canvis substancials en la nostra manera d'entendre la relació dels humans, dels ciutadans amb el medi; per tant, poca broma amb el que es debat a la Taula de la Mobilitat en referència al Pla de Mobilitat que ara aprovarem, que estem ara debatent per aprovar.

En aquesta Taula de Mobilitat han participat persones i hi hem participat persones que pensem molt diferent, que representem interessos molt diferents i que tenim punts de vista substancialment diferenciats pel que fa a la manera d'entendre la mobilitat a la ciutat i a l'àrea metropolitana. Hi han participat persones que defensaven obertament l'ús del vehicle privat i hi hem participat persones que pensem de forma raonada que s'ha de posar límits a l'ús del vehicle privat.

El procediment per elaborar aquest pla pensem que ha estat correcte, s'hi han incorporat demandes pel que fa a la redacció de la diagnosi, tot i que sí que és veritat que nosaltres també hauríem agraït que s'hagués estat una mica més flexible amb les demandes –permetin-me– de les minories que pensem que el model de mobilitat actual és del tot insostenible i que s'ha canviar substancialment de dalt a baix.

Per part nostra, pensem que el pla ha de ser –que no s'escandalitzi ningú–, ha de ser una declaració de guerra directa a la contaminació, a la sinistralitat i a l'emissió de CO₂, que fomenta el canvi climàtic. Una realitat cada vegada més patent en el conjunt d'ecosistemes mundials i que en els països del sud de la Mediterrània cada vegada es manifesta amb una crueta més important. Per tant, no ens hem d'agafar en broma aquest fenomen. I, alerta, el model de mobilitat que nosaltres tenim i que hem heretat d'anys i dècades d'abusar del cotxe privat és el principal responsable d'aquest fenomen que malmet el nostre entorn i posa en risc la mateixa viabilitat de les societats humanes.

Nosaltres continuarem treballant per aportar millores a la mobilitat de la ciutat. Pensem que parlar de mobilitat és parlar de qualitat de vida, de millora ambiental, de respecte per l'entorn, també de justícia social, perquè entenem que la mobilitat és un dret de la ciutadania a accedir als serveis que hi ha escampats pel territori. És un dret de tothom. I nosaltres no acceptem que determinats col·lectius tinguin poder, tinguin mitjans, tinguin recursos per accedir a serveis i d'altres no. Per tant, treballarem per aquest

model de ciutat que volem socialment just, eficient energèticament i sosteniblement ambiental.

Per assolir aquest model pensem que cal tenir en compte una sèrie de premisses com ja varem fer públic en els debats a la Taula de la Mobilitat: la ciutat mediterrània i compacta és per nosaltres la millor garantia d'un urbanisme que permeti una mobilitat eficient, en canvi, aquella ciutat, aquell urbanisme que aposta per escampar usos pel territori, genera necessitats obligades de mobilitat que consumeixen grans quantitats d'energia, que emeten tones de CO₂ i que embruten la ciutat, a part de crear sinistralitat, més soroll i malmetre el medi ambient i la qualitat de vida. Per tant, una aposta per aquest model de ciutat més compacta i més eficient, com ja s'està fent a molts països europeus i a altres punts del món.

En aquest sentit, insistim que creiem que Girona s'ha de revolucionar i ha d'evolucionar cap a una ciutat més europea, més humana, més sostenible, més verda, més moderna i amb més vocació de futur.

Nosaltres varem fer moltes aportacions en aquest sentit, algunes se'ns van acceptar, d'altres no. En canvi, pensem que l'equip de govern encara continua apostant massa pel vehicle privat, tot i que és veritat que també aposta per implementar altres mitjans, altres sistemes com, per exemple, la mobilitat elèctrica. Però pensem que es fa una mica un abús d'això, la mobilitat elèctrica té moltes virtuts, però també genera moltes problemàtiques afegides: temes de bateries, etcètera.

Nosaltres pensem que la mobilitat de la ciutat s'ha d'abordar des d'una perspectiva transversal, no només s'ha de fer des de l'Ajuntament, hi ha de participar tothom, i, efectivament, la Taula de la Mobilitat és un bon espai. Però dintre de l'Ajuntament pensem que hi tenim molt a dir i, en aquest sentit, creiem que Urbanisme, Mobilitat, Educació i Sostenibilitat han de treballar plegats perquè hi ha aspectes que s'han de potenciar i s'ha de fer d'aquesta forma transversal.

I a partir d'aquí, nosaltres pensem també que hem de decidir, ens hem de definir per "a" o per "b", per un model o per un altre; nosaltres també pensem, igual que ha esmentat la senyora Terés, que s'han de posar traves i límits al vehicle privat. Això es pot fer de moltes maneres, de forma directa o de forma indirecta. Sé que a vostès no els agrada gaire fer-ho de forma directa; de forma directa vol dir, doncs, «peatonalitzar» més carrers i posar més través, més barreres als cotxes, perquè la gent es vegi més abocada, més convidada a apostar per altres mitjans.

Però també li diré amb mitjans indirectes, per exemple, bonificar fiscalment a l'impost de vehicles aquelles persones que apostin per la bicicleta, pel transport públic, per anar a peu. Això en algunes ciutats europees s'està fent i tècnicament és possible fer-ho. En aquest sentit estaríem molt contents que avancéssim cap aquí.

Nosaltres valorem positivament aquest pla, però com que pensem que no és prou ambiciós, no va prou enllà, apostarem de moment per una abstenció. Treballarem molt perquè en els propers quaranta-cinc dies es facin al·legacions. I esperem que si les al·legacions que presentem nosaltres i altres entitats són acceptades i treballem més aquest document i avancem cap al model de ciutat i de societat que nosaltres pensem que des del nostre punt de vista és el més eficient, sostenible i just, ens ho rumiarem a la votació final que es produirà d'aquí a uns mesos.

Dit això, gràcies per l'atenció.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, en primer lloc, el meu grup el que voldria dir, com vostès recordaran, la primera moció que va presentar el meu grup municipal en aquest plenari va ser precisament la que es recuperés i es potenciés la Taula de Mobilitat. Una moció que de manera, jo crec que històrica, va ser aprovada per unanimitat de tot el plenari, cosa rara en una moció que presenta el meu grup municipal en aquest Ajuntament. Per tant, en aquest sentit nosaltres estem molt contents que avui arribi finalment en aquest plenari el Pla de Mobilitat.

Un pla de mobilitat que sí que és veritat que no s'entén com la ciutat de Girona no l'ha tingut fins a dia d'avui. Jo penso i recordo els debats intensos de la campanya electoral on tots els caps de llista parlàvem i dèiem que ens comprometíem a fer un pla de mobilitat, perquè no era normal que una ciutat com Girona no el tingués. Bé, doncs, per tant, jo crec que en aquest sentit tots hem de celebrar que avui arribi aquest Pla de mobilitat aquí a l'Ajuntament en aquest plenari, malgrat segurament tots tenim matisos amb relació a fer o què hauria de dir aquest Pla de mobilitat.

Aquí la senyora Terés i ara el senyor Navarro deien una cosa, sobretot la senyora Terés deia «crec que han fet un pla de mobilitat per agradar a tothom». Bé, jo penso que un pla de mobilitat, com qualsevol altre pla, no es fa per agradar, sinó per millorar una situació. I en aquest sentit, el meu grup municipal des del primer dia –i el senyor Alcalà ho sap– hem treballat precisament per a això, per aconseguir que el Pla de mobilitat que es presentés, que el Pla de mobilitat que finalment quedi aprovat ens serveixi per millorar la mobilitat a la ciutat de Girona, perquè aquesta és la finalitat d'aquest pla. Jo no li trobo cap finalitat o per a mi no és un objectiu en si que agradi més o agradi menys, al contrari, possiblement a una part li agradarà més i a l'altra menys, però del que es tracta és que millori la mobilitat de la ciutat, que és el que tots volem i que tots sempre hem reclamat. I hi insisteixo, als debats intensos de campanya electoral era un tema que sempre estava sobre la taula i en el qual coincidíem tots que era necessari que tirés endavant.

El model de mobilitat d'una ciutat és com un model de societat, cada u té el seu, i per tant, jo entenc que és difícil moltes vegades consensuar o conciliar les visions si són molt disperses. I aquí els diferents grups municipals possiblement en temes concretes – el senyor Navarro ens citava alguns– tenim una visió molt diferent del que és la mobilitat a la ciutat. Per això penso que és tan important que aquest pla sorgeixi de la Taula de Mobilitat, que aquest pla sorgeixi d'un lloc on grups municipals, entitats, associacions, tothom hagi pogut dir la seva i hagi pogut participar d'aquest Pla de mobilitat, perquè al final possiblement sigui un pla que defineixi un model que potser no arriba a un grau de consens total o que agradaria a alguna altra formació política, però sí que arriba, jo crec, al grau de consens que porta a pensar que millorarem la mobilitat, que com deia és la finalitat d'aquest pla.

El senyor Navarro parlava del vehicle privat, deia de restringir-lo més. Jo crec que, no al contrari, no, ara no m'agafi per aquí, però jo penso que el Pla de mobilitat el que ha de fer és ajudar a conviure: ajudar a conviure els vianants amb el transport públic, amb l'ús de la bicicleta, però també amb el vehicle privat. Jo penso que el Pla de mobilitat el que ens ha de portar i en la direcció en què hem de treballar tots els grups municipals, sobretot aquells que han quedat més descontents amb el Pla de mobilitat, és en la visió que el que cal és conviure tots a la ciutat.

Jo sóc de les que pensa, i el meu grup municipal sempre ho ha defensat, que no per fomentar l'ús de la bicicleta vulgui dir que s'hagi de restringir d'una manera exagerada l'ús del vehicle privat. No, jo penso que les coses són compatibles si es fa bé i si es fa com penso que s'ha fet, que penso que s'ha fet bé en aquest cas, que és a través de molta conversa, de moltes aportacions, de molt de debat en una Taula de Mobilitat.

És evident que hi hauran al·legacions. Jo estic convençuda que aquelles entitats o els mateixos grups municipals que aquí ja ho han dit, que no han vist acomplertes al cent per cent aquelles seves aportacions, presentaran al·legacions, i potser alguna es pot tornar a debatre o es pot tornar a valorar per millorar el Pla de mobilitat final que sorgeixi. Però el meu grup avui ja donarà suport a aquest Pla de mobilitat, perquè creu que és molt important, primer de tot, que finalment tinguem una proposta com a tal de pla de mobilitat, això ja de per si és importantíssim, però sobretot perquè aquest pla sí que s'ha de dir –i penso que tots els que m'han precedit ho han també posat en relleu– que les coses s'han fet bé, que a la Taula de Mobilitat hi ha pogut participar tothom, hi ha pogut opinar i aportar tothom. I per tant, jo penso que és important que tiri endavant i que quan tinguem les al·legacions que presenti tothom que ho consideri oportú, tornem a poder fer una valoració i un debat com el que hem fet a la Taula de Mobilitat,

perquè si serveixen per millorar el pla, estic convençuda que també tots tornarem a estar d'acord que es puguin incorporar.

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, la proposta que ens porta avui el Govern és l'aprovació inicial del Pla de Mobilitat de la ciutat de Girona, és el resultat, com ha dit el regidor Alcalà, de la feina que s'ha estat fent des de fa molt temps, també per donar compliment a la llei que obliga les ciutats a plantejar aquests plans de mobilitat.

I en un principi nosaltres pensem que l'experiència ha estat bona, hi han participat moltes entitats de la ciutat. No sé si totes ho han fet amb el mateix grau d'entusiasme, ens sembla que hi ha entitats que sí que hi han aportat un grau d'entusiasme important. I al final ha sortit un grapat de propostes en forma de pla estratègic que s'han de complimentar al llarg dels propers anys. I com tot pla estratègic requereix lògicament el seu compliment i si hi ha desviacions amb relació a aquest pla estratègic, s'han d'explicar i justificar.

Hi ha diverses qüestions que a mi, més enllà del que s'ha dit, que em sembla que tot el que ha manifestat la gent que m'ha precedit ha estat molt interessant, jo crec que hi ha una qüestió pressupostària i és que anualment esperem que els pressupostos de l'Ajuntament de Girona, ja li ho vaig comunicar així a la Comissió de Ciutadania, contemplin les actuacions que estiguin previstes a tots els exercicis per donar compliment al Pla de mobilitat. És a dir, que allà on hi hagi inversions com ara, amb relació als vianants, que em sembla que és, efectivament, una de les prioritats màximes –aquí estem molt d'acord amb el que ha expressat la regidora Terés– hi ha inversions amb relació a modificació de voreres, eliminació de barreres arquitectòniques, que, per altra banda, és el que diu la normativa. Totes aquestes aportacions econòmiques haurien de quedar plasmades en els pressupostos municipals.

També hi ha una altra cosa molt important i és que perquè hi hagi un èxit del Pla de mobilitat de la ciutat de Girona requerim la complicitat i la implicació, les dues coses, i a més amb un cert entusiasme, dels municipis veïns. És a dir, nosaltres necessitem que Sarrià, que Salt, que Vilablareix, Quart i altres municipis, però aquests que he dit d'una manera especial perquè estem enganxats amb ells, participin i tinguin una presència i aquesta complicitat que deia, perquè si no, difícilment nosaltres podrem tirar algunes coses endavant. O sigui, la mobilitat de la ciutat de Girona depèn també de molts municipis, però especialment d'aquests.

Una altra cosa que hem descobert, efectivament, és que a la ciutat de Girona hi ha 45.000 vehicles de motor, és una xifra que fa uns anys es consideraria un èxit de l'Estat d'estar en un país desenvolupat; ara, avui dia es mesura d'una altra manera, es calcula quantes bicicletes hi ha per habitant. I per tant, el que el Pla de mobilitat també ens ha d'aportar és un canvi de cultura. Nosaltres entenem que l'aplicació d'aquest Pla de mobilitat ha de suposar per a tots els ciutadans que de mica en mica, evidentment, sense entrar en radicalitats, però sent molt hàbils els que gestionin, ens han d'anar portant a un canvi de cultura i hem d'anar entrant en vehicles no contaminants, siguin elèctrics, sigui l'ús de la bicicleta, del qual jo sóc un entusiasta, sigui amb fer grans itineraris a peu, i també a un canvi de cultura de transport públic.

A la ciutat de Girona en els darrers anys, no només en aquests tres, sinó ja ve de més enrere, ha anat canviant, tot i que tots assumim que aquest canvi és un canvi lent, perquè Girona és una ciutat que estem acostumats a anar a tot arreu en cotxe i, a més a més, a la porta. Ens agrada això del *door-to-door*, ens agrada molt. I per tant, encara som mandrosos en la utilització del transport públic. Per tant, en un principi el Pla de mobilitat ha de tirar endavant i ha de ser hàbil per anar aplicant tots aquests canvis de cultura.

Volia dir que a la nostra ciutat perquè triomfi la mobilitat i perquè la mobilitat de la ciutat sigui veritable tenim una qüestió física greu que és la via del tren al mig de la ciutat. Aquesta història de la qual la ciutat, per diferents assumptes i per altres temes

en els quals no és qüestió potser d'entrar ara, però en renunciar que el viaducte se'n vagi a terra, evidentment, hem creat una barrera que vulguem o no, afecta molt la mobilitat dels ciutadans. És una, diguem-ne, barrera psicològica si voleu, però en un principi aquesta seria una de les coses que afecta. En el Pla de mobilitat no n'hem parlat tampoc, és a dir, de les obres que hi haurà d'haver en els propers anys, sense saber de quins anys estem parlant, de les obres de la carretera de Barcelona, que això també implicarà un sotrac important en el moment en què es produeixi, les faci qui les faci.

Creiem que el Pla de mobilitat és un pla per a un govern ambiciós i, per tant, esperem que qui l'hagi d'aplicar sigui ambiciós.

Ens agradaria també que hi hagués una comissió de continuïtat en tot moment, tot pla de mobilitat requereix les seves revisions i les seves pautes, i això ho ha d'analitzar una comissió de seguiment que se'n digui taula. En fi, aquí potser sí convindria aclarir una mica el que la Nuri Terés demanava que és la definició, si és més executiva, d'aquesta taula i a qui pertany i de quina manera ho regulem, tot i que hi ha una normativa de la Taula de Mobilitat. Però, bé, potser hem d'afinar una mica més en vistes del que hem vist.

I l'altra cosa que jo demanaria a la gent del Govern, a part d'agrair-los la feina que han fet, amb el senyor Alcalà al capdavant, és que siguin generosos en l'acceptació de propostes que vinguin a partir d'aquests quaranta-cinc dies, que no s'enroquin en les cinquanta-tres propostes que hi ha. Mirem-ho, mireu-ho bé, si han de ser seixanta-tres, en fi, que ho siguin. I en certa manera, doncs, que inclogui tot allò que ens agradaria que dibuixés la Girona del futur.

En aquest sentit, voldria manifestar que el Grup Municipal Socialista donarà el seu suport al Pla de mobilitat en aquesta aprovació inicial.

Intervé el senyor Joan Alcalà, regidor delegat de Seguretat, Mobilitat i Via Pública, qui manifesta, moltes gràcies, per les paraules d'agraïment, gràcies a les persones o els grups que hi donaran suport i els altres espero convèncer-los durant aquest període de quaranta-cinc dies.

També dir-los que m'han sorprès algunes intervencions, sobretot la senyora Terés, perquè m'ha fet la sensació com si no hagués participat en la Taula de Mobilitat. A alguna sí que ha faltat, però normalment ha vingut a les taules de mobilitat. Per tant, allà sí que s'ha pogut expressar i debatre tot el que volgués. La Taula de Mobilitat és un òrgan de consulta, la seva creació, ella parlava del reglament, és un òrgan de consulta, els debats els hem de fer aquí, i aquí el que aprovem és el que al final s'acabarà aprovant. La Taula de Mobilitat fa la proposta.

Dit això, referent al tema de si dir taula de mobilitat, consell o mesa de la mobilitat, no ho sé, jo crec que el nom no fa la cosa, alguna vegada s'ha parlat en algunes comissions, jo crec que això rai, el tema és el que deia la senyora Veray que ens varem posar a treballar des de l'octubre del 2012 i no hem parat.

Referent al tema de la L11, tampoc ho acabo d'entendre massa, perquè el debat aquest ja es va parlar, es va aprovar aquí una moció i la línia 11 està fent el seu recorregut, no hem tocat res més. Sí, però tot això és un pla amb cinquanta-tres propostes que no és tancat i que és molt obert, ja ho vaig dir a la Comissió Informativa.

Referent a la participació, jo crec que en un any i mig que fa que està constituïda no ha baixat de vint representats, no són persones, representats, i hem arribat a trenta, de forma presencial, però que després he tingut reunions, tantes com ha volgut la gent, amb diferents entitats i que déu n'hi do com han arribat a participar. Jo estic encantat.

Sobre la manca de consens, si consens ho interpreten vostès com allò que vostès voldrien, potser no, però que la gran majoria ha apostat en aquest sentit, penso que sí que s'han recollit. I vostès a l'última reunió hi varen estar d'acord.

Que l'equip de govern ha anat seleccionant, jo li diré que no, jo he anat parlant amb els companys de com estavem treballant i ells m'han deixat fer, i en això estic molt agraït,

perquè m'han deixat fer en una línia, però és la que anava marcant la Taula de Mobilitat.

El Pla de Mobilitat ha d'agradar a tothom? Jo recolliria les mateixes paraules que ha dit la senyora Veray, el Pla de mobilitat el que ha de fer és millorar la ciutat, agradarà o no agradarà a tothom, és difícil que agradi a tothom, però sí que hem de treballar per la millora de la ciutat.

Parla que no hi ha equilibris entre barris, escolti'm, jo li puc ben assegurar que treballo molt pels barris. I les primeres proves les acabo de fer fa quinze dies dibuixant uns "sharrows" molt amples, ocupant calçada, que vostè no hi estarà d'acord, però jo penso que sí, allà on hi ha un carrer no fem el carril bici, perquè com no el fem aeri, no hi ha espai. Aleshores, si és una zona que ha de ser trenta com a màxim, posem la bicicleta pel mig i pacifiquem el trànsit. Jo crec que hem de treballar amb aquesta línia, aquí s'ha parlat de tema cultural, de tema d'educació.

Mesures urbanístiques, manca de mesures veïnals, jo crec que aquí les associacions de veïns, independentment i juntament també amb la federació, han fet aportacions i hi han estat treballant, per tant, aquí han estat prou representats i han anat fent aportacions.

Comentava que no hi han dades mediambientals, jo crec que sí que hi han dades mediambientals, fins i tot parlàvem que faríem itineraris i que anunciarem: «escolti'm, si va caminant de Jaume I a Santa Eugènia, l'estalvi li representaria que ha cremat tantes calories i que ha deixat de contaminar tants grams de CO₂», per exemple. Són incentius d'aquells que sí, en broma, però que vas a ciutats europees i els trobes en la informació turística. Doncs, penso que això està bé. Perquè, a més, aquí a la ciutat de Girona tenim la mobilitat de vianants per millorar, però que és molt còmoda per fer.

Itineraris segurs per a vianants, deia que es sorprenia que només comunicàvem cap al centre. Dos pols d'atracció molt importants són l'Ajuntament i la Generalitat, hi treballem més de mil persones. Aleshores, hi ha molta gent que es desplaça cap aquí, i molta gent que ha de fer gestions aquí. Al Trueta també, si vol en parlo, però estàvem parlant de la part del centre en la qual ho estem posant molt difícil perquè el vehicle s'hi acosti. No el prohibirem, la intenció no és prohibir-lo, però sí posar-hi dificultats. Però és que hi ha persones que necessiten arribar amb vehicle fins a qualsevol lloc.

Anar amb bicicleta és segur, em parla que no és segur; jo crec que estem fent molta aposta, i ara també el mes que ve, el juliol, ja estarà fet el carril bici que ha de connectar el Trueta fins a l'estació de Correus de Girocleta, de forma segura, amb carrils prou amples perquè la gent ho pugui fer, dibuixant els "sharrows" que també ho tindrem a Santa Eugènia ara quan asfaltem.

Falta d'estacions de Girocleta, escoltin, hem de fer un sistema de Girocleta, i penso que ho he explicat en diferents ocasions, que sigui sostenible. Som de les poques poblacions a Catalunya en les quals el sistema de lloguer de bicicletes està funcionant. Tenim un dèficit, és igual, però l'estem assumint. I que ara el mes de maig varem superar els mil usos diaris, penso que és una bona senyal que el sistema està funcionant.

Parla de la L11, de la L6, el sector de Font de la Pólvora, jo vaig dir que havia de fer servei a la tarda, insistiré perquè no s'ha fet, però ja hauria d'estar funcionant.

Sobre la diferència de preus amb la companyia Teisa, aquí és un tema que podem debatre dins de l'ATM, perquè sap que estem en el sistema integrat i hi estem treballant. Els avanço que en l'últim Consell d'Administració d'ATM, a la ciutat de Girona TMG oferirà el 30/50 multiviatge. Si bé en un àmbit a nivell de Catalunya, de visió de nivell de Catalunya, a Girona la gent no utilitza tant aquestes targetes, i ara en tindrem una pròpia que serà multipersonal, que la gent podrà esgotar tots els viatges. Penso que també això és una bona notícia.

Servei de taxi per a persones amb mobilitat reduïda, estem pendents de la comissió, i jo li vaig recollir la sensibilitat que vostè em va explicar i penso que hi hem de treballar. I fins i tot jo li havia comentat que el tema de la L11, també podríem fer aquest servei, perquè no sé si té massa sentit que l'autobús passi cinquanta-vuit vegades per recollir

una persona, potser sí que aquesta persona, que s'ha de donar el servei, podríem analitzar si podria anar amb taxi. És un exemple. Però això s'ha de debatre dintre de la Taula de Mobilitat.

Em torna a insistir sobre el tema de consens, penso que hi ha hagut consens.

I «buscar objectius que vostès puguin aconseguir...», bé, jo crec que estem treballant amb objectius. Sortim de no-res, perquè no teníem un pla, ens hem marcat un pla a sis anys, és un pla que serà obert, que no ha de quedar tancat. Aquí el senyor Bonaventura parlava d'una comissió i de seguiment, jo crec que la mateixa Taula de Mobilitat ha de ser la mateixa comissió, perquè la taula ha de continuar treballant pel tema de mobilitat.

Referent al senyor Navarro, ja li he comentat que la taula és un òrgan consultiu i que el debat el podem fer aquí. Cap problema, també el podem fer allà, però aquí també, perquè aquí és on s'han de prendre les decisions.

També agrair-li el que ha comentat referent a la meva persona.

Vostè ha comentat una declaració de guerra a la contaminació, escolti'm, jo estic d'acord que hem d'anar treballant per mitigar el tema de contaminació i la sinistralitat, i el Pla de mobilitat marca objectius en aquest sentit i amb mesures com poden ser el fotovermell en els semàfors. Saltar-se un semàfor en vermell posa en risc la vida de les persones. Penso que està claríssim que hem de buscar objectius en aquest sentit.

Parlar de mobilitat és un dret, hi ha moltes coses en què podem estar d'acord. Parla d'educació, jo aposto molt pel tema educatiu.

I referent sobre blanc i negre, vostè diu que veu les coses blanc i negre, jo crec que hi poden haver matisos, i en això podem estar d'acord allargar més el blanc cap al gris, etcètera. Penso que aquí podem treballar.

Bé, espero que el tema de l'abstenció el valorin i m'agradaria tenir un pla de mobilitat que fos al màxim consensuat.

A la senyora Veray, jo crec que estem molt d'acord amb les paraules que ens ha anat dient. Li agraeixo el suport que ens dona.

Referent al senyor Quim Bonaventura, hi han hagut cinquanta-tres propostes que han de formar el pla estratègic, i a partir d'aquí hem d'anar desenvolupant.

Els pressupostos evidentment que han de contemplar això, i en això els agrairé que vostès també els aprovin quan hi hagi el moment i demanin la partida, perquè ha de ser-hi. Si no tenim pressupost, evidentment, no podríem tirar-lo endavant.

Que requereix la complicitat dels municipis, sens dubte, de fet ells en formen part, el que passa que com que hem tractat molt de tema domèstic, perquè havíem de solucionar primer el nostre problema, però ells hi estan disposats. He parlat amb els diferents alcaldes dels pobles i les ciutats del voltant, hi estan d'acord, hem de treballar amb àrea metropolitana. I m'agradaria poder avançar coses, però estem treballant en aquest sentit i crec que anem pel bon camí.

Que ha de suposar un canvi de cultura, m'han dit potenciar el transport públic; hi estem d'acord, la Generalitat aviat traurà la targeta T-mobilitat i això també donarà moltes facilitats, integrar els desplaçaments amb tren amb l'autobús i també la Girocleta en una mateixa targeta. Penso que tot això ho afavorirà.

Bé, el tema del viaducte el tenim i penso que hi ha un projecte interessant per donar vida a aquest viaducte. I hem de ser ambiciosos i hi estem completament d'acord.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, si em permeten afegir un parell de consideracions molt generals: la primera, no ho acostumo a fer habitualment i vostès, el mes que ve farà exactament tres anys que varem prendre possessió i no sé si m'han vist fer-ho mai, però jo voldria felicitar molt profundament el regidor. Un dels primers encàrrecs que li vaig fer, és a dir, tenim una gran responsabilitat, tenim un compromís de govern, tenim un compromís que sabem que compartim amb la resta de forces polítiques, a més a més comptàvem també amb una moció del Partit Popular que anava en aquest sentit, és fer un pla de mobilitat per a la ciutat de Girona. I fer-lo d'una manera determinada, que era la part més difícil. No fer un pla de mobilitat a

mida, d'encàrrec, anar-lo a buscar a una gent que en sap molt i fer un simulacre de participació i aprovar-lo, sinó un pla participat de veritat, amb tots els seu matisos. Això ha estat feixuc moltes vegades i ho ha aguantat, diguem-ne, estoicament.

Jo he participat en algunes de les reunions, no a totes, ni a la majoria, a algunes, i he vist la densitat del treball i la qualitat de les propostes i dels debats que hi han hagut. M'ha agradat molt el procés de participació i d'intercanvi d'opinions en aquest primer Pla de mobilitat i de tots els grups i l'actitud també de tothom. De manera que també és un mèrit de tots els grups i de totes les entitats que s'hi han involucrat i que han volgut dedicar una part del seu temps, que no ha estat poca, que aquesta ciutat pugui aprovar un pla de mobilitat. Per tant, jo voldria agrair, perquè ha estat una feina molt intensa i que s'ha buscat fer un pla per a la majoria.

Jo estic convençut que del procés d'al·legacions acabarem de millorar aquesta idea de fer un pla per a la majoria i ens hi comprometem. I a més a més, el senyor Bonaventura deia una cosa molt encertada: com que és el primer pla, com que l'acabem de posar en marxa, tinguem-li una mirada a sobre, anem-lo seguint, anem mirant i, escolta'm, jo crec que si ens posem d'acord en què alguna cosa l'hem d'anar reconduint, fàcilment ho puguem fer.

Però, en fi, si l'aprovem –i jo agraeixo a tots els grups que han mostrat la seva disposició a aprovar aquest pla–, Girona disposarà d'una eina moderna per a la gestió de la mobilitat. I que és el millor que podem tenir. Per tant, els agraeixo moltíssim el suport i, hi insisteixo, la col·laboració, perquè els he vist també a vostès que han col·laborat intensament, han fet un treball molt intens. I em sembla que això també ho hem de posar en valor, perquè hi ha hagut molta gent que ens ha estat mirant des de fora de la política en aquest procés, i els puc dir pel que he parlat amb molts d'ells que han quedat orgullosos del treball que hem fet entre tots, de tots nosaltres. I això també estava que ho féssiu. I a vegades les coses surten malament i a vegades surten bé; aquesta ha sortit bé i mirem que continuï així. D'acord?

Per tant, passaríem a votació.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i els regidors no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes i quatre abstencions del grups municipals de la CUP i ICV-EUiA.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

Els punts 9 i 10 de l'ordre del dia es debaten i voten conjuntament.

9. Verificar el Text refós de la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 53, condicions d'ús de la zona de dotacions i serveis privats amb espais oberts.

El Ple de l'Ajuntament de Girona, en sessió ordinària del dia 9 de desembre de 2013 va adoptar l'acord d'aprovar provisionalment la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 53, condicions d'ús de la zona de dotacions i serveis privats amb espais oberts, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

L'esmentat acord fou tramès, juntament amb tota la documentació corresponent, a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, als efectes de procedir a la seva aprovació definitiva.

La Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, en sessió del dia 26 de març de 2014, va adoptar l'acord d'aprovar definitivament la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 53, condicions d'ús de la zona de dotacions i serveis privats amb espais oberts, supeditant-ne la publicació en el DOGC i consegüent executivitat a la presentació d'un text refós, que incorporés les prescripcions contingudes en el mateix

acord.

En compliment de l'anterior, els serveis tècnics municipals han procedit a la redacció del corresponent text refós, incorporant les prescripcions imposades en l'acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme, de data 26 de març de 2014, el qual es sotmet al Ple per a la seva verificació.

Vist l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

VERIFICAR el Text refós de la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 53, condicions d'ús de la zona de dotacions i serveis privats amb espais oberts, el qual incorpora les prescripcions contingudes en l'acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, de data 26 de març de 2014, als efectes de la seva publicació, i consegüent executivitat.

10. Verificar el Text refós de la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 52, per a la incorporació al mateix dels sectors Accés Nord, Pla de Baix de Domeny i Parador del Güell.

El Ple de l'Ajuntament de Girona, en sessió ordinària del dia 9 de desembre de 2013 va adoptar l'acord d'aprovar provisionalment la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 52, per a la incorporació al mateix dels sectors Accés Nord, Pla de Baix de Domeny i Parador del Güell, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer. L'esmentat acord fou tramès, juntament amb tota la documentació corresponent, a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, als efectes de procedir a la seva aprovació definitiva. La Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, en sessió del dia 26 de març de 2014, va adoptar l'acord d'aprovar definitivament la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 52, per a la incorporació al mateix dels sectors Accés Nord, Pla de Baix de Domeny i Parador del Güell, supeditant-ne la publicació en el DOGC i consegüent executivitat a la presentació d'un text refós, que incorporés les prescripcions contingudes en el mateix acord.

En compliment de l'anterior acord, els serveis tècnics municipals han procedit a la redacció del corresponent text refós, incorporant les prescripcions imposades en l'acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme, de data 26 de març de 2014, el qual es sotmet al Ple per a la seva verificació.

Vist l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

VERIFICAR el Text refós de la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 52, per a la incorporació al mateix dels sectors Accés Nord, Pla de Baix de Domeny i Parador del Güell, el qual incorpora les prescripcions contingudes en l'acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, de data 26 de març de 2014, als efectes de la seva publicació, i consegüent executivitat.

Presenta les propostes el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, com vaig explicar a la comissió pròpiament de l'Àrea d'Urbanisme, no ens trobem a l'aprovació de cap mena de modificació de pla general, sinó estem tornant a recuperar dues modificacions, en aquest cas, eren la número 53 i la 52, que es van aprovar per ple d'aquest Ajuntament el 9 de desembre de l'any 2013 i que seguint el tràmit corresponent van anar a la Comissió d'Urbanisme, que va aprovar-les, ambdues, el 26 de març del 2014.

Es tractava de les modificacions, pròpiament la 53, que feia referència a la zona de dotacions i serveis privats d'espais oberts que feien menció a tres àrees concretes de

la ciutat Girona: Accés nord, Pla de Baix de Domeny i Parador del Güell. I llavors, a partir d'aquí, la Comissió d'Urbanisme va fer uns requeriments, tot i haver-ho aprovat, que s'incorporessin un seguit de planells configurant un text refós.

Evidentment, com que hi ha aquesta demanda, tot i haver-se aprovat per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, ens veiem obligats a portar-ho al Ple a fi i efecte que tingui constància la incorporació d'aquests nous elements i prescripcions continguts a l'acord que va adoptar en el seu dia la comissió territorial.

Obert debat, intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, diuen que les crisis econòmiques són una gran oportunitat, això ho he sentit repetit moltes vegades, i el que sí que és cert que és una gran oportunitat per als que tenen més per fer més diners. I això a què ve? Això ve que de cada crisi surten més forts els forts i en aquest cas també els comerciants: en cada crisi desapareix més petit comerç i a cada crisi les grans superfícies es fan més grans.

Jo no vull que el meu Ajuntament ho afavoreixi. Ja prou ho afavoreix el mercat perquè el meu Ajuntament afavoreixi això. Dos mil cinc-cents metres quadrats en aquestes zones, sens dubte, portaran a més oferta o a millorar l'oferta existent. Em sembla que el que portarà sobretot és a millorar l'oferta existent d'algunes superfícies que passaran a ser no diguem grans, però mitjanes-grosses; 2.500 metres quadrats és això.

És cert que quan governes et fan por els espais buits, allò buit sempre et fa por i veure determinades parcel·les buides; jo, en canvi, les veig com una oportunitat, la veritat, o sigui, no em fa por el buit. Penso que de vegades, com abans els nostres pagesos deixaven en guaret una part del seu terreny perquè millorés i abonés, poder aquesta ciutat, que no l'hem d'acabar en aquest mandat ni en el que ve, és una ciutat que té molts anys endarrere, més que Pere III el Cerimoniós, més, i que tindrà molts més governs que els progressistes o no que tingui en el futur.

I per tant, per mi l'oportunitat de la crisi seria preservar aquests espais, que sí, és veritat, en molts governs anteriors no se n'ha tingut prou cura. Mirin, jo quan sento el Parador del Güell, sé la meva primera crisi en el tripartit. Vaig votar en contra estant en aquella trona, vaig votar en contra. No saben el que em vaig sentir abans ni el que em vaig sentir després. Perquè sembla molt fàcil fer oposició dintre del Govern: "Va, jo m'apunto". Bé, si ja els que esteu en coalició sabeu els problemes que hi han entre regidors, no us explico el que significa fer això, no us ho explico. I a més, vaig tornar tres anys després a fer el mateix quan es van vendre parcel·les públiques que teníem en aquest sector, es van vendre. Sí, se'ns va dir «bé, amb aquests diners afavorirem les hortes de Santa Eugènia», ja ens ho hem gastat i no tenim res públic.

Fa uns moments l'alcalde, *se non è vero, è ben trovato*, ha tret Albareda, quatre mil euros. Miri, li ho explico perquè això ho vaig decidir jo, ben gastats, li explico per què. EAIA, Equip d'Atenció a la Infància i al Risc, baixos humits, calia arreglar aquell edifici i ara hi ha l'Oficina Municipal d'Habitatge, encara avui, després de fer una inversió. Necessitava un lloc cèntric perquè portant els nens a risc ha de ser un lloc cèntric. No hi havia res de patrimoni en tot el Barri Vell per part de l'Ajuntament, res, zero, no hi havia res. Hi havia una runa, que encara està convertida en runa, el Modern, i res més. Hi havia també l'Equip dels Serveis Socials d'Atenció Primària, a la plaça dels Jurats, en un primer pis sense ascensor i amb barrera arquitectònica, per allà tirats. Necessitaven un espai bo. Més coses, els avis del Barri Vell no tenien un espai propi, l'havien reclamat, volien un espai per reunir-se, per fer activitats. Doncs aquests tres van allà i jo penso que ben gastats aquests diners, perquè els diners estan en funció de la utilitat social, per a competències pròpies, no de la Generalitat, les tres pròpies d'aquest Ajuntament. Quan s'ha tingut l'oportunitat, i me n'alegro, no ha estat al Modern, on anaven aquest serveis - anaven al Modern - ha estat un altre lloc i si s'ha pogut fer, fantàstic!

Per tant, penso, i torno a lligar amb el tema d'avui, no donem facilitats a gent que ja les té pel mercat i assumim la responsabilitat que tenim de defensar allò públic com i quan

podem. I en aquest sentit, aquests espais que avui el mercat no els és útil vendre'ls són espais que a nosaltres quan l'Incasòl torni a respirar, suposo que l'Incasòl encara deu existir, suposo que ple de tubs, amb assistència assistida, però tard o d'hora Catalunya haurà de fer política pública en terrenys, en compres i tard o d'hora els ajuntaments no haurem d'ajudar la Generalitat, sinó la Generalitat ens ajudarà a nosaltres. Si aquests espais estan en guaret, hi ha possibilitats per a aquest Ajuntament present o futur de fer polítiques públiques que ara necessita.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, escoltant ara el senyor Olòriz, m'han vingut records de fa anys, ell ha explicat diverses anècdotes.

Bé, el punt que ara debatem aquí i que votarem aparentment és una cosa tècnica administrativa sense més transcendència, hem de votar un retorn que ve de la Comissió d'Urbanisme d'una cosa que ja està aprovada inicialment, provisionalment i ratificada per la Comissió d'Urbanisme, simplement el tema aquest del text refós, però aquí hi ha més d'això. Nosaltres pensem que tenim dret a opinar una mica al respecte, no és només un tema purament administratiu i tècnic.

Ara fa uns quants anys un grup de joves i no tan joves independentistes, ens varem plantar davant de l'Ajuntament de Girona en una de les preses de possessió, de l'any 2003, d'aquella legislatura en la qual el regidor d'Urbanisme Joan Pluma, doncs prenia possessió. Alguns dels regidors que van prendre possessió en aquell moment alguns estan aquí, crec que només dos –crec que només dos estan aquí asseguts–, el senyor Olòriz i la senyora Veray, i un altre crec que està allà entre el públic. Nosaltres en aquell moment ja dèiem que allò de Domeny ens semblava sobredimensionat i en aquell moment també protestàvem per la destrucció, enteníem nosaltres –no només nosaltres, sinó molta altra gent–, de les hortes de Santa Eugènia. Han passat els anys, hem viscut una bombolla immobiliària que ha acabat esclatant i ens hem ficat a dins una crisi que ha tingut conseqüències claríssimes en el territori, en els espais públics, en els espais naturals, sobretot els espais periurbans, espais que envolten ciutats i que tenen un cert interès ambiental, però que la pressió de la ciutat que creixia, es volia menjar aquells espais. Domeny era un cas, les hortes de Santa Eugènia, un altre.

Nosaltres quan es van portar aquests temes a ple ara fa uns mesos ja varem votar que no, varem donar les nostres raons; avui pensem que les nostres raons continuen sent totalment vàlides, per això no votarem a favor d'aquests punts. I per desgràcia, veiem com una disciplina tan necessària, tan important com és l'urbanisme es vincula massa a les activitats econòmiques. L'urbanisme és una disciplina molt antiga que el que fa és ordenar el territori, el que fa és determinar les necessitats humanes que té la població i intenta trobar un equilibri entre l'entorn i les necessitats humanes, però ja sabem que en aquest país l'urbanisme ha estat sinònim de justament tot al contrari. I precisament, aquesta mania de vincular l'urbanisme a la promoció econòmica i les activitats econòmiques és el que ha fet tants i tants estralls i tantes ferides i cicatrius mal tancades ha fet en el nostre territori. Per això, nosaltres continuem apel·lant al seny, a la prudència amb els espais urbans, periurbans i els espais naturals que necessiten protecció ambiental. I per això, demanem que es tingui seny i que toquem de peus a terra i que els preservem, perquè d'això en depèn en bona mesura el futur de les noves generacions.

Nosaltres no podem donar suport a aquest punt.

Intervé el senyor Xavier Amores, regidor del PSC, qui exposa, el nostre grup hi votarà favorablement. Jo crec que del que es tracta aquí és de verificar, per tant, és un motiu més aviat tècnic el que ens porta que aquest punt de l'ordre del dia torni a ple.

Però veient que hi ha hagut algunes intervencions prèvies recordant potser no tant el que van votar al desembre, sinó inclús més en el passat, jo sí que volia recordar en la nostra intervenció que varem fer tant al setembre com al desembre, tant quan va anar a aprovació inicial com definitiva, sí que varem demanar que potser per aquella

preocupació d'aquells espais més propers a Santa Eugènia fóra bo fer algun tipus de pla de dinamització d'entorn per intentar ajudar a preservar el model de comerç urbà. Varem demanar que potser podria fer-se algun tipus de pla per a aquella zona; tenim la sensació que han anat passant els mesos i que potser no s'ha fet tot el que es podria haver fet en aquest camp.

En tot cas, simplement un recordatori que sí que ve al cas amb el tema que estem votant actualment, tot i que simplement com a això, com a recordatori, que estaria bé que l'àrea responsable pogués fer-ho.

Fa ús de la paraula el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, només un matís, és a dir, dirigint-me al senyor Navarro fonamentalment que ha dit que volia iniciar aquest debat; sempre que vulgui, jo l'únic que constatava és que sí que és un tràmit administratiu, perquè això ja va passar per ple, es va debatre per ple, cada grup va manifestar el seu punt de vista i el 9 de desembre del 2013 es va aprovar, amb el seu vot no favorable, com així va ser també pel Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Cadascú té la seva visió de com tractar uns espais: un Domeny que representa un cost de 150.000 euros any de manteniment i que, evidentment, no es pot sostenir; un parador del Güell que està en la realitat que està i que ara hem rebut la grata notícia que dues entitats s'implanten allà i que generaran llocs de treball. Entenem que això no només hem de veure el negoci, sinó hem de veure també l'oportunitat de generar llocs de treball per a la ciutat en un moment de crisi, i aquest és un dels principals objectius d'aquest equip de govern.

Ningú més demana la paraula i sotmeses a votació les propostes números 9 i 10 de l'ordre del dia, debatudes conjuntament, s'aproven per vint vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i el regidor no adscrit, senyor Carlos Palomares Safarrés, quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA i una abstenció del regidor no adscrit, senyor Carles Bonaventura Cabanes.

11. Aprovar l'avanç de la modificació puntual del PGOU núm. 59, per a la nova delimitació del PMU 13 C/ Barcelona nord i per a la creació del Polígon d'Actuació Urbanística PAU 116 - BAC de l'àmbit discontinu C/ Barcelona - Avellaneda - Clínica.

El PGOU vigent preveu el PMU 13 C/ Barcelona, en desenvolupament del qual, i previs els tràmits necessaris, es va arribar a fer l'aprovació inicial del mateix.

No obstant, atès que el planejament derivat esmentat es va redactar partint de la hipòtesi del soterrament, no tant sols del TAV, sinó també del tren convencional, a resultes de la informació inicialment aportada pel Ministeri de Foment, el que, en posterioritat s'hagi desestimat per part del propi Ministeri aquesta alternativa, obliga a modificar el planejament previst, que a data d'avui resulta inviable.

Donat que el terrenys i edificacions inclosos en l'actual àmbit del PMU 13 C/ Barcelona, situat a l'entrada sud de la ciutat, es troben actualment en un greu estat de degradació, i atesa la impossibilitat de continuar amb les previsions inicials del planejament, és voluntat de la Corporació dur a terme una actuació urbanística adequada al temps real, i a les necessitats urbanístiques de la ciutat.

Així doncs, a fi de procedir a la tramitació i aprovació de la modificació puntual del PGOU núm. 59, per a la nova delimitació del PMU 13 C/ Barcelona nord i per a la creació del Polígon d'Actuació Urbanística PAU 116 - BAC de l'àmbit discontinu C/ Barcelona - Avellaneda - Clínica, els serveis tècnics municipals han procedit a la

redacció de l'avanç de l'esmentada modificació puntual.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Aprovar l'avanç de la modificació puntual del PGOU núm. 59, per a la nova delimitació del PMU 13 C/ Barcelona nord i per a la creació del Polígon d'Actuació Urbanística PAU 116 - BAC de l'àmbit discontinu C/ Barcelona - Avellaneda - Clínica, de conformitat amb el que disposa l'article 115.a) del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el reglament de la Llei d'Urbanisme, i sol·licitar el preceptiu informe a l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental (OTAA), dels Serveis Territorials de Girona del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, al efectes oportuns.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, qui explica, com que és un tema complex, em permetran que avui potser m'allargui una mica més en l'exposició. I voldria començar amb dos elements prioritaris que són els que ens porten avui aquí. És a dir, un d'ells és, i no és desconegut per cap dels que estem aquí, per cap dels ciutadans de Girona, és l'entrada de la carretera Barcelona la situació en què es troba, la problemàtica que està generant i, evidentment, l'obligació que va comportar, aquest Ajuntament a actuar sobretot en un cas molt concret com era la nau de l'antiga Citroën, que generava un perill i, evidentment, vam haver d'exercitar el dret d'una subsidiarietat i actuar al respecte, fet que va comportar un cost afegit.

Evidentment, també vam actuar a la resta de les naus, les vam tapiar a fi i efecte, doncs, d'intentar evitar el problema social i, evidentment, també d'imatge que estava generant envers la ciutat de Girona.

En paral·lel amb aquesta qüestió no hem d'obviar un altre element que s'insereix en aquest punt, que és que fa ara ja onze anys Clínica Girona va anunciar que comprava uns terrenys a Fornells perquè es traslladava per la seva impossibilitat de creixement, que ja havia motivat, que, efectivament, anés ubicant part de les seves instal·lacions a diferents espais allunyats del mateix nucli que era la clínica.

A partir d'aquí, aquesta és la realitat en el moment actual, un equipament de ciutat que està dintre la xarxa, evidentment, i que treballa per a l'Institut Català de la Salut, com així mateix una façana d'entrada a la ciutat de Girona, requerien, i així es va dir i es va manifestar pels diferents membres d'aquest consistori quan van intervenir, en concret, el 6 de juliol de l'any 2012, quan es va portar l'aprovació inicial del PMU 13, tots van manifestar, tots sense cap mena d'excepció, que hi havia una preocupació, evidentment, greu per la situació en què es trobava l'accés a la ciutat de Girona.

On ens hem de remuntar per entendre la realitat del moment actual i d'aquesta operació? Que permetin-me dir-ho, perquè jo sé que això pot generar altres debats, estem parlant d'una operació únicament urbanística i així m'agradaria que la tractéssim. Quan el 9 de desembre de l'any 1988 el Consell de Ministres va qualificar, va declarar com a prioritària la línia d'alta velocitat Madrid - Saragossa - Barcelona i la frontera francesa va començar a configurar, i així es va dir en el seu moment en un estudi informatiu de l'any 98, que Girona es quedaria un bypass fora de la ciutat de Girona i que només accediria una única via al centre de la ciutat. A partir d'aquí, aquest consistori es va manifestar considerant que això no era preceptiu i que, evidentment, el que reclamava és que el nucli de l'accés del tren a la ciutat de Girona fos tot el nucli vingués soterrat i que, evidentment, comportés un canvi molt important per a la ciutat.

Això va ser admès, va ser aprovat i es va començar a treballar en el sentit del que tots coneixem com és aquest projecte ferroviari que comportava l'arribada del tren d'alta velocitat i el soterrament del tren convencional que implicava l'enderrocament del viaducte i, evidentment, totes aquelles zones on hi ha viaducte, que és el mateix talús, és aquesta zona de què parlem, de la desaparició de la línia ferroviària en el que era el sòl.

Això va fer reaccionar el Govern anterior, molt lògicament, i en el planejament i, en aquest cas, en el nou planejament de la ciutat de l'any 2002 es va començar a tractar com afectaria aquesta nova realitat urbanística de la ciutat, és a dir, la desaparició de la via del tren en el sòl, i evidentment, havíem de ser conseqüents i adaptar la ciutat per a aquesta unió est-oest, que fa un moment en el punt anterior se n'ha parlat quan parlàvem de mobilitat, que generava dificultats de mobilitat, generava dificultats de connexió amb la mateixa ciutat.

A partir d'aquí, es va començar a treballar sobretot en aquesta zona en què ens centrarem, que són mil metres de longitud, que van des del que és el giratori pròpiament d'accés a l'autopista fins a la cantonada de Caldes de Montbui, del carrer Caldes de Montbui. Doncs, es va començar a analitzar aquesta qüestió. I aquí ens trobem la primera qüestió urbanística important: quan es modifica i quan es tracta aquest àmbit s'adonen que, evidentment, hi ha el que seria la llosa, és a dir, la zona afectada per l'arribada del tren i que comportava que, evidentment, tots i cada un dels propietaris que estiguessin afectats per aquesta modificació puntual que comportava de la carretera Barcelona haguessin d'assumir una càrrega urbanística important que era refer quan es soterrés el tren.

A partir d'aquí, quan es publica el planejament amb aquesta càrrega afegida els propietaris en aquell moment, que eren múltiples, el que van és manifestar que, evidentment, no tenien perquè assumir aquesta càrrega i es va formalitzar un acord i una modificació així en el planejament que establia que la capacitat constructiva, és a dir, el coeficient d'edificabilitat d'aquesta zona passava d'1,48 metres quadrats de sostre a 1,89, i que assumien els propietaris el cost de la reposició –que també n'hem parlat molt amb el tema del tren d'alta velocitat– de la zona de la desaparició de la via del tren, perquè, evidentment, anava soterrada.

A partir d'aquí, es va anar avançant, va haver-hi un estudi d'impacte ambiental, com finalment el projecte bàsic, que va ser del 2006, que confirmava tota aquesta realitat, i es va generar per part de l'Ajuntament un concurs d'idees, un concurs d'idees que va guanyar l'empresa d'Arquitectura i Territori Societat Limitada, que estava encapçalada pel senyor José González Baschwitz, que va definir el que havia de ser el pla de millora urbana de la carretera Barcelona, el número 13. I es va definir aquesta realitat amb una expectativa molt concreta o amb dues expectatives molt concretes: la primera era que es soterrava el tren convencional i la segona era que ens trobàvem en un moment de creixement econòmic de possibilitats urbanístiques determinades, i es va definir un espai on realment es configurava una nova ciutat on l'est i l'oest estaven lligats no per un espai comercial o industrial, sinó per un teixit d'edifici plurifamiliar compatible amb el comerç i que permetia aquest lligam de les dues ciutats que fins al moment actual estaven totalment separades.

S'ha anat executant el tren d'alta velocitat, i evidentment, no recordaré la realitat en què ens trobem, però des del 2008 al 2013 el que sí tenim és un pla d'infraestructuras transporte y viviendas, que és el Pitvi 2013-2024, que la fitxa 1.3.10 estableix claríssimament que a tots els soterraments a partir d'ara, doncs, hi ha de participar l'Administració local, és a dir, ha d'haver-hi un acord entre Administració local, no només acord, sinó finançament autonòmic i local i estatal. D'això esdevé una conseqüència molt clara i és que genera una impossibilitat econòmica en aquest polígon d'actuació, perquè, evidentment, primer, per poder-lo desenvolupar l'Ajuntament hauria d'assumir el cost del soterrament del tren convencional, i en segona instància, evidentment, els propietaris, que avui ja no tenen les perspectives econòmiques de desenvolupament d'aquesta zona, veure's obligats a assumir una càrrega que era la reparació o la «subsanció» del que quedaria resultant del soterrament del tren convencional.

Davant d'aquesta realitat, l'Ajuntament el que es planteja és que no pot sostenir una entrada de Girona com la que teníem i que s'havia de generar un impuls perquè aquesta zona de Girona tornés a guanyar o tingués, evidentment, una imatge molt més adient al que és la ciutat.

A partir d'aquí, tots ja saben que aquests terrenys tot i ser propietaris actualment d'una empresa que es Sociedad de Desarrollos, és una empresa que està lligada amb un crèdit sindicat, crèdit sindicat on intervenen diferents entitats financeres i que totes elles, doncs, evidentment, van apostar i van donar un finançament en un moment econòmic determinat i per una quantitat molt concreta i determinada que, evidentment, ara esdevindria impossible no només que l'Ajuntament accedís a la compra d'aquest terreny, sinó senzillament poder desenvolupar pròpiament aquesta zona. Davant d'això i després de les converses mantingudes amb entitats financeres, se'ns presenta l'oportunitat de parlar d'un equipament que desapareixia, com he dit abans, de la ciutat de Girona, que ja fa deu anys havia comprat uns terrenys i se n'anava a Fornells. I mantenim les converses i, evidentment, tot i que és un tema complex –hi han intervingut lletrats, i si volen també els anomenaré, perquè són lletrats que han anat col·laborant com a tècnics, que han anat col·laborant també en la definició d'aquest espai juntament amb els tècnics de l'Ajuntament de Girona–, doncs, de buscar una fórmula que permeti que Clínica Girona, que, evidentment, ningú s'explicaria que deixi la ciutat, es pugui quedar a la ciutat de Girona i que a més intentar amb això aconseguir la reactivació d'un espai que ara està en una situació totalment degradada. A partir d'aquí, el que es fa és tractar un discontinu. Ja n'han sentit a parlar altres vegades, és una actuació de caràcter discontinu que dues peces s'incorporen a una. És a dir, Clínica Girona actualment, plaça, bé, carrer Joan Maragall i plaça Miquel i Santaló, perquè se situïn, doncs, s'incorpora dintre del PMU 13 juntament amb un espai o una zona situada a l'Avellaneda de més de 19.700 metres quadrats que, a més, tenien una peculiaritat que havia de ser analitzada i tractada –i això amb el senyor Ramon Ceide, que ara no hi és, n'havíem parlat més d'una vegada–, que era un espai que volíem protegir, però que en canvi estava envoltat de vials i de zona construïda i que el feia estar en una situació bastant perillosa i que calia protegir-ho, perquè no es despertessin, evidentment, els propietaris i volguessin definir aquest espai com a sòl urbanitzable.

A partir d'aquí el que es fa és incorporar aquests dos elements dintre el planejament, dintre aquest polígon d'actuació de la carretera Barcelona aprofitant aquella diferència, com deia, d'edificabilitat, perquè la càrrega desapareix, perquè ja no hem de cobrir o reposar l'espai que ha comportat el soterrament del tren convencional. I, evidentment, demanem dues qüestions molt importants i prioritàries: la protecció de l'espai d'aquells 19.700 metres que passin a ser un feu de forma definitiva, és a dir, espai verd protegit i que mai més es pugui tocar, per tant, mantinguem una zona verda a la ciutat de Girona sense cap mena de perill de futur i solucionem dintre de Clínica Girona una demanda històrica, que és dotar d'un espai de més de dos-cents metres quadrats el Col·legi Verd, que era una reclamació i una reivindicació que havien fet des de feia molt de temps, conjuntament amb una porta d'accés a un espai de més de quatre-cents metres que permetrà, evidentment, accedir a l'edifici que es faci de futur a la zona de la Clínica Girona, que recordaré, no només tindrà usos comercials, sinó també d'oficines o bé hotelers, i evidentment, serà una recepció per a aquest espai com així mateix per al Col·legi Verd, igual que tindrà, doncs, aquest pati de més.

Entenem que és i una qüestió també, permetin-me acabar, la Clínica Girona no augmenta en cap moment l'edificabilitat, sinó que la redueix, redueix l'edificabilitat. Per tant, la Clínica Girona de davant de la plaça Miquel i Santaló, evidentment, podrà tindre usos comercials, hotelers i d'oficines, però amb una reducció clara de l'edificabilitat permesa. Per tant, a partir d'aquí l'adequem en el planejament i, evidentment, els usos que comportarà seran menors del que molta gent podia esperar. Finalment, indicar que l'excés d'urbanització, l'excés de volumetria de la Clínica Girona comporta un efecte retruc molt important, i és que es veu obligada a la urbanització dels 22.000 metres quadrats de la zona que quedarà definida en el seu entorn i permetrà que de 55.000 metres quadrats de l'accés a la ciutat de Girona, 22.000 siguin urbanitzats i sigui un fet ben properament, i evidentment, poder resoldre, com dèiem, el problema de l'entrada.

Això és un avanç, estic obert que tots els grups ens asseiem, el treballem, el polim, el modifiquem en aquelles qüestions que realment es puguin dur a terme, perquè, evidentment, és un treball molt dur, on hem d'intervindre des d'un punt de vista jurídic com des de planejament per voluntat d'aportar el proper mes de setembre l'aprovació inicial d'aquesta modificació.

Intervé el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, la meua opinió és que en aquest punt, malgrat que s'insisteixi en el contrari, hi hauria d'haver dos debats o, dit d'una altra manera, hi ha dos debats que estan directament interrelacionats: un seria el purament urbanístic i un altre seria el del model de la sanitat i sobretot el del model de la sanitat pública.

És veritat que avui estem aquí situats més en el primer debat, a trobar una solució perquè la Clínica Girona continuï a la ciutat i alhora donar resposta a una zona, a la de l'entrada de Girona pel sud de la ciutat, cada vegada més degradada i que necessita una solució urgent. Això és evident.

En aquest sentit, i des d'un punt de vista estrictament urbanístic, la proposta de l'equip de govern, la proposta que avui porta l'equip de govern al Ple no ens sembla dolenta, però sí que és veritat que al damunt hi plana, tal com he esmentat al començament, el debat sobre el model sanitari que necessita la ciutat de Girona.

Per molts ciutadans que pateixen dia a dia les conseqüències de les retallades a la sanitat pública, sobretot les llistes d'espera, observar com des de l'Ajuntament es donen totes les facilitats a la sanitat privada, encara que sigui tan sols des d'un punt de vista urbanístic, mentre que el debat, per exemple, sobre el futur de l'Hospital Josep Trueta encara resta pendent, doncs, no deixa de ser una cosa preocupant. Justament per això, perquè trobem a faltar un debat amb profunditat sobre el model de la sanitat a la ciutat i al país i perquè des de Reagrupament considerem que la sanitat ha de ser prioritàriament un dret abans que un negoci, no dificultarem aquesta solució que s'ha trobat per a la Clínica Girona, però tampoc hi votarem a favor. El meu vot serà l'abstenció.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, hi ha dos debats, però un debat més o menys va acabar fa onze anys, és a dir, fa onze anys, no abans-d'ahir, la Clínica Girona va decidir anar a Fornells, àrea metropolitana. Jo penso que com a gironins sempre ens hem caracteritzat d'entendre la ciutat gran més enllà de la ciutat petita i la nostra relació amb l'àrea metropolitana sempre hem dit, almenys els presents, alguns absents poder no, però el presents, la bona convivència i que els serveis han d'estar ordenats d'una manera equitativa. Per tant, no salvem res. Si la Clínica Girona es queda a Girona ciutat, serà perquè li convindrà més ara que no fa onze anys. Aquest és un element important a tenir en compte.

El tema sanitari del present no és el de fa uns anys i espero que d'aquí a quatre anys no sigui el mateix que ara, també cal dir-ho: espero que d'aquí a quatre anys haguem resolt el tema sanitat pública, privada, privada concertada. Espero. En un sentit o en un altre. O tots els presents serem d'una mútua o hi haurà una sanitat pública de qualitat. Jo espero això segon.

I ara parlem del urbanístic: 2002, no era el Govern anterior, era l'anterior de l'anterior de l'anterior; l'últim Govern amb majoria absoluta d'aquesta ciutat. Jo recordo la discussió, perquè era un regidor sobrevingut, no em tocava ser regidor, anava de número 2 per fer un favor a un amic, aquest amic se'n va anar al Parlament, va deixar de ser regidor i jo me vaig trobar regidor de la ciutat, amb molt d'orgull. Amb molt d'orgull, ser regidor de la ciutat. I és una cosa que no me n'he penedit mai. I em vaig trobar en aquest debat. Recordo perfectament les converses que vam tenir estèticament poder, ja que no feia falta el meu vot, vaig tenir amb l'alcalde no anterior, sinó l'anterior a l'anterior, ja m'entenen.

Les converses anaven en «no em fas falta per tirar res», obvi, hi havia una majoria absolutíssima, però li feia gràcia això del «florero roig-verd». No ho sé, queda bé en

una entrada, sempre queda bé. I jo li vaig demanar dues coses: un pla especial ferroviari i un pla d'equipaments. Òbviament, cap de les dues coses me les va acceptar, i encara avui no hi ha ni pla ferroviari ni pla d'equipaments. Mireu que ha passat el temps, ni pla ferroviari ni pla d'equipaments. No, no, i bona part dels problemes que hem tingut en el tren d'alta velocitat i en l'*interruptus* convencional és perquè no teníem com a ciutat un pla propi. «No, no, això es veurà en el futur, en el futur el tindrem», i el futur ha portat que no el tinguem i tinguem que «xupar roda» d'una situació molt determinada.

I el pla d'equipaments igual, si tenim problemes amb un institut, jo ho deia, hem de tenir un pla d'equipaments, i si fem un pla general –pobre de mi, acabava d'arribar–, si fem un pla general, el lògic és que els que en els propers deu-dotze anys preveiem les necessitats de la ciutat. Què ens diuen, hem de fer un institut a la zona sud? la zona sud. «No, Déu proveirà», bé, no va dir «Déu». La realitat, que jo no entenia, tan canviant de la ciutat, perquè la ciutat és una cosa viva, fa que a partir d'aquesta vivor, viva i vivor no és el mateix, però jo vaig entendre després vivor, hi ha gent amb més vivor que altres, doncs van creant un determinat model de ciutat.

Vaig votar en contra del pla general i he hagut de conviure en el Govern i en l'oposició, permetin-m'ho, amb aquest punyeter pla general, i he hagut de conviure, patir-lo, perquè votant en contra el pla general és tan important, que és com el quadern de bitàcola d'aquells que abans navegaven; tot està allà. Però, atenció, no tot estava allà, desenes de convenis no els vaig saber ni quan estava al Govern, desenes de convenis entre altres convertir 1,45 en 1,89. Eh que és el coeficient, que vostès han llegit, de passar de 1,45 a l'1,89? Això era un conveni, un conveni que jo no en tenia ni idea.

En aquesta situació tenim una parcel·la, la més important en aquests moments sense construir de la ciutat, un quilòmetre sense construir de la ciutat. Jo sé que alguns diran: «Fa lleig.» Mireu, entre lleig i la utilitat futura, com un tampoc és molt guapo, a vegades ser una mica lleig tampoc és tan dolent. En canvi, que allò no sigui teu i sigui d'altre, és fumut. Algú em dirà: «Home, la propietat privada, la Constitució, l'Estatut.» És veritat, però és que en aquests moments això és dels bancs. Saben el que fan els bancs amb els propietaris d'una casa? Els desnonen. Aquí hem desnonat aquesta empresa? No, aquesta empresa no l'han desnonat ni la desnonaran. Per tant, un que malgrat té una edat sempre és optimista, per això està on està, és optimista, i més quan veu gent que governava amb ells que ara són gairebé més d'esquerres que jo, llegint algun programa, són molt més d'esquerres que jo mateix, penso poder en el futur hi haurà gent molt d'esquerres capaç de dir: «Paguin a la societat amb terreny allò que hem posat amb diners tots els ciutadans.» I poder algun dia algú, al parlament que sigui, dirà: «Com aquest quilòmetre l'hem pagat amb diners públics, aquests bancs que retornin el quilòmetre als ciutadans.» Em dirà «somiatriutes», bé, poder l'esquerra ha sigut sempre un xic somiatriutes, sempre ha pensat a canviar les coses, i jo encara penso en això. En canvi, si ara fem l'operació, la meitat passa a ser una altra cosa.

És a dir, no sé per quants diners la Clínica Girona compra això a aquests bancs, m'agradaria saber-ho. Li vaig preguntar fins i tot a la promotora: Escolti, per quan paga la Clínica Girona, això? Per tant, l'Ajuntament hi podria haver arribat a un crèdit també sindicat? No ho sé, com no ho sé, l'alcalde poder ho sap, jo no. Per tant, com no ho sé, també m'agradaria saber si és que és una inversió "bueno, bonito, barato" dels bancs per després vendre molt més car. Està clar, a ningú se li escapa que el valor d'aquest terreny no és el mateix amb la Clínica Girona funcionant que sense. Per tant, després posen la Clínica Girona funcionant i automàticament els bancs veuen que això que han venut poder a la Clínica Girona "*bueno, bonito, barato*" –segur que són molts diners, molts més dels que guanyaré jo amb tota la meva vida, i els meus fills, i els fills dels meus fills dels meus fills, segur–, però poder hi podríem arribar.

Algú dirà: «Aquest home pensa massa». Tants anys a l'Ajuntament, passen aquestes coses, que hi penses i hi dones moltes voltes, moltes voltes sobretot veient la realitat de havent estat tants anys a l'Ajuntament i que potser una de les coses més bones

que hagi fet l'alcalde m'ho hagi retret avui, per exemple. D'allò de poder portar la gent a un lloc determinat. I qui diu això, altres coses, no ho sé, però al final sembla que és així.

Per tant, aquells, que estan presents avui aquí i ho tenen molt clar, dubtin, si ho tenen molt clar, dubtin, això és bo. Segon, els que ens poden estar seguint per la televisió que pensin qui fa el favor a qui. I, pels que estan governant, home, li queden de moment deu mesos de Govern, presentis a la propera campanya electoral, presentem-nos tots i posem què fariem a la carretera de Barcelona i que gane el mejor, s'entén? És a dir, què farien a la carretera de Barcelona i convertim aquest tema, que és un tema important, en un tema de debat estratègic de la ciutat.

No tinc res en contra de la Clínica Girona, m'encantaria que el servei millorés, tard o d'hora això passarà, però com nosaltres defensem allò públic, representen aquells ciutadans que no poden comprar 22.000 m², ni 15.000, ni 10.000, pensant una mica en això estratègicament deixem, com deia abans, en guaret durant uns mesos aquest afer i intentem trobar, intentin trobar vostès d'aquí deu mesos, quan jo no hi seré, intentin trobar també una millor solució per a la ciutat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, només un aclariment, senyor Olòriz, veig que insisteix amb el tema. Jo no li he retret res amb relació a l'equipament de l'Albareda, jo només he dit que si calia valorar-li el valor, valgui la redundància, de l'operació econòmica del lloguer del Cartañà, jo hi posava un exemple que ens permetia establir si pagàvem car o barat el Cartañà. Només deia això, no li he dit que fos una mala operació, he dit quatre mil euros, no he dit en cap moment que no fossin ben invertits, no ho he dit en les meves paraules enfront del que representa el Cartañà. Facin els comptes.

Segona, en el moment que hem pogut i en aquest moment, si no ho recordo malament, vam passar un temps en què això va ser possible, les Beates, que estaven desocupades per part de la Generalitat, ens costen zero; o sigui, la Generalitat també fa cessions a l'Ajuntament. En aquests moments, l'edifici de les Beates on hi ha equipaments municipals que estaven abans allotjats en llocs, alguns, que costaven aquest preu, la Generalitat en aquests moments ens ho cedeix a l'Ajuntament a cost zero. Podria dir algú de la Generalitat: «Caram, que contents que deuen estar a l'Ajuntament de Girona amb la Generalitat, que sempre els anem cedint coses a cost zero.» És a dir, ho deia, no ho deia, i si realment ha semblat que ho retreia no era la meva intenció en absolut, ho he dit només a benefici que poguessin calibrar el que s'havia insinuat que estàvem fent una operació econòmicament desmesurada. Ho aclareixo ara, i no té res a veure amb aquest debat, i disculpi el parèntesi, perquè no ho volia fer. Bé, molt breument perquè voldria parlar d'allò altre.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, sens dubte, però un matís. Sàpiga preus 2005, centre de la ciutat de Girona, preus 2014, Girona; ni punt de comparació. No podia esperar el 2014, ho havia de fer el 2005.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, totalment d'acord.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, abans de començar, voldria preguntar que com que el senyor Ribas quan ha fet la seva presentació ha dit que ell voldria que el debat fos estrictament urbanístic, a veure, jo tinc una intervenció preparada on la meva intervenció desbordarà indefectiblement l'àmbit urbanístic. Llavors, demano permís al senyor alcalde si em permet expressar-me i esclairar-me una mica en la meva intervenció.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, ja sap que aquest permís no li cal.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, dit això, i permetin-me una mica l'atreviment, el nostre grup municipal hem estat molts anys lluitant al carrer, continuen fent-ho, els anys d'eufòria desbordada i d'efervescències urbanístiques que va assolir aquest país i que va esquitxar tanta i tanta cosa, doncs nosaltres trèiem moltes i moltes pancartes i denunciàvem l'especulació urbanística. Llavors jo recordo que membres del Partit Popular, de Convergència i del Partit Socialista una mica ens miraven amb una barreja de condescendència i paternalisme com aquell que, bé, mira una mica per sobre l'espatlla. No ho dic pas com a retret, és només per dir que avui m'hauran d'escoltar una mica, ja que vostès reien en aquells moments, doncs avui hauran d'agafar-se una mica de paciència i escoltar una mica els nostres arguments.

Estem debatent, efectivament, una modificació del Pla general d'ordenació urbanística, la número 59, una delimitació del PMU de la carretera de Barcelona nord i que afecta altres zones de la ciutat, com la zona de Clínica Girona actual. Però nosaltres pensem que això efectivament no és només una cosa menor de tràmit urbanístic, sinó que és una de les operacions urbanístiques més importants dels últims anys, des del nostre punt de vista és una operació d'envergadura. Estem en plena era postcrisi i sobretot postbombolla immobiliària. La famosa sortida de la crisi que els partits del sistema pronosticaven fa uns anys ja s'ha succeït i la sortida de la crisi ha estat més crisi. Una crisi permanent que l'han pagat molt fort, d'una banda, les classes populars d'aquest país i, d'altra banda, el territori que va patir els estralls de la bombolla immobiliària. Per això nosaltres pensem que ens hem d'esmerçar al màxim en la disciplina urbanística per tal de no tornar a cometre errades i intentar esmenar un passat ben recent que ens ha deixat el paisatge aquest de crisi, un paisatge de desolació, de desastres urbanístics i de misèria social.

Ens diu un eminent savi, que és en Ramon Folch, que la paraula urbanisme és sinònim de civilització i de cultura, i que el terme el van encunyar per primera vegada els grecs i van desenvolupar aquesta disciplina que consisteix a ordenar el territori i atendre les necessitats humanes en la forma més eficient possible. Folch ens explicava que en l'etapa de la bombolla ens vam dedicar a construir urbanitzacions inurbanes i del tot allunyades del sentit de civilització. Per això els recomano molt insistentment un article del socioecòleg Ramon Folch que es diu «Urbanitzacions inurbanes», on s'hi relata qui decideix en aquest país la planificació urbanística. En definitiva, qui l'està decidint és el capital privat, que sempre és fluctuant i capritxós, i és qui posa les bases, per desgràcia, de la planificació del nostre país.

A partir d'aquí, des del nostre punt de vista, en aquesta operació que avui s'està debatent i aprovant en aquest Ple hi ha diversos debats paral·lels. En primer lloc, i dic debats paral·lels perquè pensem que, malgrat que l'urbanisme és el nucli central del que estem debatent, hi ha altres aspectes de la ciutat que surten clarament perjudicats o esquitxats. Tenim els precedents històrics d'aquest sector que pretén reordenar el PMU 13, a les dues darreres legislatures la famosa especulació immobiliària es llançava a la cresta de l'onada i molts regidors d'urbanisme van enlluernar-se amb les promeses, regidors d'urbanisme de tots els colors i de molts municipis de Catalunya, es van enlluernar amb les promeses i anades d'olla, si em permeten l'expressió, de promotors immobiliaris i banquers. Els calés, la pasta, fluïa i es multiplicava com per art de màgia, igual que els plans urbanístics de les operacions complexes.

I, en aquest sector que ara estem debatent, hi conflúen factors diversos, com que és una entrada a la ciutat important, que tenim un accés a una de les principals vies del sud del Mediterrani com és la AP-7 i que, a més a més, això anava acompanyat de promeses angelicals com el soterrament —el famós soterrament— del tren convencional. I això, doncs, clar, els terrenys els va fer revaloritzar, i aquí els especuladors, promotors, banquers i regidors d'urbanisme enlluernats van perdre una mica, si em permeten l'expressió, l'oremus. L'operació especulativa d'aquesta zona es va encomanar a d'altres zones de la ciutat i d'altres municipis veïns «colindants». Però diu la saviesa popular, i això ens ho recorden sempre les àvies i les mares, que

l'empatx quasi sempre acaba amb posteriors purgues i a Girona la purga s'ha manifestat en forma d'una zona periurbana amb antics usos industrials i comercials en claríssima degradació. I, per desgràcia, per poder regenerar aquesta zona no hi ha més remei, si es vol tirar de la via convencional, de tornar a confiar en els mateixos sàtrapes que ens van ficar en aquesta situació.

Un altre debat paral·lel és tot el que fa referència a la manca, des del meu punt de vista, de transparència i opacitat en aquesta complexa operació. Per quina raó no podem saber els imports d'aquesta operació? A què treu cap tanta manca de transparència? Per quina raó l'Ajuntament i la ciutadania hem de ser espectadors d'una decisió, quan dic l'Ajuntament, em refereixo al consistori, el conjunt dels regidors i regidores, espectadors, deia, d'una decisió que afectarà la fesomia de la nostra ciutat i, per tant, modificarà el nostre futur. Aquesta manca de transparència creiem, pot afectar també el comerç local del barri perquè no sabem exactament quin tipus d'operador comercial vindrà al barri a ocupar els terrenys de l'actual Clínica Girona. El comerç local que és sensible, pateix molt la crisi, i una oferta comercial que pot venir derivada d'aquesta operació, des del nostre punt de vista, pot crear un desequilibri que considerem que se n'hauria de parlar.

Un altre debat paral·lel que aflora al voltant d'aquesta operació, l'han esmentat en Carles Bonaventura i en Joan Olòriz, és el tema de la sanitat: sanitat pública, sanitat privada. Girona i rodalies tenim un sistema que té com a pedres angulars tres equipaments: el Trueta, el Santa Caterina i la Clínica Girona. És a dir, dos de públics i un de privat. Curiosament l'equipament privat, la Clínica Girona, doncs es pot traslladar a una zona nova, pot redimensionar el seu edifici i pot oferir els seus serveis sanitaris; en canvi, la sanitat pública que hi ha al Trueta ha de patir unes retallades brutals, pèrdua de qualitat del servei per culpa de les retallades i de l'estrès que es causa en la plantilla de treballadors, i a més a més conviure amb un edifici que no hi ha manera que ens en sortim per regenerar-lo. Per tant, el debat de la sanitat hi és i des del nostre grup municipal fem una aposta indefectible i contundent per la sanitat pública. Això no vol dir que tinguem res en contra de la gent que es pugui pagar la sanitat privada.

En quart lloc, una altra operació ens obliga a reflexionar, que és una reflexió al voltant de l'urbanisme. Els municipis, per desgràcia, en aquest país han estat molt lligats de mans i peus, el mal finançament municipal ens ha portat durant molts anys a abusar de llicències i d'ICIO com a fórmula de finançament, fet que ha contribuït a la màniga ample amb l'urbanisme caòtic de promotors, immobiliàries i banquers. L'urbanisme està en mans privades i això ens deixa en certa manera als municipis en una situació d'indefensió. Durant anys els municipis han hagut de fer enginyeria financera i l'urbanisme i l'especulació immobiliària han sigut les eines que han tingut els municipis per poder tirar endavant, i això des del nostre punt de vista és pervers. Per tant, aquí hem de tornar a posar damunt de la taula el problema de finançament gravíssim que tenen els ajuntaments del nostre país.

Per desgràcia, el nostre Ajuntament ara mateix es troba que no té ni recursos, ni diners, ni prou esma per poder reordenar tot aquest sector amb sentit de ciutat. Hem d'agafar i tirar dels inversors privats, la qual cosa ens deixa amb una situació d'indefensió.

Hem de ser conscients, i això ens ho diu també en Ramon Folch, que un dels factors que més potencial per modificar i transformar el territori és precisament l'urbanisme, per això és clau que ens dotem d'instruments de control com són les avaluacions ambientals estratègiques; respectar el medi ambient i conviure-hi és una de les premisses principals de l'urbanisme intel·ligent, respectuós ambientalment, just socialment i eficient energèticament.

Un altre debat, i vaig acabant, és que la modificació d'aquest Pla general d'ordenació urbanística ens porta a parlar d'estructura urbana, de mobilitat, de ciutat compacta, de transport públic i de despesa energètica. Hi ha països que ja fa anys que estan treballant per avançar cap a les ciutats compactes; les ciutats compactes són eficients

energèticament i tenen més capacitat per garantir la cohesió social. Pensem que nosaltres, en aquest sentit, hi hem de treballar i ens queda molta feina a fer. Precisament amb el trasllat d'aquest equipament sanitari el que ens genera això és una necessitat de mobilitat. Hagués estat molt pitjor, ho admito, si la cosa hagués anat a Fornells de la Selva, perquè llavors la necessitat de mobilitat encara hagués estat més exagerada. Però desplaçem la Clínica Girona d'una zona cèntrica, la portem a una perifèria urbanística, per tant, hauríem de parlar de transport públic i deixar-ho tot molt i molt ben lligat.

I un altre debat també és el tema de l'Eixample. Per quina raó un barri tan densament poblat com l'Eixample no pot debatre què se'n fa d'aquest espai? Per quina raó el capital privat té una vegada més el privilegi de decidir per sobre de les demandes ciutadanes? Per quina raó no es pot fer un procés participatiu o una audiència pública sobre el futur i els usos del buit que deixarà la Clínica de Girona?

Finalment i pel que fa a l'àmbit del Pla de millora urbana número 13 de la carretera de Barcelona, resulta que tenim una superfície de 55.000 metres quadrats amb un sostre edificable de 104.000 metres quadrats, i de moment hi ha un inversor privat en una petita part. Nosaltres pensem que en certa manera aquests 104.000 metres quadrats de sostre edificable s'haurien de rebaixar, pensem que haurien de tirar una mica més de mesura i de seny i rebaixar això perquè considerem que és exagerat, és una quantitat en un període molt concret de màxima expansió que ha acabat com ha acabat.

Hi ha una consideració que voldríem fer i ja acabem, detallar més el pla de mobilitat, perdó, el Pla de millora urbana i el Polígon d'Actuació Urbanística. I pel que fa a la superfície qualificada de sistema, resulta que tenim el planejament vigent de l'any 2002 que definia un total de 43.118 metres quadrats destinats a sistemes, equipaments, espais lliures o viaris, i amb la modificació resulta que aquesta quantitat es modifica i en tenim una de 41.657, perdem uns quants metres, 1.461, que seran destinats a una zona comercial a la zona de la Clínica Girona actual, al centre de la ciutat, a l'Eixample. També hi ha un aspecte que ens preocupa una mica que és la cessió del bosc de l'Avellaneda en compensació, que nosaltres pensem que no estem segurs de si aquesta és la millor compensació. És una zona verda, una zona forestal, però que ja existeix actualment, i quan sigui de titularitat pública l'Ajuntament, és a dir, els contribuents de la ciutat haurem de mantenir-la, aquesta zona, i gestionar una zona forestal requereix unes despeses; pensem que això s'hauria tenir en compte.

Finalment, dir que voldríem recordar que la Llei d'acompanyament dels pressupostos, de 2014, a l'article 162.2.bis.b, ens diu que la modificació de planejament urbanístic no pot comportar la reducció de sòls qualificats com a sistema d'espais lliures públics. I aquí nosaltres pensem que hi ha alguna contradicció. Nosaltres no podem donar suport a aquest punt, entenem que la situació actual dels pisos, perdó, de les antigues naus industrials de la carretera de Barcelona és greu, està en degradació, però no podem acceptar que per resoldre-ho hàgim de renunciar a tantes coses.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, senyor alcalde, jo he de dir que estic una mica descol·locada de les intervencions que m'han precedit, la veritat. Jo hi ha hagut un moment que no sabia ben bé què estàvem tractant, quin era el tema que teníem a sobre la taula. Jo crec que amb les intervencions que m'han precedit tinc la sensació que hi ha un gran oblidat, que és els milers de gironins i gironines usuaris d'aquest equipament sanitari a la nostra ciutat. I, per tant, jo crec que si estem tots asseguts aquí és perquè els gironins amb els seus vots van voler que hi fóssim tots i estem aquí per defensar tots els gironins, i això és el que el meu grup ve a fer aquí a cada Ple i treballa cada dia, dies amb més consens i amb més enteniment amb el Govern i altres dies amb menys, però per sobre de tot, els ciutadans. I sincerament en les intervencions que m'han precedit han sigut els grans oblidats, perquè és que ningú els ha anomenat i ningú ha fet referència als milers de gironins. Jo no sé si vostès són usuaris o no d'aquest equipament sanitari, però jo també vull

que sàpiguen que aquest equipament sanitari treballa intensament amb el Trueta i que hi ha proves derivades del Trueta que es fan a la Clínica Girona i que hi ha proves de la Clínica Girona que et deriven al Josep Trueta. Per tant, sincerament penso que això també cal tenir-ho present quan es fa un debat, si no es vol fer un debat tècnicament i subscrit a l'urbanisme, que era el que ens tocava avui. Si un vol obrir el debat i no es vol centrar en el debat que ens toca, que és l'urbanístic, jo crec que aquestes coses que acabo de comentar calia posar-les a sobre la taula perquè és molt important tenir-les en compte.

Basant-nos en el debat urbanístic, que és el que hem de tenir avui, que és el que ens planteja el senyor Ribas quan ens porta aquest punt a aprovació. Miri, jo crec que una de les grans virtuts o una de les grans actituds que ha de tenir un Govern és adaptar-se a cada moment a la situació en què es troba. Jo no dubto que quan es va redactar el pla general la situació era de gens crisi econòmica, al contrari, era un moment bo a nivell general i també a la ciutat de Girona i, per tant, el pla general es va fer sobre unes expectatives no només de desenvolupament urbanístic, sinó també de situació econòmica, que no correspon a la situació que tenim actualment. I, per tant, una de les actituds de qui governa, però també una actitud de responsabilitat d'aquell que està a l'oposició, és treballar per adaptar-se a les situacions que en cada moment es troben. I, per tant, la situació actual a dia d'avui no és ni molt menys ni la del 2002, ni la del 2003, ni 2004, ni 2005, i així podria anar uns quants anys més. I, per tant, en aquests moments cal efectivament replantejar-se què fem amb l'entrada, amb una de les entrades de Girona, en aquest cas la de la carretera de Barcelona.

El senyor Ribas recordava allò que dèiem tots el 6 de juliol, que és que ens preocupava aquest accés a la ciutat, efectivament, i el meu grup li va traslladar que estàvem molt preocupats perquè s'estava carregant, s'estava havent de fer actuacions de manera subsidiària des d'aquest Ajuntament que tenien un cost econòmic i que, per tant, estàvem, els ciutadans en el fons pagaven aquestes accions subsidiàries. I, per tant, calia que busquéssim una manera i calia treballar per evitar que això tornés a passar i per evitar que tingués un cost per al propi Ajuntament, que al final és de tots els ciutadans, perquè calia actuar subsidiàriament perquè la situació ho requeria i per evitar un mal major.

Per tant, el que avui se'ns planteja aquí, aquesta solució que s'ha trobat amb relació al fet que en una part d'aquesta zona de la carretera de Barcelona pugui ubicar-se la nova Clínica Girona, doncs dóna solució a un dels problemes que teníem plantejats, i és que aquesta zona s'està degradant. I això cal valorar-ho, i això cal dir-ho i és un fet positiu, si més no el grup municipal creu que és un fet positiu.

El senyor Olòriz deia que aquells que estaven a favor d'aquest punt que s'ho repensessin. Bé, jo li demanaria que també s'ho repensés del seu grup municipal, que una inversió privada no de per si ha de ser dolenta. És que segons quins discursos hem escoltat aquí sembla que la inversió privada és dolenta perquè sí. Home, doncs no, al contrari, i en moments en què la inversió pública va de baixa perquè la crisi econòmica, i perquè l'austeritat que s'ha d'aplicar, i perquè la situació econòmica de les administracions és més dolenta i és diferent a la que teníem fa uns anys, doncs la inversió privada també ajuda i no ajuda només a nivell urbanístic, ajuda també a crear nous llocs de treball, a dinamitzar l'economia i, per tant, a reactivar-nos i a superar la crisi. Perquè penso que aquest és el gran objectiu, sortir de la crisi econòmica, que les dades que ens donava l'alcalde al principi de la ciutat ens agrada que siguin positives, però cal fer més i cal seguir treballant per sortir de la crisi.

Segona, el que la Clínica Girona no marxi de Girona. Bé, doncs per a nosaltres és important, i no perquè no tinguem concepte d'àrea urbana, no perquè no tinguem concepte d'àrea metropolitana, no, simplement perquè creiem que és un equipament que és de la ciutat i que es quedi a la ciutat és bo. És bo per a la ciutat, però també per als usuaris i per als gironins i les gironines que fan servir aquest equipament, i també pel que deia, perquè hi han proves que es van derivant i es van fent indistintament tant a la Clínica Girona com al mateix Josep Trueta. I, per tant, en aquest sentit creiem que

és bo que es quedi a la ciutat sense entrar en un conflicte amb Fornells. Nosaltres sempre hem defensat que no hem d'entrar en conflicte amb els nostres veïns, vull dir, de la mateixa manera que la legislatura passada vam posar de manifest que tampoc ens agradava la discussió que hi havia amb Salt. No sé si ho recorden, quan el Centre d'Arts Escèniques que va haver-hi una picabaralla amb el municipi del costat, amb Salt, en aquell moment també vam dir: «Home, no cal que ens barallem amb el municipi del costat.» Doncs aquesta vegada tampoc, no cal que ens barallem amb Fornells, simplement intentem que les coses surtin de la millor manera possible per a tots. Per tant, no és que vulguem perjudicar Fornells, però sí que creiem que és important per a la ciutat de Girona que la Clínica Girona no marxi.

També creiem que és important què passarà amb la zona que actualment està ubicada la Clínica Girona. El senyor Ribas sap que aquesta va ser una de les primeres preguntes que jo li vaig fer quan ell em va explicar tot el projecte i sí que creiem que aquí hi han coses, així és com aquesta cessió per ampliar el pati del col·legi Verd, creiem que és molt positiu i que, per tant, en aquest sentit ja, anava a dir «només per això ja val la pena», però no vull que ningú s'ho agafi malament. Però, bé, penso que és un tema important, perquè hi ha altres escoles que també necessitarien ampliar el pati i no podem, perquè no hi ha espai, en aquest cas podem aprofitar per fer-ho, per tant, és una millora en un centre escolar. Però, bé, a part d'això també hi ha altres coses amb relació a aquest tema que, no vull dir que ens preocupen, però sí que creiem que se n'ha de parlar més intensament i què hem de mirar entre tots com queda finalment. El senyor Ribas ens deia que tindrà usos també d'oficines i hotelers, no només comercial. Bé, jo crec que tot això hem d'estar amatents i n'hem de parlar, perquè és una parcel·la al mig de la ciutat, al centre de la ciutat, a Joan Maragall amb plaça Miquel Santaló i, per tant, tampoc ara urbanísticament hem d'espalllar-ho en aquest sentit.

Per tant, jo no em vull allargar més, perquè penso que l'important avui és que es pugui aprovar aquest canvi de planejament perquè tiri endavant el que la Clínica Girona es quedi a la ciutat de Girona i que, per tant, es pugui construir a la zona de la carretera de Barcelona. No, jo no m'allargaré més, però sí que vull insistir en això, crec que és una sola degradada i que, per tant, amb aquesta iniciativa el que fem és parar aquest «degradament» i poder revertir la situació i quan estigui construïda la clínica canviarà totalment aquesta entrada de Girona. Crec que és donar desenvolupament i millora a una zona que a dia d'avui ni té desenvolupament, ni va millor, sinó que va pitjor, perquè els mesos passen i les coses van caient. I jo crec que és una operació urbanística normal, sense que ningú hi vegi fantasmes. I finalment, i ara sí que ja acabo, jo penso que les inversions privades en moments de crisi econòmica són molt importants i que la col·laboració públicoprivada és molt important, s'ha d'explotar com més millor perquè també pot ajudar a sortir de la crisi, que ja he dit que aquest és el gran objectiu que hem de tenir tots en aquests moments.

Fa ús de la paraula la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, s'han obert un munt de debats en el debat sobre aquesta qüestió, alguns evidentment no són l'objecte del que avui hem de parlar, d'altres jo crec que sí, però no em puc estar de, en el que fa referència als antecedents, doncs dir i demanar-los, tant al senyor Olòriz com al senyor Navarro, que quan fan referència al que s'ha fet en el passat amb relació al desenvolupament urbà, doncs estaria bé que parlessin del que ha passat a Girona, perquè sobretot el senyor Navarro jo crec que estava parlant..., no sé de quina ciutat parlava, però jo no he reconegut en absolut la història urbana de Girona en el relat que ells feien, la història urbana dels darrers trenta anys, ni tampoc en la història que feia el senyor Olòriz i en la descripció que feia del pla general, que es va fer l'any 2002.

Mirin, hi ha opinió evidentment, però també hi ha d'haver objectivitat en la descripció que fem del passat, i hi ha una manera molt senzilla de buscar objectivitat i vostès són tots dos persones expertes en història i en geografia, jo crec, per tant, està bé que la

comparativa que puguin fer –i és important fer-la– del que ha succeït en diferents ciutats del nostre entorn, mirem tan sols Catalunya, ja no els dic que mirin més enllà, perquè llavors ja, diguem-ne, sentint-los parlar semblava que parlessin de Marbella. Però mirem només Catalunya, mirem ciutats que fa trenta anys tenien la dimensió que tenia Girona i el nombre d'habitants que tenia Girona, jo crec que no en trobaran cap que hagi crescut amb un percentatge tan petit d'habitants ni d'habitatsges com el que ha crescut Girona, ni cap que hagi crescut d'una manera tan compacta, ni cap que hagi protegit tantíssims quilòmetres quadrats de zones verdes, ni cap que hagi fet un treball continuat i reiterat de cosir els barris que tenia la perifèria a la ciutat i al centre, ni cap que hagi protegit de la manera que ha protegit aquesta ciutat el seu Barri Vell, com vam fer nosaltres i vam ser model no només del nostre entorn immediat, sinó de molts altres llocs, de protecció del Pla especial del Barri Vell. Mirin, aquesta ciutat, i la transformació urbana de Girona, no només ha estat reconeguda com una transformació modèlica pels mateixos habitants que han votat i votat reiteradament els equips que la portaven a terme, també ha estat model arreu, ha estat model fora de Girona. Ha estat model el Pla especial del Barri Vell, però també ha estat model la manera com s'ha fet aquesta transformació per a altres ciutats i hem participat en programes europeus.

Per tant, poden dir el que vulguin del passat però la història serà, com sempre, fidel al que va passar. I aquesta ciutat no ha estat Marbella, aquesta ciutat ha fet una feina continuada amb uns pressupostos molt ajustats, com els que tenim ara, perquè no hem estirat més el braç que la màniga i hem treballat sempre buscant que les administracions superiors fessin inversions, que se n'han fet de molt –molt– importants per la capacitat que hem tingut de captar inversió externa cap a la ciutat de Girona, fes una transformació que, els ho reitero, ha estat modèlica i així ho recullen tantíssimes publicacions de les que estan disponibles i de les que poden trobar.

Una de les transformacions que no vam tenir la possibilitat de fer, com sí vam cosir molts altres barris del centre de la ciutat, i, mirin, per dir-ne un, Germans Sàbat, què era i com hi ha un contínu um urbà ara del centre a Germans Sàbat a través de la zona de Fontajau, teníem una possibilitat, es va obrir en el seu moment quan el ministre, en aquell moment del Partit Popular, de Foment Álvarez-Cascos va fer aquella oferta del soterrament de la via del tren, de tot el tram ferroviari al seu pas per Girona, es va obrir una possibilitat que a ningú se li escapava que era una possibilitat no urbanística en el sentit d'especulació urbanística, no, urbana en el sentit d'un dels elements importantíssims pels quals s'han anat fent operacions urbanes molt importants en aquesta ciutat per cohesionar no només territorialment, sinó també socialment, la ciutat. Mirin, la via del tren és una divisió territorial, sí, però és una divisió social. Si estigués disponible i a l'abast de tothom l'últim estudi que ha encarregat aquest equip de Govern i que no ho està i que no ens deixen fer-ne còpies de moment, però algun dia suposo que podrem tenir aquestes còpies, que ha fet l'Institut Cerdà sobre la situació urbana i social a la ciutat, veurien que la via del tren continua sent una frontera urbana, però una frontera social a totes dues bandes: a l'oest hi ha els pobres i a l'est hi ha els rics; i això és així i mirin les dades de renda, les dades d'atur, les dades de molts altres temes, és així, aquesta via del tren en aquest moment segueix actuant així.

I en el moment que es va plantejar la possibilitat que aquesta via desaparegués de la superfície, es va obrir la possibilitat de fer una cosa que la memòria d'aquesta operació que ens porten avui diu tal qual, la memòria de l'avanç diu: «Oferia la desaparició de la superfície de la via del tren amb la voluntat de millorar la imatge urbana de la ciutat i la qualitat de vida dels ciutadans, en realitat significava substituir el pas del tren en superfície per un espai lliure públic tipus parc lineal representant òbviament una millora qualitativa de gran importància.» De gran importància urbanística, sí, però urbana perquè era cohesió territorial, però cohesió social a totes dues bandes. I aquesta ciutat ha treballat al llarg dels anys per posar l'urbanisme, que és un instrument, al final és un instrument perquè el que nosaltres volem és la cohesió social, posar-lo al servei de

l'objectiu principal, que és la qualitat de vida i la cohesió social dels gironins i les gironines. Allò que ens importa és això: els ciutadans, la ciutat, l'urbanisme al servei de l'objectiu principal, les persones. I s'ha treballat així, els agradi o no els agradi als que ara fan revisionisme històric, i s'ha treballat així llums i ombres, amb moltes més llums que ombres, amb moltes, infinites més llums que ombres al llarg dels darrers trenta anys.

Aquesta possibilitat que s'obria va desaparèixer i hem renunciat d'una manera que per a nosaltres és un error, és un error històric. Haver renunciat a l'operació del soterrament de la via del tren és un error històric i haver-hi renunciat amb aquesta facilitat i no reivindicar-la. Per l'especulació urbanística que suposa? No, en absolut, per l'operació de transformació urbana importantíssima, de cohesió territorial i social, la possibilitat de la qual s'obria i ara s'ha tancat. I nosaltres diem que no es tanqui definitivament, vindran gironins en el futur que veuran que això s'ha de seguir fent, que això continua sent important i que aquesta possibilitat no s'ha de negar als gironins del futur.

Per tant, la primera cosa que els diem és: preservin la possibilitat que si en un futur hi ha ambició d'intentar que aquest soterrament es pugui portar a terme, que es pugui fer i que amb tota aquella planificació que es faci derivada d'aquest avanç, això quedi protegit. Aquesta és la primera qüestió.

La segona qüestió, dits els antecedents, de present i de futur, els aspectes urbans i urbanístics i els aspectes de planificació del servei públic de salut a la ciutat de Girona. Urbanament i urbanísticament, per a nosaltres, atesa la situació actual i atès que s'ha fet aquesta renúncia, per a nosaltres, hi insisteixo, errònia, aquesta renúncia a seguir reivindicant tots units aquest soterrament, atès que s'ha fet aquesta renúncia, dit això, evidentment aquesta és una zona a la qual li hem de donar una sortida i com més aviat millor.

Per tant, vista la situació actual, doncs miri, preferint evidentment que s'hi faci una operació i una operació que sigui, que a més a més generi que un servei que utilitzen molts ciutadans estigui molt més accessible, molt més a prop i, per tant, ens agrada més que la Clínica Girona estigui aquí Girona que no pas que se'n vagi. Ens agrada més no només perquè aquí es farà una operació de regeneració d'aquesta zona ja, ara, actualment i preferim que es faci ara que no que es faci no sé quan, sinó també perquè és més accessible per a tots els usuaris tenir la Clínica Girona aquí. I perquè un equipament sanitari, ho hem dit i reiterat amb relació al Trueta amb moltes vegades, seria absurd que no ho diguéssim amb relació a la Clínica Girona, genera unes externalitats positives que ens agrada molt que es quedin a Girona i que es quedin en aquesta zona. Per tant, ens agrada que es quedi la Clínica Girona, no tenim res en contra de l'activitat que està tirant endavant la Clínica Girona, ans al contrari, i ens agrada que es quedi en aquesta zona per tot allò, per totes aquelles externalitats, hi insisteixo, que generen i que generaran.

Tenim alguns dubtes. Primer, si tenen previst, que no en parla l'avanç, recuperar els costos de l'execució subsidiària dels enderrocs que ens parlava abans el senyor Ribas i que nosaltres també recordem que van pujar més de 200.000 euros.

Tenim també el dubte de com salvaran el tema de la contaminació acústica, perquè totes les mesures sonores que es fan de la ciutat ens diuen que el lloc on hi ha més soroll de la ciutat és la carretera de Barcelona i, a més a més, aquí hi ha la carretera de Barcelona i tren. Per tant, posen un equipament sanitari encaixat entre dos focus de contaminació acústica important, que ho tinguin en compte perquè l'avanç del pla no en parla.

L'altra qüestió, en la zona que genera el servei de l'escola, en aquests dos-cents metres. Nosaltres mirant-nos-ho ens semblava que potser com que en el pati actual el gimnàs queda semisoterrat, potser si aquesta projecció d'aquests dos-cents metres pogués ser semisoterrada i potser amb dues plantes fins i tot, no sé si això seria possible fer-ho, generaria més metres al servei de l'escola i, per tant, s'hi podria

guanyar una mica més del que en aquest moment a l'avanç queda reflectit. Com ho pensen salvar i com fan permeable el pati d'un costat a l'altre.

Un altre dubte. Què faran amb el vial de connexió que havíem aprovat que anava cap a la zona hospitalària de Fornells, que vam fer una aprovació jo crec que inicial en un ple anterior. Què pensen fer amb relació a aquest element.

I després, i finalment i ja sé que no és el tema i potser, com que m'he allargat molt, haig d'esperar els precís i preguntes, però evidentment hi ha el debat sanitari. Vostès saben que, alguns m'han dit «estàs obsessionada amb el Trueta», doncs sí que estic obsessionat amb el Trueta i crec que és una obsessió positiva per a la ciutat, que el cap de l'oposició estigui obsessionat amb el Trueta està bé. Hi ha evidentment en el mateix moment que es produeix l'anunci que tenim un horitzó per a un equipament privat important sanitari de la ciutat, que és privat però que presta i fa activitat concertada amb el sector públic, al mateix temps o molts pocs dies abans vam tenir la reunió tan esperada amb el conseller Boi Ruiz. I en aquesta reunió vam saber que no sabem, que no sabem què passarà amb el Trueta, que després de tres anys de dir-nos que estan buscant un solar per fer el nou Trueta ara ens han dit que no es fa el nou Trueta, que aquest nou Trueta que no es farà, aquest Trueta que es rehabilitarà ha d'estar subjecte a un pla director que no tenim després de tres anys d'esperar a tenir aquest horitzó. I, per tant, que mentre l'equipament del Trueta s'està degradant, i això és una cosa que la veu tothom, no només els professionals que hi treballen esforçadíssimament i gràcies als quals aquest servei es presta en condicions de molta qualitat encara, sinó també tots els gironins i gironines que n'han de fer ús i que n'hem de fer ús, ens sembla que el missatge implícit que s'està donant és terrible: tenim horitzó per a l'equipament sanitari privat, no tenim horitzó per a l'equipament públic de referència a la ciutat. En tornaré a parlar precís i preguntes, però el missatge implícit és terrible, i això fa que s'estengui una ombra sobre aquesta qüestió.

Per tant, ja els ho he dit, urbana i urbanísticament no tenim res a dir-hi, ans al contrari, és per aquest motiu que votarem favorablement aquesta proposta d'avanç, però tota aquesta altra qüestió ens preocupa enormement, ens obsessiona, com diuen alguns, i per tant, seguirem insistint sobre aquesta qüestió.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, donar les gràcies als grups que han manifestat que faran el vot favorable. Senzillament indicar una cosa que és prou important, és a dir, aquí s'ha parlat de moltíssimes qüestions, d'afectacions, de no-afectacions... Estem aprovant un avanç, un avanç d'un projecte que evidentment s'haurà de treballar, aquí la cap de l'oposició del Grup del Partit Socialista de Catalunya apuntava diferents opcions a tractar i evidentment això és el que farem, és a dir, anirem treballant i, com deia, la fita i la proposta és arribar al Ple del mes de setembre per portar l'aprovació inicial. Evidentment es tindran en compte totes les qüestions i també el tema acústic i evidentment no hi ha afectació en el futur que pugui haver-hi del projecte ferroviari, perquè evidentment estem parlant d'un PMU on no hi ha l'afectació justament d'aquesta zona.

Quant als grups que han generat un debat entre públic i privat, jo crec que ja és un debat reiteratiu en qualsevol acció des del Departament d'Urbanisme on sembla ser..., el que deien, les entitats privades sembla, si m'ho permeten, que portin cua i banyes i evidentment sembla que no ajudin al creixement de la ciutat. Miri, escolti, aquí el que es busca és que tenim un problema greu a la ciutat, és l'accés de Girona, un problema molt i molt greu, evidentment perdre un equipament també entenem que és un problema greu i intentar aconseguir que amb aquesta modificació, amb aquest avanç, es puguin resoldre aquestes qüestions, jo crec que com a mínim es mereix estudiar-ho amb profunditat, i això és un avanç, no és donar un no d'inici per tot. Estem parlant d'un equipament que mou 700.000 persones o 750.000 persones l'any, per tant, molts usuaris de la ciutat de Girona fan servir aquest equipament. Crec que el que valdria la pena i és aturar-nos, és un avanç, estudiar-ho i treballar-ho i no negar la major d'inici.

Intervé el Sr. Olòriz, qui manifesta, per al·lusions fins i tot per il·lusions, per part meua. A veure, no estem parlant de la Clínica Girona, estem parlant sobretot de la carretera de Barcelona, no ens enganyem. La Clínica Girona fa un bon servei avui a la ciutat, que quedin tranquils els que van a la Clínica Girona perquè els atenen molt bé i, per tant, no està en perill, ni fa un any, ni fa deu, ni d'aquí un any, i a Fornells també els tractarien molt bé. Per tant, aquest no és un tema Clínica Girona sí o Clínica Girona no, és el futur del quilòmetre que tenim a l'entrada de Barcelona.

Miri, jo no estic en contra de la inversió privada, no, i estic segur que els que van invertir a la carretera de Barcelona se'n fan creus, perquè no tota inversió privada és bona, ja ho hem vist, van invertir i ara els bancs tenen els calés. El que a mi m'empipa és la prepotència dels bancs. És a dir, qualsevol privat d'aquí si perd els calés no li tornen, però, en canvi, els bancs poden avalar gran inversions i els tornen els calés. I en aquests moments l'operació, tampoc ens enganyem, jo no trec fantasmes, que hi ha un dret sindicat, que tenen els bancs, doncs "las meigas, haberlas haylas", és a dir, hi són. I aquesta gent, eh que està interessat a minimitzar les pèrdues? Clar que està interessat a minimitzar les pèrdues. I per a aquesta gent la presència de la Clínica Girona no serà un benefici per tots els metres quadrats que té? Sens dubte, la Clínica Girona o qualsevol que permetés optimitzar els beneficis.

Jo no estic en contra dels beneficis privats, estic en contra dels beneficis privats abusius. I què estic a favor? Dels beneficis públics, que no són incompatibles. I com això no és un consell d'administració, és l'Ajuntament, aquí defensem els beneficis públics, els privats ja tenen altres llocs que es defensen, i molt bé, per cert, i molt bé. És en aquesta operació que jo demanaria, mirin, als PSC els demanaria, si us plau, que s'ho pensin. En aquest cas, els demanaria que la intervenció subjectiva de la seva cap passi per les seves subjeccions i vegi que d'aquí deu mesos la major part de vostès no serà regidors, com jo i, en canvi, la seva decisió haurà influït en el futur de la ciutat. Vostès estan aquí per defensar el futur de la ciutat. I jo entenc que Convergència i Unió i el PP, coherents amb la seva ideologia, que no comparteixo, però coherents, després en parlarem un moment, coherents, creuen que fan bé. Des de l'àmbit del socialisme plural, jo penso que com a mínim deixin el benefici del dubte. I amb això estem.

Avui comencem una discussió, està clar, però digues-me que comença i et diré com acabes. És molt important que en la discussió d'avui, jo penso, quedin prou dubtes per, en el futur, si s'ha d'aprovar això, sigui amb la màxima discussió possible. Des d'aquest grup i des d'aquest portaveu ha volgut fer això a la seva manera i amb els mitjans que té.

Intervé el Sr. Navarro, qui manifesta, ja hem debatut molt sobre aquest tema. Només esmentar-li a la senyora Pia Bosch, que ha dedicat pràcticament deu minuts a rebatre'ns a mi i al senyor Olòriz, jo només li diria que, miri, el senyor Pluma a nosaltres ens havia dit que a Girona no hi havia ni un sol pis buit, ens ho va dir l'any 2004, «a Girona no hi havia pisos buits». Va ser el mateix que va voler ficar tant sí som no un pavelló a dins de la Devesa, que va voler carregar-se la ruta de Santa Eugènia i que va insistir fins a la sacietat amb fer-hi passar un vial. Miri, què vol que li digui, nosaltres no estàvem d'acord amb ell i pensem que la seva mala gestió nom del seu partit ha deixat una herència a la ciutat que ens està costant molts i molts diners i molts maldecaps.

I a la senyora Veray dir-li que, miri, vostè representa gironins i nosaltres també els representem, nosaltres pensem que treballem per al conjunt de la ciutadania gironina i ho fem des de la nostra manera de pensar i pensem que ho fem en benefici d'ells. Tenim la nostra manera de fer-ho, vostè té la seva, nosaltres tenim la nostra.

I miri, senyor Ribas, jo no sé si porten banyes, si porten cua o què porten els bancs, però sé que durant molts anys van portar coses que ens van enredar i nosaltres, en aquest sentit, els promotors immobiliaris pensem que el capital privat en la gestió urbanística doncs nosaltres hi hem de dir molt i no hem de només confiar en ells.

Nosaltres representem i defensem uns interessos públics, i per això pensem que hi ha d'haver més equilibri entre els públics i els privats. I pensem que la realitat no és aquesta, per desgràcia, hi ha un desequilibri i manen més els privats.

Intervé la Sra. Bosch, qui exposa, Sí, dues qüestions. Això és un avanç, si ho tinc ben entès, per tant, haurà de venir una aprovació inicial, una provisional, una definitiva, per tant, veurem el projecte, no estem parlant d'un projecte, estem parlant d'obrir la porta a començar a estudiar això amb profunditat, i això és el que nosaltres creiem que està bé que es faci.

L'altra qüestió, només demanar-li, senyor Olòriz, aquesta vegada sí, una mica de respecte, jo li tinc, li demano que el tingui per mi i per tots els regidors socialistes, que tenim dret a defensar el present i el futur de la ciutat de la millor manera que creiem. Jo crec que vostè ho intenta fer i li respecto la manera com ho fa, respecti també la nostra manera de fer-ho. Només una mica de reconeixement per la posició dels altres i de respecte, és, jo crec, el que és exigible. Tots pensem en Girona, tots pensem en el gironins i les gironines.

Per a nosaltres el que caldria, el que hauria estat avui positiu és que aquí s'hagués pogut ser un projecte que hagués cosit la banda est i la banda oest d'aquesta via del tren perquè la via hagués desaparegut. I, per tant, aquesta permeabilitat que en tantes altres ocasions l'urbanisme ha permès a la ciutat, que ha fet que la permeabilitat urbana fos també permeabilitat social, doncs algun dia es pugui arribar a fer. Entretant, aquesta és una operació que avui se li obre la porta? Mirin, no és la que nosaltres hauríem desitjat inicialment, però sí que, com a mínim, permet que es quedi un equipament a la ciutat. L'altra qüestió és l'exigència que tindrem amb relació al Pla director del Trueta, no l'hem de votar ara, ja en parlarem després, però aquesta serà màxima, ho ha estat fins a dia d'avui, ha estat una mena d'obsessió del nostre grup i ho continuarà sent. Per tant, una cosa no té a veure amb l'altra, es presenten en el mateix moment i, diguem-ne, és una molt mala notícia que estiguem donant aquests dos missatges al mateix temps a la ciutadania. Però, dit això, el que ara anem a votar és el que ara anem a votar i, per tant, ho farem en conseqüència i a consciència.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, deixin-me fer algunes aportacions només. Pot semblar que algú ha dit que no era el debat de Clínica Girona sí, Clínica Girona no. No, aquest és un debat de Clínica Girona per molts motius, perquè és el que hi ha a sobre la taula, perquè hi ha una voluntat de la Clínica Girona, una institució que fa vuitanta anys que serveix els gironins, una institució que està prestant servei de salut pública, una institució que atén més de 750.000 persones i que mou en el seu entorn un grup de professionals de la medicina que tenen efectes directes i indirectes sobre l'economia del lloc on s'ubica. La Clínica Girona té un interès a quedar-se a Girona, a la ciutat de Girona, o almenys aquest Govern i algun grup que ho ha expressat així també té interès que la Clínica Girona es quedi a la ciutat. I això és molt rellevant, perquè això és fer política. I no vull recordar quin era l'horitzó que teníem, que afecta alguns dels debats que s'han posat sobre la taula, tant pel que fa al model comercial, com pel que fa al model sanitari, plantejat fins abans del Ple d'avui, una Clínica Girona que havia decidit i que havia fet les passes adequades d'ubicar-se en una altra instal·lació. Si a algú no li interessa els efectes econòmics que genera l'activitat de Clínica Girona sobre el nucli immediat, sobre el territori on s'ocupa, jo crec que li falta una part de la perspectiva per poder prendre la decisió; no és neutre, allà on va, siguem honestos, no és neutre.

Per tant, és un debat, que sí que té molt a veure i directament a veure amb un equipament sanitari de primer ordre de la ciutat de Girona. I què insisteixo que no és un nouvingut, que el coneixen i el coneixem molt bé. Per tant, l'interès és mutu, és clar que tenim interès, no ens és indiferent, no ens ho mirem com una operació entre particulars, tenim interès, d'entrada, directe.

Segon, tenim un interès pel que fa a la fesomia, a l'ordenació de la ciutat de Girona en un sector absolutament crític, que és una de les entrades principals de la ciutat, l'entrada sud, que presenta l'aspecte que tots vostès coneixen, que és fruit de moltes circumstàncies, però que és el que tenim i és el que tindriem durant molt de temps si no féssim res. Hem fet i tenim la sort que la capacitat d'inversió d'una institució gironina, no estrangera que ve a posar la seva superfície comercial, no, una institució gironina que socialitza els beneficis directes i indirectes a la ciutat, tenim la sort que planteja una inversió que serà molt elevada que beneficiarà directament els gironins i les gironines. No ho sé, ha de costar molt, s'ha de fer molts esforços per veure-hi aspectes negatius o terribles, com s'ha fet servir, en el plantejament que avui tenim sobre la taula. El debat sobre el què faríem a la carretera de Barcelona el vam tenir fa molts anys, es va tenir i es van decidir unes coses que no són possibles per moltes circumstàncies, però aquest debat ja hi va ser.

Per tant, no es tracta ara de dir «parem màquines, com que falta un any perquè hi hagi eleccions no fem res, no prenguem cap decisió». Jo ho trobo sincerament agosarat, és a dir, parar la ciutat perquè hi ha, crec que els governs –i l'anterior ho va fer, aquest ho farà i el que vingui després ho ha de continuar fent– han de prendre decisions mentre estiguin en condicions de prendre decisions. I, per tant, no veig els motius pels quals haguéssim de parar la ciutat amb projectes estratègics només pel fet que ara faltin onze mesos, o deu mesos, o dotze per a les eleccions.

Sobre el model sanitari, home, jo els demanaria que fessin una reflexió. El fet que la Clínica Girona anés a Fornells canvia el model sanitari o la situació del model sanitari pel fet que ara va uns metres més ençà? Jo crec que no. És per això que el regidor Carles Ribas els deia: «No és tant el debat de model sanitari, perquè aquest debat en el moment que es va decidir que la Clínica Girona anava al Pla director de Fornells, aquest debat ja hi era.» Per tant, el Trueta queda igualment afectat amb bé o amb malament amb la Clínica Girona a la carretera de Barcelona o amb la Clínica Girona a Fornells. No hi ha cap canvi en aquest sentit, cap ni un, per tant, és una operació estrictament vinculada a la Clínica Girona. Jo ja entenc que es vulguin barrejar debats, però dir que hi ha un missatge implícit terrible, què és terrible? Què és, que ara els gironins en lloc d'haver de fer més quilòmetres podran anar a la Clínica Girona amb autobús, amb servei públic, en una zona que podran aparcar, que potser a més a més a la llarga hi han d'haver més transports públics? Jo no veig on és que sigui tan terrible això.

I què té a veure, de debò, s'ha de forçar la màquina amb el debat del Trueta. El debat del Trueta el tindrem i suposo que serà inevitable que a precís i preguntes surti, però amb tots els respectes, és a dir, el debat del Trueta amb la ubicació de la Clínica Girona, que es tracta de posar-la uns metres més ençà –uns quilòmetres més ençà– del que estava previst queda intacte el debat del Trueta amb relació a això. Per tant, ja entenc que serà inevitable que en parlem als precís i preguntes, però no perdem de vista que el que tenim avui damunt de la taula és una operació de ciutat. Estic d'acord amb el senyor Jordi Navarro que deia que aquest és un projecte urbanístic de molta envergadura, ho és, és així, i no li trec raó, i per això l'hem de contemplar amb altura de mires, mirant al futur. A la ciutat de Girona un equipament gironí que presta un servei públic que evidentment està del tot allunyat del que és l'especulació immobiliària, i em fa l'efecte que això no cal demostrar-ho massa, que se situï a la benvinguda de la ciutat, a mi em sembla que això és una bona notícia, és una operació de ciutat. I que crec que els efectes que tindran sobre el col·legi Verd, sobre la mateixa trama comercial de la ciutat que creix, i que ha de créixer, i que ha de competir, en el carrer Maragall, crec que també són uns efectes que ens interessa estimular, amb tota sinceritat.

I finalment el debat dels equipaments comercials no comença ni s'acaba a la ciutat de Girona, hi ha vida més enllà de Girona i es prenen decisions o se'n poden prendre de decisions que ens afecten, no podem ser passius i indiferents al fet que l'economia s'està movent i que es mou, i que en aquest sentit nosaltres hem de ser una ciutat

atractiva, també per a inversions de fora, sí. Ho diem sense cap tipus de complex, perquè al final hi ha llocs de treballs associats, hi ha beneficis directes i indirectes i jo crec que el que els gironins esperen de nosaltres és això.

I altres plantejaments, francament jo no els comentaré, però no sé quin projecte alternatiu per a la carretera de Barcelona, més enllà del que tenim plantejat, es pot proposar als ciutadans. Segur que n'haurem de parlar els propers mesos, ho ha dit la senyora Bosch, avui iniciem un, és un avanç i tindrem ocasió de parlar-ne. Però centrem-nos en el debat que tenim damunt de la taula i «desllindem» els debats paral·lels encara que tinguin molt d'interès o que sigui molt llameners o no puguin vèncer la temptació de posar-los fent entrar una mica el clau per la cabota amb un debat que no hi ha estat cridat aquí.

Per tant, dit això, els demanaria que passéssim a la votació de la proposta.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i el regidor no adscrit Sr. Carlos Palomares Safarres, una abstenció del regidor no adscrit Sr. Carles Bonaventura Cabanes i quatre vots en contra del grup municipal de la CUP i ICV-EUiA.

12. PRECS I PREGUNTES

Intervé el Sr. Carles Bonaventura Cabanes, qui formula diverses preguntes. Uns veïns se'ns han queixat que a la vorera del carrer Emili Grahit just al tram que hi ha al davant de la caserna de la Guàrdia Civil, a la vorera del davant on passa el carril bici al costat d'un aparcament, les branques dels arbres han crescut molt i estan a tan poca alçada que la gent que hi passa ha d'acabar caminant pel carril bici amb el risc que això representa. Aquesta queixa és de fa uns deu dies, no sé si s'hi ha fet alguna actuació, en cas contrari, demanaríem que s'hi fes.

Després una qüestió lingüística. Els nous ordinadors que s'instal·len a l'Ajuntament ja disposen de programari en català, però caldria que aquest fet es fes extensiu a tots els equipaments informàtics de l'Ajuntament que encara funcionin amb programes com, per exemple, l'Office, l'Outlook, l'Internet Explorer o l'Adobe en castellà, tot i existir i la versió en llengua catalana. Això ens diuen que passa en alguns casos com, per exemple, en alguns ordinadors de taula i als portàtils dels treballadors municipals i en alguns que es posen a disposició de la ciutadania en centres cívics i biblioteques. Com bé se sap, actualment la majoria de programes de Windows, de Mac, del programari lliure, etcètera, ja disposen de versió en català i només n'hi ha algun cas molt específic que no en disposi. Per tant, demanaríem que l'Ajuntament estigués amatent a aquesta qüestió.

I després, finalment, una última qüestió, quan se'ns va proposar que el Ple d'aquest mes es fes en dues parts, des de Reagrupament vam demanar que la moció que hi portàvem conjuntament amb el grup de la CUP es debatés en el plenari d'avui. I ho vam demanar per una simple qüestió de calendari, ja que enteníem que no té gaire sentit o no en té cap que l'Ajuntament de Girona, tal com demanàvem a la moció, s'adhereixi el dia 16 a una mobilització que té lloc el dia 14. No obstant això, aquesta petició finalment no va poder ser atesa, per tant, en defecte això, demanaríem a l'alcalde que en nom de l'Ajuntament i de tots els grups que s'hi vulguin sumar s'adrexi a la mobilització de Som escola que tindrà lloc el dissabte 14 de juny en defensa del model d'escola catalana i contra les imposicions de la Llei Wert i dels tribunals de justícia espanyols, i que s'encoratgi públicament els ciutadans de Girona a poder-hi assistir.

També demanaríem, tal com també se sol·licitava en la moció, que l'alcalde en nom del consistori doni suport a Jaume Sastre que, si no vaig errat, avui fa trenta-quatre dies que ha iniciat una vaga de fam en defensa de l'ensenyament públic i de qualitat

en català a les Illes Balears. Creiem que és una acció meritòria i que necessita el suport de totes les persones i de totes les institucions de l'àmbit territorial dels Països Catalans.

Fa ús de la paraula la Sra. Terés, qui exposa, a veure, un parell de mocions aprovades en aquest Ple i que encara no s'han concretat. La primera és sobre la moció de solars buits que fa dos anys i escaig que es va aprovar en aquest Ple. Aquest setembre, és a dir, d'aquí tres mesos, farà un any que el regidor Ribas va dir que ja estaria el mapa de solars buits de la ciutat, i encara no l'hem vist. Bé, recordar quin era l'esperit d'aquesta moció, era la possibilitat d'utilitzar aquests solars buits de tipus privat, no tots de tipus municipal, perquè tinguessin un ús temporal per part de comunitats de veïns, per part d'entitats, sé que vostès ja han començat a parlar amb la Xarxa d'Horts de Girona per poder començar a fer alguna feina en aquest sentit, perquè una de les opcions és posar-hi horts, però també és veritat que hi han altres utilitats. Una d'elles no és la de fer-hi aparcaments, com en alguna zona s'ha dit, utilitzar un d'aquests solars buits per enquibir-hi quinze-vint cotxes, perquè aquest no era l'objectiu de la utilització d'aquests solars buits. Bé, en definitiva, on ha quedat aquesta moció.

Una segona moció era la de l'eliminació de les herbes a través de productes químics. Vam aprovar aquesta moció i, no ho sé, potser no ha acabat d'arribar bé allà on hauria d'arribar però es continuen utilitzant productes químics per matar les herbes espontànies dels escocells dels arbres i dels jardins posant aquests cartells tan poc visibles, però vam quedar que això no es feia. Llavors, no ho sé, quan s'han de fer efectives les coses, poder ens hauríem de marcar un termini quan s'apropa una moció, al cap de quant temps es fa efectiu, perquè costa d'entendre.

Després una altra qüestió és el tema que també s'està donant que en aquests darrers temps s'han creat moltes xarxes diferents, les Xarxa pels Drets Humans, la Xarxa Dones Girona, la Xarxa d'Horts, la Mesa d'Entitats, la Mancomunitat, Aigua és Vida, etcètera, moltes xarxes que apleguen entitats que sí que estan registrades a justícia i que estan registrades a l'Ajuntament de Girona, però aquestes xarxes no tenen vocació de fer el mateix procés que han fet les entitats que les conformen. I era perquè ens hi trobem molt sovint a l'hora de demanar presentar una moció, a l'hora de demanar un permís, en nom d'aquestes xarxes sempre hi ha d'haver el subterfugi que el demani una de les entitats que forma part de la xarxa en nom d'aquesta xarxa. I era si es podria estudiar la manera que des de l'Ajuntament, si totes les entitats que conformen aquesta xarxa estan registrades en el registre municipal de l'Ajuntament, home, donar per entès que es poden demanar coses en nom de xarxes que apleguen entitats registrades. Seria fer aquesta petició, malgrat el nom d'aquestes xarxes no estigui directament registrat. Em penso que m'he explicat el que vull dir, si no, ho podem aclarir.

Després una altra qüestió és l'agrupació de contenidors. Encara era la política general fer que cada bateria de contenidors hi fossin tots per poder facilitar la recollida selectiva de la brossa. Però què està passant? Que cada vegada hi ha més excepcions a això i cada vegada trobem més contenidors aïllats, que no formen part del conjunt. I, no ho sé, m'ha arribat la demanda que al sector de Palau, just al davant de la nova residència per estudiants, doncs passa això, que no hi ha un contenidor de vidre i com això passa en molts altres llocs, de manera que estem desincentivant el reciclatge perquè la gent s'ha de traslladar d'aquí cap allà per fer aquesta selectiva. I demanaria, que això ens passeu un mapa real de quina és aquesta realitat que contradiu la teoria que hi havia d'haver agrupació.

Després també des de Sant Narcís es fa la demanda –ens fan arribar la demanda– que mentre duren les obres de la plaça Montserrat es permeti fer el gir a l'esquerra venint per Emili Grahit, perquè això permetria un accés més fàcil, perquè si no és molt complicat accedir en aquesta zona.

I finalment un prec un prec que és motivat per la realitat que s'està vivint aquests dies. Els estudiants i les estudiants de batxillerat de la nostra ciutat que, bé, els de primer

perquè tenen exàmens finals i els de segon perquè estan preparant les proves de selectivitat, és clar, només tenen una oferta de biblioteca pública per anar a estudiar en hores nocturnes, que és la Biblioteca Ernest Lluch, que obre de vuit a dotze de la nit, una sola biblioteca per a tots els molts estudiants i estudiantes de batxillerat a la nostra ciutat. Llavors, què fan? Van a la Universitat de Girona, a les biblioteques de la universitat, tant al Barri Vell, a Les Àligues, com a Montilivi. I què s'estan trobant? Doncs que els demanen els carnets, que no els deixen entrar, que els fan fora de la biblioteca. Home, joves que volen estudiar penso que és una cosa molt positiva, que estaria bé poder establir alguna mena de conveni o d'acord amb el rector de la universitat per tal que es faciliti que aquests joves tinguin espais adequats per estudiar. I, potser fins i tot pensar amb habilitar altres espais perquè són èpoques concretes que penso que podria estar bé.

Intervé el Sr. Olòriz, qui manifesta, a començaments d'aquest mandat, després d'una llarga feina en el mandat anterior –inversions, etcètera–, es va aconseguir que Dentistes Solidaris obrissin un espai a la ciutat. Ja saben que Dentistes Solidaris fa una feina que no fa el servei nacional de salut que és l'ortodòncia, altres aspectes molt importants per a la gent que no té diners, que ha d'anar a buscar feina, que ha d'espavilar-se i no té una altra alternativa. Ha anat funcionant i l'altre dia em van dir que ha desaparegut, que ja no funciona. I m'agradaria saber què ha passat. El compromís de l'Ajuntament era traslladar aquest espai quant abans fos possible, així hi havia altres alternatives, del mercat fins a un altre espai. Jo no sé si això ha estat així o quines són les circumstàncies que han portat que aquest servei hagi desaparegut.

Segona qüestió. El 8 de gener va tenir lloc el primer Plenari del Consell Municipal de Lesbianes, Gais, Transsexuals i Bisexuals. En aquest plenari de gener es van situar quatre eixos. El primer, impulsar un conveni de col·laboració amb l'Observatori contra l'Homofòbia, tal com té el Consell Municipal de Barcelona. Segon, crear un protocol d'actuació davant dels casos d'homofòbia, transfòbia, per a la Policia Municipal de Girona. Tercer, impulsar un conveni amb el Festival de Cinema Gai i Lèsbic de Barcelona per fer algun «passe» de pel·lícules al Cinema Truffaut o a un altre cine de la ciutat. I, el quart, desenvolupar programes de formació per al personal de l'Ajuntament i altres entitats, sindicats, universitats, en assessoria sobre assetjament laboral i legal amb relació a casos d'homofòbia i transfòbia. Un cop han passat aquests cinc mesos, ens agradaria saber què s'ha fet en aquests quatre eixos.

Intervé la Sra. Pujolàs, qui manifesta, per part meua, dues qüestions. Una seria veure si l'equip de govern sap en quin punt està l'obertura de la nova biblioteca que ha d'anar ubicada al carrer Emili Grahit, perquè penso que és un equipament important per a la ciutat i hi ha molta gent que l'està esperant. A veure si podem saber la data d'obertura.

I l'altra qüestió és perquè traslladem aquí una pregunta de l'AMPA i de la pròpia Escola Eiximenis, que fa temps que reclamen poder ampliar el pati de l'escola utilitzant un tall de la plaça Constitució i que sempre se'ls ha dit que això no podia ser perquè aquesta plaça va ser guardonada amb un premi d'arquitectura i que no es podia tocar de les dimensions i la forma que tenia en aquell moment. Però pel que sembla ser hi ha algunes persones que els consta que el premi no afecta la plaça, sinó un dels edificis, em sembla, i volíem saber veure si l'equip de Govern ho sap, això, i seria possible aquesta ampliació del pati.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, qui formula unes quantes preguntes. Una de clàssica, per no perdre la tradició. El senyor Fàbrega i el senyor Alcalà, com a regidor de Sant Narcís, les famoses branques de Sant Narcís, que no hi ha maneres que s'esporguin. No fa gaire va haver-hi un debat a Sant Narcís, a TV Sant Narcís, i va sortir aquest tema, hi havia el regidor d'urbanisme i vam fer inclús una mica de broma,

jo també, perquè és un tema que vaig traient recurrent al Ple. Vejam si algun dia es decideixen a veure com podem esporgar arbres de la zona de Sant Narcís, sobretot l'avinguda Sant Narcís.

Una altra qüestió. Voldríem saber quan es tornarà a convocar una Taula de Mediació de l'Habitatge.

Una altra és sobre la mortaldat de peixos que va haver-hi al Güell, vejam si sap exactament què va passar i quants peixos van morir, tot i que sé que el senyor Fàbrega em va explicar algunes coses a una comissió, però pensem que caldria més detall.

Dues qüestions, una per al senyor Alcalà. No fa gaire l'Audiència de Girona ha reordenat obrir el cas sobre Torroija, la persona que es va suïcidar en dependències policials de l'Ajuntament de Girona, i sembla que hi ha una demostració que alguna cosa no es va fer bé del que es desprèn d'aquesta ordenació de reobrir la investigació. En el seu moment, quan vam preguntar això, se'ns va dir que s'havia fet tot correctament, que no calia modificar protocols ni res. Voldríem veure vejam si s'ha previst modificar coses o si ja s'han canviat, si hi ha intenció de fer autocrítica.

I una altra qüestió és sobre aquest tema que ha aparegut als mitjans de comunicació sobre el Vol Gastronòmic sobre l'Onyar, aquest espai singular que es vol col·locar al cantó del pont de pedra i sobre l'Onyar. Hem vist la informació a la premsa, a TV Girona, a la pàgina web de l'Ajuntament, a la Comissió Informativa se'ns va informar de paraula d'alguns temes, però nosaltres pensem que no n'hi ha prou amb paraules, que necessitem documentació. Una de les regidores competents ens va notificar que s'estava treballant al respecte, però atès que ens apropem a la data del juliol, que és pel que sembla quan es té previst obrir això, i encara no disposem de papers i preceptes tècnics, doncs ens agradaria analitzar bé aquests temes tècnics com, per exemple, tenir informes favorables de l'ACA, tenir informes favorables de la Comissió de Patrimoni, etcètera.

Nosaltres per part nostra som grans amants de la gastronomia, però no ens agrada massa que la nostra gastronomia s'«elititzi», per això nosaltres no estem dient que no a aquest projecte, però sí que els estem dient que es busqui algun emplaçament més adequat. Vostès recordeu que fa uns anys van criticar molt i molt l'equip de Govern que manava en aquell moment, que era el PSC amb el suport d'Iniciativa i d'Esquerra, pel tema d'El Niu, van fer grans escarafalls a la premsa dient que era una cosa totalment exagerada i que trencava el paisatge urbà. Doncs pensem que en aquest cas vostès estan permetent que l'*skyline* del riu Onyar i del Barri Vell es fragmenti. Per això pensem que seria més prudent buscar algun altre emplaçament alternatiu.

I, d'altra banda, i pel que fa a l'«elitització» de la gastronomia, nosaltres pensem que tothom té dret a escollir l'oferta que cregui oportuna, però de passada aprofito per fer una altra pregunta que és el tema del Mercat del Món, que vostès van decidir que s'acabava a Girona. Pensàvem nosaltres que oferia una bona oferta a la ciutat i a l'oci de les nits d'estiu, que realment han quedat una mica buides, i pensem que no hauria de ser incompatible que es pogués tornar a recuperar aquell mercat.

També una altra qüestió és que ens agradaria molt veure les auditories fetes a l'empresa d'aigües i que les voldríem analitzar amb profunditat.

Intervé la Sra. Veray, qui formules tres preguntes. La primera és amb relació a la plaça d'inspector, a la qual un cop presentat l'informe de l'instructor, que a més ens va venir en Junta de Portaveus explicar-nos-el i que, per tant, s'ha ficat a disposició de tots els grups i s'ha pogut mirar i estudiar a fons, a nosaltres ens agradaria saber si vostès des del Govern tenen pensat prendre o ja han pres alguna mesura amb relació a les conclusions que dona aquest informe o, millor dit, a la interpretació de les conclusions d'aquest informe que puguin fer vostès des del Govern, tant a nivell d'assumir responsabilitats, tant polítiques com tècniques, amb relació a tot el que va passar amb la plaça d'inspector.

Una segona pregunta que volíem fer és quina és la seva valoració amb relació a la recollida d'escombraries i de residus al Barri Vell. Nosaltres hem rebut moltes queixes que no està funcionant, hem rebut queixes tant a nivell que el model escollit per fer aquesta recollida de residus sembla que no acaba d'encaixar bé amb el barri i que la gent no està contenta amb el que vostès els han proposat que s'ha de fer, però també hem rebut queixes que hi ha molta gent que no compleix la recollida de residus i que, per tant, hi ha zones del Barri Vell on se segueixen baixant les bosses d'escombraries com s'havia fet sempre i, per tant, que no es recicla. Nosaltres volíem saber quina valoració en fan vostès d'aquest tema i si amb relació a aquesta valoració, si no és bona ni positiva, perquè a nosaltres ens arriba que no és així, doncs si tenen pensat prendre mesures per millorar o per redefinir altre cop quina seria la millor opció.

I finalment nosaltres també li volíem preguntar pel que ara li ha preguntat el senyor Navarro, que és el projecte del Vol. Miri, nosaltres no posem en qüestió el projecte en si, nosaltres pensem que promocionar la gastronomia gironina és una bona iniciativa i, per tant, en aquest sentit vull deixar molt clar que no fiquem en qüestió el projecte en si, però sí que ens ha sorprès la manera en què vostès han tirat endavant aquest projecte sense ni tan sols comentar-ho amb els grups de l'oposició. Vostè és conscient que ens ha convocat en Junta de Portaveus extraordinària per molts de temes, penso que abans de presentar a la premsa, com van fer vostès, aquest projecte, se'ns podia haver informat i, a més, quan, home, és un projecte que si més no al meu grup li genera dubtes. Primer, l'ús privatiu d'espai públic es fa amb relació a la col·locació d'aquest projecte. Segona, com és possible que allà on es col·locarà aquest projecte no estigui afectat pel Pla especial del Barri Vell? O sigui, crec que els gironins han d'entendre per què a un bar se li diu que ha de ficar les cadires d'un color o d'un altre color perquè està Barri Vell i, en canvi, aquest projecte no estigui sotmès a cap d'aquestes normatives, sincerament a nosaltres ens ha sorprès.

Nosaltres ens hem connectat a la web de l'Ajuntament, hem tret tota la informació que hi ha a la web de l'Ajuntament, que a més està penjat el mateix projecte del Vol i, home, jo li he de dir que si a un bar li diem que les cadires no poden ser blanques, home, doncs sincerament en aquest projecte potser també li hauríem de dir alguna cosa amb relació a allò que estarà col·locat sobre el riu i en aquesta zona de la ciutat. I jo li vull recordar, perquè nosaltres també vam ser crítics amb El Niu, el senyor Navarro també li feia, nosaltres en el seu moment també vam ser crítics amb El Niu, perquè consideràvem que trencava, o visualment, no acabava d'encaixar i de quadrar amb el que estàvem acostumats i amb aquesta fotografia important de la ciutat, que és la del riu Onyar. I ens ha sorprès que ara vostès al Govern també tirin endavant un projecte que jo no dic que sigui maco o lleig amb relació a la fisonomia que trenca, però sí que la trenca, visualment hi haurà un canvi important. I estem parlant, si el recull que n'han fet els mitjans de comunicació és correcte, estem parlant que la col·locació d'aquest projecte entre deu i dotze mesos, per tant, estem parlant d'un any, no estem parlant de dos mesos d'una carpa a sobre una plaça com pot ser la plaça Constitució, ni estem parlant de la col·locació d'un circ a la Copa d'un mes. No, estem parlant d'un any, estem parlant d'un any, un element en una zona com és la del riu Onyar aquí al pont de pedra amb el carrer Santa Clara, que nosaltres creiem que d'alguna manera aquest projecte hauria d'haver passat per aquest plenari i, si més no, vostè ens l'hauria d'haver explicat en una Junta de Portaveus, perquè si vol li llisto totes les vegades que ens ha reunit d'urgència per temes molt menors.

Per tant, sincerament jo, bé, a part que també hem analitzat el projecte una mica i ens costa entendre algunes d'aquestes coses, però, bé, jo com que és iniciativa privada i abans l'he defensat i ara també, no m'hi poso, si li surten els números o no li surten els números a la iniciativa privada, jo amb això no hi entraré ni hi sortiré, i el projecte en si no el discuteixo. Ara, la manera que vostès tenen de tirar endavant aquest tipus de projectes. I, home, la informació que tenim nosaltres és que no es paga cap cànon a l'Ajuntament per la col·locació d'aquest tema o, és que no sé com dir-li, d'aquesta passarel·la. Bé, a mi em consta que quan ve un circ paga i quan es col·loca una carpa,

paga i quan, per tant, no ho acabem de veure clar. Sincerament, a mi m'agradaria que per veure-ho clar i, per tant, per tenir clar que a més que sigui un bon projecte i la promoció de la gastronomia a la nostra ciutat sigui un tema important i que nosaltres valorem positivament, també m'agradaria estar segura, que ho han fet bé i que expliquem a tots els gironins de per què han actuat d'aquesta manera.

I ja acabo amb aquest tema i amb la meva intervenció, però, miri, vostè sap que jo he parlat moltíssimes vegades i he insistit molt amb la reforma de la plaça Catalunya, de la plataforma famosa de la plaça Catalunya, i cada vegada que he plantejat el tema m'han posat per davant l'ACA, cada vegada que he plantejat una reforma per petita que sigui a la plataforma de la plaça Catalunya m'han dit que, bé, que abans de fer tot això l'ACA hauria de fer mil informes perquè, si un dia plou molt en aquesta ciutat, tenim perill que se'ns desbordi el riu per aquesta zona de la ciutat. Bé, l'ACA ha dit alguna cosa amb relació a aquest projecte que anirà al riu? I si ha dit alguna cosa, què ha dit? Perquè nosaltres hem demanat, i no hi ha ni un sol paper amb relació a tot aquest expedient que aclareixi tots els dubtes que nosaltres tenim. Per tant, home, a nosaltres ens agradaria que ens l'aclarís i llavors poder tenir la seguretat que efectivament, a part d'un bon projecte, doncs les coses s'han fet bé.

Intervé el Sr. Joaquim Bonaventura, qui formula unes quantes preguntes. Una, un apuntament de neteja que requereix escombra i «manguera», que és la carretera de Barcelona a l'alça de la plaça de l'estació, allà on hi ha un monument que és un monument que es va posar quan es va posar allà l'estació d'autobusos, que hi ha un monòlit d'homenatge a la vellesa de no recordo quin any. Allà, en aquell espai, hi ha un banc –un parell de bancs– i hi ha un espai que és realment molt maco però que està molt brut. Allà es requeriria netejar-ho, un «manguerasso», per dir-ho d'alguna manera, i que també hi hagués una paperera. És un detall.

Amb relació a les declaracions de les sancions que hi ha hagut de trànsit a la carretera de Barcelona cantonada Emili Grahit, allà on posa «control fotogràfic», ens agradaria que el regidor de Mobilitat ens enviés estadístiques de quants usuaris han estat multats, ho dic perquè ho hem llegit a la premsa i ens agradaria poder tindre, en aquest sentit, alguna informació.

Anant a Sant Narcís hi ha un carrer que es diu carrer Mallorca que hi ha una vorera que està sent aixecada per l'arrel dels arbres, i a veure si allà s'hi pogués fer algun tipus d'actuació. La vorera pràcticament s'està desfent, bé, a veure si hi ha alguna possibilitat que hi hagi alguna intervenció que pugui resoldre una mica el tema, perquè dificulta la mobilitat i la veritat és que és un tros del barri de Sant Narcís que s'hi hauria de fer alguna intervenció una mica més integral, perquè en el seu conjunt està una mica degradada. No només aquest carrer, sinó també un parell d'edificis que hi ha en el seu entorn que poder se n'ha de parlar un dia a part.

També amb relació, ja que estem a Sant Narcís, a veure quan està previst el Ple monogràfic sobre aquest barri.

I després amb relació als pressupostos participatius, a veure si podria haver-hi una revisió del mapa perquè alguns residents de la plaça Poeta Marquina, per exemple, havien de votar propostes que afectaven ben bé el cor de Sant Narcís. Llavors, a veure si els que han posat –han dibuixat– sobre plànol de la ciutat una mica la divisòria dels barris, a veure si podria haver-hi alguna modificació de tal manera que la gent pogués votar coses que coneix, perquè és que algunes coses estan força llunyanes.

Fa ús de la paraula la Sra. Barbero, qui formula diversos prec. El primer fa referència a la plaça Josep Maria Prat, ja és la tercera vegada que ho plantejo en aquest Ple i ha passat el que em temia. Ja vaig dir que davant de l'escala número 9, al carrer, hi havia uns clots molt importants, doncs la senyora que viu en aquella escala ha caigut, s'ha fet mal a la cama i l'han hagut de portar a l'hospital. Això, deixant de banda el tema dels plàtans, que ja seria una altra qüestió. Però ara el que seria urgent és el carrer que passa davant del número 9, doncs que estigui arreglat el ferm.

El segon prec és perquè es faciliti, si us plau, que ho hem demanat per escrit diverses vegades, un organigrama actualitzat de l'Ajuntament. Amb una organització tan gran com aquesta es van produint modificacions organitzatives molt normals i molt corrents, però ara ens agradaria tenir un organigrama actualitzat de tots els canvis que hi ha hagut i també de la mobilitat dels funcionaris. Poso per exemple la unitat aquesta de control d'activitats llicències que es va crear a Urbanisme i que agafava treballadors de dues àrees diferents.

I el tercer prec fa referència al Pla integral del Sector Est i a l'acord que es va prendre l'altre dia a la Comissió de Planificació del Consell Escolar Municipal. Allà es va aprovar la constitució d'una taula de debat específica per analitzar la baixa demanda que hi ha a les places educatives de les escoles del Sector Est, la de Vila-roja i la de la Font de la Pólvora. Recordem que aquest Ple ja va aprovar, a proposta del nostre grup, que es desenvolupi un pla integral per al Sector Est, i precisament un d'aquests motius que ens preocupaven eren aquests temes educatius que s'estan produint en aquell sector. La Regidoria de Serveis a les Persones està treballant en el pla i han fet algunes reunions, però davant del perill que es pugui treballar en paral·lel o sigui que, per una banda, el CEM treballi en una taula i que l'Ajuntament treballi el tema del pla integral, doncs jo demanaria al regidor que promogui una efectiva coordinació entre les dues taules per tal que els resultats siguin el més positius possibles.

Intervé el Sr. Amores, qui formula una pregunta. Senyor alcalde, la meua pregunta va destinada a un tema que ha estat recurrent, en aquest Ple hi ha hagut mocions, jo li he preguntat diverses vegades, algun altre regidor també, que té a veure amb l'Agència de Promoció Econòmica. Tinc la sensació que ja fa alguns mesos que vaig parlar amb la regidora Madrenas, ens va dir que ja hi havia l'estudi, que ja s'havia fet, que el tindríem a disposició al cap d'un cert temps, que se'ns aniria informant, que el primer pas era conèixer i coordinar amb els diversos agents existents, bé, és una conclusió que probablement es podria haver tingut també abans i incorporar-la en aquell estudi que es va fer. Però, en tot cas, tinc la sensació que passa el temps i que aquest és un tema que s'allarga i que no acabem de veure una proposta a sobre la taula. I ens preocupa perquè s'acosta la fi del mandat i probablement posar en comú molts ajuntaments o diversos ajuntaments, diversos agents, diverses institucions no és fàcil i, per tant, requerirà un temps, per tant, encara més motiu per posar un tema tan rellevant com aquest sobre la taula.

Si es tracta que és un tema que no el poden prioritzar o que no està a la seva prioritat, també agrairíem saber-ho, perquè crec que es van aprovar mocions que es duria a terme. I, per tant, si no s'ha de fer, doncs que s'informi, que s'expliqui a la resta de grups els motius, estem disposats a parlar-ne. I, si és un tema que la regidora no pot tindre prou dedicació al tema, gairebé li recomano que es delegui en algun altre regidor, si cal, perquè ho pugui desenvolupar, ho pugui fer, perquè crec que és un dels temes estratègics, cabdals per posar en comú els diversos agents a treballar en un objectiu comú que és el de la promoció econòmica, l'atracció d'inversions, el suport als emprenedors, la promoció de l'ocupació, el comerç, el turisme, tots aquests àmbits que són un dels camps principals en els quals la majoria de grups segurament podríem trobar propostes en les quals treballar conjuntament.

Intervé la Sra. Plana, qui exposa, en referència també al Vol Gastronòmic, bé, dir que quant a totes aquelles activitats o aquells projectes que serveixin per promocionar la gastronomia gironina i també el producte de la terra, doncs ens sembla molt i molt bé. Però voldríem saber si aquest projecte, aquesta estructura, aquesta plataforma, quines garanties tenim que sigui itinerant, si existeix algun conveni, algun acord o algun compromís que sigui per un temps determinat. Per altra banda també, quin cost representa per a l'Ajuntament de Girona i si afecta, com ha dit també la senyora Veray, el Pla especial del Barri Vell, si hi ha algun informe per part d'Urbanisme que així ho

acreditat. I si s'ha parlat amb la resta de restaurants o el sector afectat per si els sembla bé o què n'opinen.

Intervé la Sra. Bosch, qui formula tres prec. El primer fa referència a una iniciativa que es portarà a terme a tot Catalunya del 23 al 28 de juny que es diu la Setmana de la Dignitat. És una iniciativa que promouen, en fi, en primer lloc, la comissió promotora de la ILP de la renda garantida de ciutadania, però també moltes altres entitats que estan treballant amb relació sobretot a aquesta iniciativa de la renda garantida de ciutadania. Aquesta Setmana de la Dignitat..., els organitzadors s'han adreçat als ajuntaments de Catalunya, m'imagino que també a aquest Ajuntament, no sé si és així. En tot cas, demanen a tots els ajuntaments que col·laborin amb aquesta setmana, que facin divulgació mediàtica del programa d'activitats, que penguin pancartes o banderoles que anunciïn que se celebra i, en fi, que ens hi afegim. Demanar-li que com a Ajuntament ens hi puguem afegir. Per tant, jo després li traslladaré aquesta carta que s'ha enviat a tots els ajuntaments per si no hagués arribat aquí. Però, per part nostra, formem part d'aquesta comissió promotora i organitzadora i ens agradaria que aquest Ajuntament també pogués afegir-s'hi, a una iniciativa que arriba en un moment en què malauradament el risc de pobresa i d'exclusió afecta moltíssims gironins i gironines.

El segon prec també està relacionat amb el problema de la pobresa i l'exclusió, fa referència a una moció que varem aprovar en aquest Ple ja fa més d'un any i mig, és el tema del Pla de xoc sobre la pobresa infantil. En el darrer Ple li vaig demanar al senyor Berloso a veure quan podríem veure aquest pla, em va dir que tindríem una reunió del Consell de Cohesió Social, que no hem tingut encara; em consta que, malgrat tinguem la reunió, no el veurem. El que em preocupa ara concretament és, ara que arriba l'estiu, com els menjadors que, o com els infants i joves que estan atesos per aquella partida que posen en el pressupost dels 200.000 euros que ha estat posada, diguem-ne, a instàncies del nostre grup per donar suport a l'aprovació del pressupost, com a partir d'aquella partida s'han fet les beques de menjador municipals, què passarà a l'estiu, si hi haurà també beques de menjador a les activitats d'estiu, com ja hi havia altres vegades, i si la partida arriba per poder fer les aportacions extraordinàries de relacions de proteïnes per a les famílies que són usuàries del Centre de Distribució d'Aliments.

I reiterar-li una cosa que ja li he dit altres vegades al senyor Berloso, la nostra preocupació enorme amb relació a la franja dotze-setze anys, perquè els infants que tenen beques de menjador, estem parlant de nens fins a dotze anys. Ens consta que de dotze a setze hi ha infants, hi ha famílies que tenen problemes greus i no poden, no tenim cap constància de com està atesa aquesta franja de població. Voldríem informació sobre aquesta qüestió, si hi estan treballant, jo li vaig demanar l'últim dia que vam parlar i m'agradaria saber com ha evolucionat aquesta qüestió.

I el tercer i darrer prec és sobre l'Hospital Trueta i sobre la reunió que varem tenir amb el conseller Boi Ruiz. En el darrer Ple vam insistir que estàvem pendents que es creés aquesta comissió, que fa tres anys que esperàvem que es creés, com a tal comissió no s'ha creat, però vam tenir una reunió a la qual varem poder assistir la majoria de grups d'aquest plenari. En aquesta reunió va ser allà on vam tenir les notícies que coincideixen en el temps amb aquesta de la Clínica Girona i, per tant, que ens fan dir que el missatge que estem enviant a la ciutadania és un doble missatge que és terrible. Jo li reitero que és terrible, perquè li estem dient als ciutadans i ciutadanes de Girona que, al mateix temps que tenim un horitzó clar de quina evolució ha de fer l'oferta de sanitat privada o privada concertada a la ciutat, no tenim un horitzó de l'hospital de referència de la ciutat Girona, que és l'Hospital Josep Trueta.

El que ens va dir el conseller és que després de, fa tres anys que demanem saber quin és aquest horitzó, ens van dir que no hi hauria nou Hospital Trueta, ens van dir que aquests terrenys que havien estat buscant durant tant de temps havien desistit o havien desestimat l'opció de fer un nou Trueta i, per tant, que tindríem una rehabilitació

de l'actual l'Hospital Trueta, però que això estava subjecte a un pla director que no estava tancat. Miri, la veritat és que tres anys per fer un pla director em sembla una cosa absolutament excessiva. Aquest pla director segurament deu estar, si no està acabat del tot, molt fet, perquè bé que comencen determinades obres a l'Hospital Trueta –se'ns va dir que començaven i, per tant, estarà bé conèixer més amb profunditat quan comencen i com es preveuen fer–, deuen fer-se en funció de quelcom i aquest quelcom deu ser aquest pla director.

El meu prec concretament és que aquesta reunió no sigui l'última, per tant, que hi hagi una següent reunió, ara estem a juny, doncs que com a molt tard el mes de setembre hi hagi una següent reunió, que en aquesta reunió tingui ja una notícia, si no està acabat del tot, almenys de les grans línies d'aquest pla director, almenys per part del meu grup tenim voluntat de conèixer-ho com més aviat millor i ens sembla que amb tres anys hi ha temps de sobres de tenir aquest pla director. Per tant, demanar-li que es faci una nova reunió al setembre a la qual ja demanem a la conselleria que ens porti aquest pla director i la plasmació d'aquest pla director en un calendari d'intervencions a l'Hospital Trueta.

I, per tant, dir que per part del nostre grup estarem amatents a aquesta qüestió, seguirem insistint, la nostra preocupació és màxima i creiem que els gironins i gironines, no només els que hi treballen, no només els que en són usuaris en aquest moment directe, sinó tots, no ens mereixem el que s'està fent amb relació a l'Hospital Trueta per part de la conselleria i no ens mereixem que l'Ajuntament ho permeti. Per tant, contundència i una actitud ferma a davant de la conselleria. Necessitem un horitzó clar i necessitem conèixer-lo i poder-ne debatre.

El Sr. alcalde disposa la resposta als precis i preguntes formulats:

El senyor Bonaventura preguntava per les branques dels arbres de la zona de la Guàrdia Civil, el senyor Fàbrega li respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, l'empresa que fa el manteniment d'aquesta zona ha estat treballant a la plaça dels Països Catalans i tot seguit anirà fent els carrers del cantó, vull dir que això està previst fer-ho de manera imminent.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació als ordinadors, que efectivament es va introduint ja d'entrada el programari en català, mirarem com està la resta, en principi una gran part d'ells podrien actualitzar en català només el mateix usuari aplicant els paquets d'idioma que porten el paquet Office i alguna cosa més, però si hi hagués alguna dificultat per instal·lar-lo al Departament d'Informàtica pot atendre l'usuari. Jo crec que si entre tots ens mentalitzem que ho tenim a un clic, no costaria tant i no carregariem de feina el Departament d'Informàtica, que francament va molt sobresaturat. És cert tanmateix això que diu vostè que s'està ja implantant als nous ordinadors per defecte el programari en català.

Amb relació a la mobilització del 14 de juny, no cal que li digui que m'hi adhereixo no només personalment, sinó em sembla que una majoria dels grups d'aquest Ajuntament s'expressen en aquests termes. Ja li vaig explicar que el fet de no acceptar la moció d'avui no tenia res a veure amb el sentit de la moció, sinó perquè havíem convingut entre tots que avui no hi hauria mocions i crec que no era bo fer una excepció en aquest sentit. I no tinc cap problema, al contrari, ben exactament al contrari, d'encoratjar la gent que hi assisteixi.

I igualment dic amb tota rotunditat el suport que expresso el Jaume Sastre per aquesta actitud cada vegada més transcendent, que requereix la màxima atenció per part de tots pel que hi ha en joc, des de tots els punts de vista, amb aquesta vaga de fam que ja fa més d'un mes que dura i per la [#, 04.21.50] de dignitat que té en un context tan hostil de defensar la llengua. Per tant, tot el meu suport i estic convençut que si alguna

forma de moció es promou en aquest sentit, m'imagino que la immensa majoria dels grups també li donarien suport.

La senyora Terés preguntava, en el moment que el senyor Ribas era a fora, pels solars buits, però em sembla que ha sentit la pregunta des d'allà on era.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, vaig tenir una reunió perquè és es va posar en contacte amb mi la UdG, justament perquè em van convidar a fer un cicle de xerrades sobre l'urbanisme de futur i l'urbanisme sostenible i ens van proposar ells també per col·laborar juntament amb l'Ajuntament per tirar endavant el tema de la ubicació dels solars buits. Jo vaig dir que crearíem una taula de treball on estarien convidats els grups de l'oposició i estem pendants de crear, buscar el dia de l'agenda de convocar-los a tots i tindre un debat ja per poder configurar com tractar aquests solars buits.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Terés preguntava per l'eliminació d'herbes que encara es feia, segons diu, amb productes químics, malgrat que hi havia una moció que deia de no fer-ho, el senyor Fàbrega respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, de fet la moció no és que digués que no es continués fent servir herbicides, sinó que en la mesura de les possibilitats s'anessin deixant d'utilitzar i buscant sistemes alternatius, i això és exactament el que hem fet. Ara, les persones que han de fer hores en benefici de la comunitat, ja hi ha un equip que amb uns [#, 04.23.30] estan traient les herbes dels escocells de la zona de Puigvístós, i estem treballant en aquesta línia. Ara per ara canviar el sistema de manteniment dels escocells nets i una mica en la línia com anava la moció, que la moció no era de canviar d'avui per demà, sinó amb una projecció de futur, i això és el que estem fent.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, amb relació a les sol·licituds que fa de les diferents xarxes que s'han constituït per tal que puguin, jo els demanaria només, també per ajudar la gent de la casa amb la tramitació adequada, no costa tant registrar una entitat que si realment opera públicament com a xarxa de, perquè pugui tenir totes les capacitats operatives que li dóna el fet d'estar registrada degudament. No tenim cap problema amb relació a això, però jo crec que si fem una norma no costa tant respectar-la. Si no volen registrar la xarxa, doncs hauran de continuar utilitzant aquest mecanisme que tenim ara. Però jo els demano que ho registrin, sobretot perquè deuen ser projectes que deuen tenir vocació de perdurar en el temps i de treballar. D'acord. Però si finalment el reglament que fem, que ja és prou complex de poder-ho organitzar tot, anem fent excepcions que són, creguin-me, fàcils de conciliar, jo demanaria un esforç en aquest sentit. El que no podem és estar resolent cada vegada, dir «bé, com que això ho hem de mirar que puguin entrar-ho, encara que no tinguin NIF», no, perquè ha d'haver-hi un responsable d'allò i jo crec que això, vaja, ho estudiarem si una proposta concreta a fer aquí, però crec que no costaria tant. Hi ha alguna xarxes que ja fa un cert temps que estan operant a la ciutat, per tant, que s'han consolidat. A mi em fa l'efecte que no costaria massa el que demanem, sincerament. I hem demostrat, a l'Ajuntament, que ningú no ha deixat de presentar cap opció pel fet, per tant, home, demanem amb una mica també de col·laboració per part de tothom.

Amb relació a l'agrupació de contenidors, senyor Fàbrega, que ho ha preguntat la senyora Terés.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, val a dir que l'ideal és que una àrea tingui tots els contenidors i sigui una àrea completa. Ara bé, amb el vidre, que no és un recolliment periòdic freqüent el que s'ha fet és repartir-ho estratègicament perquè quedi a prop d'algú sempre un contenidor de vidre. Els contenidors de vidre arreu de la ciutat han augmentat substancialment, perquè abans hi havia les campanes i ara hi han contenidors, o sigui que a nivell de contenidors n'hi ha molts més dels que hi havia.

Ara, és cert que no hi ha contenidor de vidre a totes les àrees. Però, bé, totes les àrees tenen un contenidor de vidre proper.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, sobre el gir que proposava a l'esquerra a la plaça Montserrat mentre durin les obres, el senyor Alcalà respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui explica, som conscients que la prohibició de girar a l'esquerra genera uns certs problemes als conductors de vehicles, però en aquest cas el que fem és prioritzar l'autobús per tal que mantingui la puntualitat. Allà hi ha un tros molt petit i si deixéssim fer el que passava al principi, el que produeix és un endarreriment a la puntualitat dels vehicles i per això hem prioritzat els autobusos.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, sobre el prec de la biblioteca, deixi'm dir-li que és aquest Govern el que va posar en marxa els horaris nocturns per poder estudiar la selectivitat i obrir les biblioteques a la gent perquè pugui fer-ne hores en èpoques molt determinades. Mirarem el prec que fa vostè de poder «convenir» amb la UdG el fet que altra gent pugui fer-la servir, mirarem si podem ampliar el servei amb altres centres. Prenc nota del prec que vostè fa per veure si és possible això. El senyor Olòriz preguntava pels Dentistes Solidaris, el senyor Fàbrega li respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, és la primera notícia perquè amb els Dentistes Solidaris hi vàrem haver d'estar parlant ara fa un mes escàs perquè es va arreglar el terra del mercat i vàrem haver de parlar amb ells durant un parell de dies no rebessin visites. Ara bé, el que sí és cert és que el que no fan és agafar visites noves, perquè els dentistes que hi ha són pocs i la llista d'espera era molt gran. O sigui que ara estan atenant la gent de la llista d'espera i no agafen nous clients, deu ser això.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, senyor Berlosó, sobre la proposta del plenari del Consell LGTB amb relació als convenis.

Intervé el Sr. Berlosó, qui explica, respecte a aquestes propostes, respecte a la col·laboració aquesta amb l'observatori, en l'últim consell que varem tenir a finals de maig va quedar a sobre la taula perquè qui se'n cuidava d'aquesta relació i era el senyor Ramon Llorente, el Defensor de la Ciutadania, i no va poder-hi assistir o ho vàrem deixar a sobre la taula.

Quant al protocol de treball sobre la Policia Municipal, ja hi havia estat treballant, va vindre l'intendent i la Irene, que no sé la graduació que té, que es varen intercanviar i varen explicar què és el que s'estava fent i varen prendre nota de recomanacions que se'ls van fer.

Quant a l'aprovació de personal, estem pendants que el funcionari que és el que porta el Pla d'igualtat aquí a l'Ajuntament està de baixa per un accident que va tindre per emprendre'l de seguida que aquesta persona es pugui incorporar.

I quant al daixò de cinema, dir-li que està preparat, que hi ha hagut un contacte també amb cultura d'aquí de l'Ajuntament i que està preparat per a aquest final de juny, les tres sessions internacionals, que serà una trobada internacional aquí, a la ciutat de Girona, durant tres dies a finals de juny.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Pujolàs preguntava per l'obertura de la biblioteca i, en tot cas, hi ha una qüestió urbanística que era la tramitació de la zona de la biblioteca. El senyor Ribas li explicarà i jo li complementaré la resposta.

Intervé el Sr. Ribas, qui explica, ara s'ha aprovat ja el projecte d'execució del que seria l'accés pròpiament del que afecta a l'Estat com el que afecta l'Ajuntament, a partir d'aquí les obres s'iniciaran ara en breu i llavors sí que és cert que ens condicionava

l'arranjament d'aquesta zona per poder obrir pròpiament la biblioteca, tot i que hi havia –i suposo que és el que comentarà l'alcalde– un posicionament molt clar de l'Ajuntament.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui explica, aquí hi ha una discrepància més enllà de la tramitació urbanística, que és la que ha vingut determinada, de dir si és prudent o no és prudent que mentre s'estan fent obres estigui funcionant la biblioteca. Jo crec que aquesta discrepància la resoldrem aviat i, per tant, a partir que resolguem això podrem donar una data realista d'obertura de la nova biblioteca.

Preguntava també per la petició de l'AMPA de l'Eiximenis. Un aclariment, nosaltres vam fer una proposta ja fa un cert temps de poder ocupar la plaça Constitució a partir d'aquest govern i, per tant, ho vèiem amb bons ulls. El problema no era tant que hi hagués un premi de disseny d'arquitectura, que el desconeixíem en aquell moment, sinó que els estudis que vam fer del sòl impedié que allà es construís estructura, perquè això té un pàrquing. Aleshores el problema era aquest, era que per raons de seguretat semblava que no es podia construir estructura ocupant una part de la plaça que semblava la més ocupable. Però, de tota manera, el senyor Ribas li ampliarà la resposta.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, vam tenir una reunió amb la direcció de l'escola i amb els representants de l'AMPA i aquest proper dia 12 tenim una reunió perquè ens han convocat així i així hi anirem. Se'ls va plantejar, efectivament ells demanaven l'ocupació de la plaça, personalment i aquest grup sempre ha defensat que aquella plaça necessita una nova mirada, perquè hi han realment espais que realment són molt conflictius inclús en temes de mobilitat, però una mirada en el seu conjunt. Llavors, el que sí se'ls va dir que ocupar la plaça per part de l'escola generarà dos problemes importants a l'aparcament. Un era, com deia ara l'alcalde, a nivell estructural i, l'altre, era el tema de les sortides de ventilació i l'accés pròpiament a l'aparcament; just en aquell espai hi ha un accés a l'aparcament. Llavors els vam dir que era molt complex primer de tot perquè hi ha una concessió atorgada, s'haurà de buscar un nou espai per fer un accés, si això és factible i bombers ho admetés, perquè és una sortida d'emergència, llavors es complicava i se'ls va fer una proposta diferent. Evidentment hi ha hagut gent que vol una major explicació i el dia 12 se'ls donarà.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Jordi Navarro tornava a parlar de les branques de Sant Narcís, el senyor Jordi Fàbrega li respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Fàbrega, qui exposa, senyor Navarro, com que ja reïncidim amb aquest tema i la meua voluntat és que ens posem d'acord, jo la setmana que ve li donaré un informe amb la previsió i la proposta dels serveis tècnics que fan a tot el barri de Sant Narcís. I després un cop vostè hagi parlat i consensuat aquesta proposta, quedem un dia i ho acabem de perfilar. I així ja s'haurà acabat la problemàtica dels arbres de Sant Narcís, si us sembla.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, també demanava per quan està previst convocar la Taula de Mediació de l'Habitatge, el senyor Berlosó respondrà.

Intervé el Sr. Berlosó, qui exposa, senyor Navarro, aquí hi ha, no sé a quina de les dues taules es refereix, si a la tècnica o a la directiva. Perquè la directiva tenim decidit reunir-nos cada tres mesos, que és el que fins al moment estem complint, excepte aquell lapsus de temps que va haver-hi aquell problema amb la senyora Marta Afuera. I la tècnica es reuneixen mensualment o en aquells, o cada vegada, en períodes cada vegada que entén la mateixa taula tècnica que s'han de reunir. Per tant, crec que s'estan reunint regularment.

Intervé el Sr. alcalde, qui explica, també preguntava per la mortaldat de peixos del Güell, suposo que derivats de la sèquia Monar, el Sr. Fàbrega li respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui explica, aquests peixos, de fet, no eren del Güell, sinó que eren els que venien de la sèquia Monar, que aquests peixos es van morir fruit de les obres que varen fer els de l'Ajuntament de Salt en un col·legi perquè tenien unes filtracions, i després aquests peixos varen anar a petar al Güell, no per res, sinó perquè varen quedar enganxats a la reixa que neteja la sèquia. Allò es va arreglar i, que jo sàpiga, no ha tornat a passar res.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta el senyor Navarro parlava del cas Torroija, el Sr. Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, de manera que quan hi ha un accident s'obre un informe i hi ha una investigació, en el cas de la trista mort d'aquesta persona es va obrir una investigació interna, però de forma immediata, independentment de les diligències judicials. Per exemple, es va millorar el sistema de càmeres, que és el que es va detectar, és un tema que es va millorar. El cas continua al jutjat, sí que durant dues o tres vegades s'ha anat tancant el cas i s'ha tornat a obrir, ara actualment està obert.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, amb relació al Vol Gastronòmic, com que ho ha preguntat diversa gent, si els sembla, fem una resposta per a tothom. La Sra. Madrenas li respondrà.

Intervé la Sra. Madrenas, qui exposa, en primer lloc, com que primer el senyor Navarro ha preguntat una mica en què consistia i una mica fer-ne cinc cèntims, explicar que es tracta, tal com li vaig comentar una mica, que es tracta d'un projecte absolutament singular i innovador i que pretén projectar la marca de Girona a Catalunya i al món. La marca de Girona quant a producte de qualitat excepcional, tant de patrimoni gastronòmic com de turisme de qualitat, aquesta seria la finalitat.

És important destacar que aquí no s'edifica res, sinó que s'emplaça en un lloc determinat de la via pública una instal·lació ja prefabricada. Per tant, quan estem parlant de normatives o no, doncs hem de tenir en compte això, que s'està tractant no d'una edificació, sinó de la instal·lació, bé, de l'emplaçament d'una instal·lació. D'igual manera com existeixen de fa anys al Barri Vell també quioscos o els cavallets o etcètera que estan allà per anys i anys i, bé, es va mirar l'estètica, es va comprovar que reunís una sèrie de característiques, que evidentment compleixi amb la normativa que ha de complir, que no és la mateixa que les edificacions, però en aquest cas, per exemple, haurà de complir les d'activitats, que ja s'ha comprovat, de restauració, etcètera. És a dir, la normativa que ha de complir la complirà, evidentment, com no pot ser d'altra manera. I també es tractarà d'un disseny absolutament integrat a la zona. I, quan em refereixo que la normativa es complirà, també evidentment de l'accessibilitat també, és important destacar-ho perquè era un aspecte molt important a tenir en compte.

Crec que també s'ha preguntat referent a si nosaltres satisfarem algun preu o hi haurà algun conveni en què pagarem alguna cosa, no. No haurem de satisfer cap preu. Per altra banda, sí que és probable que des de l'àrea de turisme ha semblat que comentava que possiblement veia convenient el poder no sé si llogar o agafar aquest establiment per fer alguna activitat o alguna presentació, potser, al llarg de l'any, és el que pot haver-hi aquí d'intercanvi econòmic. Des de l'Àrea d'Urbanisme i Activitats, en primer lloc, el que s'ha de fer és comprovar el projecte i mirar si s'adaptava totalment a la normativa. Com hem vist que sí, ara ja es presentarà per registre d'entrada, des de l'Àrea de Promoció Econòmica s'estudiarà, bé, evidentment ja s'ha estudiat, però ara

es tindrà el projecte per escrit, que és el que ja li vaig comentar al regidor Navarro que vam estar parlant fa tres dies o, la setmana passada, que tant punt el tinguéssim exactament per escrit li facilitaríem tota la informació que volgués. Així mateix em poso a disposició de tots els altres regidors, només faltaria, explicar exactament tots els dubtes que puguin tenir.

Respecte a la resta d'entitats o de restaurants, si estan consultats o no, no només estan consultats sinó que hi participen, tinguin en compte que hi participen l'entitat Bons Fogons, Girona Hostaleria Radial, també s'està plantejant que tingui alguns dies que també puguin fer-se sessions educatives per a nanos o per a instituts o de l'Escola d'Hostaleria, és a dir, és molt ampli el ventall i evidentment hi participa, també l'Associació de Comerciants també té interès a participar-hi. És a dir, moltes entitats importants de Girona col·laboraran, interactuaran i treballaran conjuntament amb ells, per tant, que sí que estan assabentats i no només assabentats, sinó que treballaran conjuntament. I crec, senyor alcalde, que no em deixo res més.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, qui exposa, voldria saber si pagaran per ocupar la via pública. Li ho he preguntat i no m'ha contestat.

Intervé la Sra. Madrenas, qui exposa, sí, hi ha d'haver una petita taxa, i hi ha de ser aquesta taxa. El que passa que com que també s'establiran una sèrie de serveis o de, no sé com dir-n'hi el nom, que es farà des de turisme, possiblement quedi compensat, no vol dir que sigui l'import exacte tampoc, és a dir, la regidora de turisme, ella estudiarà quines necessitats té i, per altra banda, a veure quin import pot ser equivalent al de la taxa, no és que es compensi.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, deixi'm aclarir algunes coses amb relació al Vol. Primer, aquest és un projecte que parteix d'iniciativa privada, però que compta amb col·laboració de la societat civil del sector, destinat a la promoció de Girona amb un sentit molt ampli, fet per arquitectes de Girona, fet amb la col·laboració de cuiners de Girona, fet amb productes de Girona i amb un disseny que evoca clarament el pont de l'Eiffel i que, a més a més, té la vocació de voltar per diversos indrets del món. Per tant, que portarà el valor del patrimoni gastronòmic gironí com un element de promoció a fora. Per tant, hi hem de col·laborar.

Ara, nosaltres aquí no hi hem invertit diners, sensible diferència amb alguns dels exemples que s'han posat com El Niu, no ens ha costat diners, El Niu ens en va costar. Té un disseny diferent, no és un disseny d'un simple mòdul d'obra col·locat damunt d'un terrat, damunt d'un terrat que va costar, que va tenir unes conseqüències amb la reparació de l'edifici, que vostès les saben perquè les vam quantificar, que a diferència d'aquell altre aquest és accessible, l'altre no només no era accessible, sinó que a més a més tenia un aparell d'escala que ocupava la Rambla durant molt i molt de temps de manera molt intrusiva, que a més a més aquest es fa per clarament contribuir a la dinamització d'un sector econòmic, alguns discreparan o no que hagi de ser un sector econòmic que l'hàgim d'ajudar, però un sector econòmic que aquest Govern des d'un primer dia ha dit que tenia vocació d'estimular, perquè era on creïem que es poden generar llocs de treball. I en el moment que estem ens sembla que recolzar el sector gastronòmicoturístic de la ciutat ens sembla encertat.

Llavors aquí estudiar-ho estrictament en termes de dir «això és una mera iniciativa privada», em sembla que és un error, sincerament. I que la resposta de la col·laboració de l'Ajuntament que, hi insisteixo, no és donar cap subvenció en aquest cas a ningú, sinó col·laborar a fer-ho possible, em sembla que és la que pertoca a un Ajuntament –i amb això poder vostès hi poden estar en tot el desacord que vulguin– està compromès amb la promoció turística, de patrimoni, de la gastronomia de la ciutat de Girona. Respon a això.

Ara, totes les exigències que es requereixen a qualsevol operador privat que vulgui fer ús de l'espai públic ser li demanaran, des del punt de vista la normativa, només

faltaria, està claríssim això, no hi ha res a dir. Però igual com amb altres operadors de l'espai públic s'arriba a convenis, per què no podem arribar a convenis d'acord amb un operador que, a més a més, veiem que el que fa és promocionar els productes de la terra, que el que fa és quilòmetre zero, que el que fa és promocionar els diferents cuiners de la regió en què hi participa a més a més l'associació de turisme. Vaja, sincerament, no veig on pot haver-hi l'inconvenient. I que, a més a més, és bastant neutre pel que fa a l'impacte que té sobre el sòl. Jo si volen el regidor Ribas els pot explicar el projecte i el cost que vam haver de destinar a reparar els efectes d'El Niu damunt de l'oficina de turisme, no ens hi trobarem afortunadament en el mateix cas. Sí, però molt breu, perquè tenim moltes preguntes per respondre i anàvem amb bon ritme.

Intervé la Sra. Veray, qui manifesta, jo és que després de la seva intervenció vull deixar molt clar que nosaltres ni posem en dubte que sigui un bon projecte, ni estem en contra de la promoció de la ciutat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, jo no ho he dit, no els he pas acusat d'això.

Intervé la Sra. Veray, qui manifesta, després del seu discurs un pot tenir la sensació i no, al contrari. Jo el que crec és que és un bon projecte i que vostès no ho han acabat de gestionar de la manera adequada.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, serà la seva opinió, però jo li estic explicant.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, qui exposa, per això li dic, però no l'hem posat en dubte, la promoció turística de la ciutat, mai, ni tampoc ara fent la pregunta que hem fet.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, llavors el senyor Navarro preguntava pel Mercat del Món i li respondré el mateix que em penso que va ser el senyor Quintana que ho va preguntar crec que a l'últim Ple, o vostè mateix. El mateix que l'altra vegada, nosaltres estem oberts a escoltar propostes en aquest sentit, no n'hem rebut, jo almenys, no ho sé si la regidora Coralí Cunyat o la regidora Madrenas n'han rebut, jo no n'he rebut, sincerament.

Intervé el Sr. Navarro, qui exposa, jo els convido que insisteixin a sentir, perquè hi ha veu, hi ha veus que tenen ganes de parlar-ne amb vostès.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, encantats de rebre una proposta d'algú que digui: «Escolti, tenim ganes de muntar aquest mercat i ens involucrem i ens hi comprometem a fer.»

Intervé el Sr. Navarro, qui manifesta, no només tenen ganes de muntar-ho, sinó a més a més se'n recorden que vostès no els van posar les coses fàcils i per això van haver de plegar.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, això no li admeto, perquè això no és així. No, home, no reescrigui la història, perquè no va anar d'aquesta manera. Això estava vinculat a un festival que es va deixar de fer i es va dir: «Si tenim possibilitat de trobar una ubicació amb bones condicions perquè es pugui mantenir, nosaltres estem d'acord a fer-ho.» I això no se'ns ha vingut a plantejar mai i jo torno a fer aquest oferiment: algú té interès a desenvolupar això? Escolti, assegurem-nos, parlem-ne i nosaltres serem col·laboradors d'això, com ho hem estat ara d'aquest projecte que acabem de discutir.

Intervé el Sr. Navarro, qui exposa, li agafa la paraula.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, llavors, amb relació a les auditories d'aigua, senyora Maria Àngels Planas.

Intervé la Sra. Planas, qui manifesta, bé, s'han fet dues auditories, la financera, que s'incorporarà a l'aprovació de comptes, i hi ha l'auditoria operativa, que està en fase de demanar aclariments. I, bé, quan les tinguin, sempre les hem posat a disposició de tots vostès, tant la financera com l'operativa estaran a disposició de tothom que les vulgui mirar i revisar.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, sobre la plaça d'inspector, el senyor Alcalà o la senyora Planas que expliqui una mica en quin punt ens troben en aquests moments i jo li complementaré la resposta a la senyora Veray.

Intervé la Sra. Planas, qui exposa, ja varem parlar en el seu moment a la Junta de Portaveus us varem reunir per explicar-los que pel que fa a la Fiscalia no hi havia cap tipus d'indici, pel que fa a l'informe tècnic també va estar a la seva disposició i, per tant, amb aquests informes en els quals se'ns deia que es podia tirar endavant, nosaltres el que hem fet és tirar endavant la plaça d'inspector.

He de dir-li que tot això és un procediment no és el tribunal qui el tutela i qui el porta i, per tant, per part nostra jo com a regidora sé que s'estan fent proves, però no sé exactament en quina situació es troben, si els falta una prova o dues o ja les han finalitzades, perquè crec que és un procés que nosaltres no ens hi hem de ficar per res. I, per tant, és el tribunal qui segueix tot el procés i qui realment està fent la feina que crec que s'havia d'haver fet des d'un bon principi, que és vetllar pel bon funcionament de les proves. I, per tant, jo no tinc cap altra novetat que no tingui res..., ningú de vostès.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, amb relació al que deia l'informe, bàsicament venia a dir: moltes de les coses que s'han fet sempre i s'han donat per assentades que s'havien de fer així, no estaven ben fetes. Per tant, està clar, la propera vegada que hàgim de fer una convocatòria similar prendrem molt en compte les recomanacions que ens ha fet l'instructor. Perquè inclús alguns departaments ho feien sense ser conscients d'algunes de les indicacions i reflexions que feia el mateix instructor, es donava per descomptat –i jo intueixo, vaja, segur que sense cap tipus de mala fe– que algunes de les pràctiques que es desenvolupaven i que estaven consolidadíssimes i completament normalitzades eren perfectament regulars. I l'inspector diu: «Alerta, que això no és correcte.» Per tant, compromís? Naturalment, les properes vegades que hàgim de tornar a convocar places, doncs ho revisarem a la llum de l'informe de l'instructor i ho farem de tal manera que no pugui haver-hi aquests elements, diguem-ne, poc regulars que ell va detectar i que amb molt de gust tenim –som els primers– interès a corregir. I, de fet, la regidora ja m'indica que ja s'està, de fet, ja té conseqüències pràctiques el que m'està dient.

Una cosa que m'he descuidat de dir-li amb relació a la pregunta que vostè ha fet del Vol, que no l'he respost abans, és el tema de l'ACA. Estigui tranquil·la, perquè es va fer la consulta a l'ACA i això no està en un nivell que l'ACA intervingui, per tant, diu escolti'm... I deixi'm dir-li també, ja que parla de l'ACA, que avui hem presentat amb el director de l'ACA, com he dit abans, el projecte, el conveni, que també l'ACA és una entitat que col·labora i té ganes de col·laborar amb la ciutat, i aquí també si l'haguéssim hagut de necessitar, que no ha estat el cas, també l'haguéssim trobat.

El senyor Bonaventura parlava de la carretera de Barcelona amb la plaça estació, el monòlit de la vellesa que és ja de fa uns quants anys. No fa unes setmanes en el servei d'efemèrides de l'Ajuntament de Girona sortia el dia en què s'havia instal·lat, i

era del govern abans del primer govern democràtic, per tant, ja fa un cert temps. El senyor Jordi Fàbrega li respondrà.

Té tota la raó. La recollida d'escombraries al Barri Vell, és veritat. Només, abans de donar la paraula al regidor, una prèvia. Jo he estat mirant també, una part li dono la raó, és veritat que hi ha gent que encara per costum, és normal, per tant, hi ha una cosa que hem d'esperar el costum de la gent i l'educació de la gent, ha d'entendre que ha de deixar de disposar la bossa d'escombraries a la porta i l'ha de posar al contenidor. Algunes de les persones que jo he parlat, la impressió és exactament contrària a la de vostè. És veritat, però segur que hi ha gent que ho troba fatal. *(Comentaris de fons.)* Bé, no, jo vaig estar passejant i vaig estar-ho mirant i vaig ensopegar, si m'ho permet, una conversa entre dos veïns inusual, perquè estaven lloant la iniciativa i dic «home, m'interessa», perquè era espontània, estaven dient: «Ja era hora, finalment, està molt bé.» I vaig: «Què els sembla?» I diuen: «Escolti, està molt bé, encara hi ha gent que no ho sap fer anar, però ens agrada molt.» I això no vol dir que sigui meravellós. Només un aclariment, estem desplegant allò exactament que es va contractar en el plec que vostè i jo coneixem perfectament, no fem res més que això.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui explica, doncs com ha dit molt bé el senyor alcalde, la recollida selectiva del Barri Vell era una demanda de fa molts anys i ara, en aquest nou contracte que estem implantant i amb aquests moments l'estem acabant, doncs és el que estem fent.

Hem fet reunions de veïns, hem fet reunions amb restauradors i comerciants, tenim una oficina, bé, uns educadors que estan voltant per les botigues i estan dinamitzant una mica i fent campanya. I la veritat és que, bé, l'estrany seria que ara funcionés, senyora Veray. Avui fa exactament una setmana que ha començat la recollida selectiva, una setmana. Perquè va començar el dia 2 de juny, bé, donem-los una mica més de temps.

Això seria un problema si el Barri Vell estigués brut, però al Barri Vell, tot i que hi ha gent que continua deixant les bosses d'escombraries al portal, en aquest procés d'implantació nosaltres les anem recollint. Però, bé, esperem que amb la informació i a mesura que, com ha dit l'alcalde, la gent, els veïns en vagin parlant, doncs això vagi a la baixa.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Bonaventura que parlava de la situació de la neteja del monòlit de l'homenatge a la vellesa que hi ha a la plaça d'Espanya.

Fa ús de la paraula el Sr. Fàbrega, qui exposa, farem una actuació puntual en aquesta zona, si es tracta d'anar-hi amb aigua a pressió, i ho deixarem net. I això de la paperera, ja li diré al regidor de Mobilitat que posi la paperera i netegi el banc.

Intervé el Sr. alcalde qui exposa, també demanava, senyor Alcalà, per saber si tenien l'estadística de les sancions de trànsit a l'encreuament d'Emili Grahit amb el carrer de Barcelona.

Intervé el Sr. Alcalà, qui manifesta, contestant el tema de la paperera, mirarem si s'ha col·locat la paperera. Tots els problemes fossin aquests.

Referent al tema de les estadístiques, varem passar una nota a la premsa que insistentment, i que a nosaltres ens va molt bé que també ho expliquin que estem fent aquestes actuacions. Actualment s'està passant com una mitjana de vint vehicles. n'hi ha més que ho passen, però descartem el motorista que, per exemple, arriba i es posa a la línia, aquest no el sancionem perquè es para, tot i que la càmera ho detecta. Aquestes queden descartades. Però els que realment s'ho passen, doncs hi ha una mitjana d'uns vint vehicles. Si els sembla, li puc donar les dades, perquè les tinc aquí,

però si els sembla esperem una mica perquè passi una mica de període i seran més reals i més ajustades.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, amb relació a la zona de Sant Narcís, carrer Mallorca, que deia que hi havia un arbre que aixeca la vorera, el senyor Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, sí, de fet, és habitual que els arbres aixequen les voreres, hi ha una brigada, bé, hi ha més d'una brigada que anem reparant tots aquests clots. Els anirem a mirar i farem l'actuació.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, demanava també el mapa dels pressupostos participatius, el senyor Berlosó respondrà.

Intervé el Sr. Berlosó, qui exposa, l'any 2013, quan varem començar això dels pressupostos participatius, varem demanar a la UMAT tots els mapes que tenien els límits dels barris que en aquell moment teníem identificats aquí a l'Ajuntament, es varen presentar a totes les associacions, es va fer una assemblea amb totes les associacions de veïns, vam posar aquest mapa a sobre la taula. Com que van créixer algunes associacions, entre ells es va debatre, es varen marcar els límits i sí que és cert que tota la banda, diguem-ne, oest de la carretera de Barcelona pertany a Sant Narcís, fins a la dallò. Per tant, es deuria donar aquesta situació.

No obstant, sí que hem observat, no per aquesta indicació que ens apunta vostè, sinó que també tenen de posar-hi més col·legis electorals, més dels que han existit, perquè veritablement com que s'han ubicat només a centres cívics o centres socials moltes queden, vull dir que són sectors, algun barri queda distanciat del lloc d'anar a votar i això pot haver privat alguna persona gran sobretot que hi hagi anat. Ho tindrem en compte per al 2014.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Barbero demanava per la situació del número 9 de la plaça Josep Maria Prat, el senyor Alcalà respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Alcalà, qui exposa, sí, en aquest sector, de la mateixa manera que al carrer Mallorca, passa amb les arrels, allà, el mateix. Estem pendents de fer l'actuació. Sí, la part de l'asfalt que hi ha al pàrquing de motos.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, demanava un organigrama actualitzat de l'Ajuntament, doncs farem la petició als serveis tècnics responsables i li donarem, el tenim actualitzat, li farem arribar. I suposo que també tenim la versió última del cartipàs, que també li podem fer arribar. D'acord. Ja el teniu, d'acord.

És veritat, vostè al Consell Escolar Municipal hi era i va intervenir amb relació a aquesta taula de debat específic per a la demanda educativa del Sector Est. La senyora Muradàs també hi era i, en tot cas, li pot ampliar la informació.

Intervé la Sra. Muradàs, qui exposa, tal com vam comentar en el Consell Escolar, com que ja vam dir que hi havia en marxa el pla que s'havia demanat per al Sector Est, la revisió per al pla, ja vam acordar que en tot cas ens coordinaríem les dues regidories per tal que no hi hagi solapament del treball. I, en tot cas, el que sí és veritat és que primer està començant el treball a nivell dels barris del pla i que, per tant, en tot cas esperem que acabi el treball aquest dels barris perquè en la coincidència que tinguin els tres barris en els temes d'educació, després el podem posar a sobre la taula que es constituirà tal com es va demanar.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Amores preguntava, senyora Madrenas, per l'Agència de Promoció Econòmica.

Intervé la Sra. Madrenas, qui exposa, em sap greu que precisament la senyora Veray ara no hi sigui perquè ja tenim, tal com em vaig comprometre a l'últim plenari per parlar amb ella, ja teníem l'hora donada i ara, en fi, amb vostè que sí que vam estar comentant una mica el tema de l'Agència de Promoció Econòmica. Si recordarà que és un ens que no podria existir com a tal, que no podem crear com a tal, perquè les administracions no podem crear nous ens, per tant, això ja li vaig estar explicant. Sí que s'ha d'entendre com una xarxa col·laborativa entre els diferents actors i agents relacionats amb l'economia de la nostra ciutat.

El document que ens va ser traslladat ha estat treballat, pensat, debatut pròpiament dins de la nostra àrea i ara el passarem al Govern, perquè és important que totes les àrees del consistori el tinguin interioritzat i puguin fer les seves aportacions en aquest document. Quan tingui aquest document, evidentment se'ls facilitarà. Però és que previ a això també és important perquè l'Ajuntament sol pot crear per si sol un xarxa col·laborativa, sinó que ha de ser sempre amb els agents, amb la universitat, els agents socials, etcètera, i hem iniciat també aquestes converses per saber ells també què opinen d'aquesta proposta genèrica que li volem fer nosaltres. Perquè és important que, tot i que nosaltres sempre hem dit que sí que preteníem exercir aquest paper de lideratge, tampoc no podem dissenyar nosaltres únicament un sistema i plantejar als diferents agents com un sistema ja fet i tancat.

Per tant, per una banda, ateses les diferents àrees, s'està debatent com es veu el document que hem preparat i, sí, promoció econòmica, i per altra banda, ja hem iniciat fa dies amb diferents actors, amb FOEG, amb Pimec, amb la universitat, amb sindicats, ja hem iniciat les converses per veure com veurien aquesta xarxa col·laborativa.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, crec que no hi haurà tampoc massa problema que allò que ja es parlarà amb la senyora Veray es pugui també compartir amb vostès, que també han mostrat sempre un interès per aquest tema. Per tant, des d'aquest punt de vista la regidora ja l'atendrà. La senyora Bosch suggeria que col·laboréssim amb la Setmana de la Dignitat. A mi no m'ha arribat cap petició en aquest sentit, el regidor em diu que tampoc. Mirarem el registre d'entrada si se m'ha adreçat o s'ha extraviat algun paper, però a mi francament no em consta i evidentment, com amb moltes altres iniciatives, col·laborarem fins allà on sigui possible i no tenim cap problema a col·laborar amb iniciatives que se'ns plantegin. Parlava també de la moció relativa al Pla de xoc de la pobresa infantil.

Intervé el Sr. Berloso, qui exposa, respecte a aquesta moció, fent una mica de memòria, vostè va ser la que va tenir interès que aquesta comissió treballés dintre del Consell de Cohesió i Serveis Socials per donar-li participació. En aquell moment s'estava revifant el Consell de Cohesió i Serveis Socials, se'ls va incloure, es va fer – és aprovar– un reglament, el reglament és el que és. Em sorprèn la pregunta, perquè vostè aquest dematí ha estat amb dos tècnics preguntant i, per tant, ja li ha donat la resposta, que és la mateixa que li puc donar un servidor. Si no li han donat, almenys a mi m'han dit què és el que li havien donat.

El Ple passat vostè m'ho va demanar, jo els he demanat al Consell de Cohesió Social sobre pobresa i pobresa infantil, ells m'han recordat que el reglament marca que dues vegades l'any s'informarà a la comissió directiva, que ara dintre del mes de juny ens convocaran per informar-nos en aquest tema.

Fa ús de la paraula la Sra. Bosch, qui exposa, més que res que m'és igual com ho faci, senyor Berloso, però fa un any i mig que es va aprovar aquesta moció i no tenim el pla. Llavors jo voldria el pla, perquè això ho ha aprovat el Ple. Ho faci de la manera que vulgui, jo amb els dos tècnics els he preguntat per saber si avui ho havia de tornar a demanar, perquè li vaig demanar en el darrer Ple, m'han dit que el pla no s'està fent,

que hi ha un treball que es va fent sobre el tema, però el pla en si mateix no s'està fent. Això no s'ho han pas d'inventar els tècnics, el regidor els ha de dir que hi ha a obligació de fer-ho i, per tant, que ho facin, diguessin. Per tant no tenen..., jo cada vegada que pregunto per això ningú té constància que s'ha de complir amb un mandat del Ple, però estaria bé que es complís, perquè el Ple ho va aprovar fa molt de temps. Per tant, jo per això li ho demano.

Fa ús de la paraula el Sr. Berloso, qui exposa, un pla necessita un temps, està a dintre del Consell de Cohesió i Serveis Socials. El Consell de Cohesió i Serveis Socials no el conformen només tècnics de l'Ajuntament, sinó que hi han tècnics de l'Ajuntament, tècnics d'altres administracions i entitats del tercer sector i, per tant, treballen al ritme que ells treballen. Tenen l'encàrrec i ens informaran en quin punt està aquest pla. I el pla..., doncs evident que per això se'ls ha donat l'encàrrec i l'estan treballant.

Respecte a una altra de les preguntes fetes per vostè, de la preocupació dels nois i noies de dotze a setze anys, què és el que s'està fent. Imagino que aquesta edat són els que ja van als instituts, els instituts..., hi han instituïts que no tenen menjador, així i tot nosaltres a les reunions que es van fer amb els diferents directors també hi havia els dels diferents instituts, se'ls va dir que si detectaven persones i tal... Ara deu fer quinze dies em sembla que era de l'Institut de Santa Eugènia, ens va vindre el director i ens va manifestar que tenia observat un número determinat de nanos que semblava, al seu criteri, que no estaven ben alimentats, perquè se'ls marejaven i tal i qual. Els vam dir que ens passessin el llistat d'aquests nanos per saber si les famílies són receptores d'aliments del Centre de Gestió d'Aliments. I així i tot aquesta mateixa relació l'hem feta, l'hem passada amb allò que alguna vegada vostès ens diuen que l'Ajuntament ens estem fent càrrec de responsabilitats que té la Generalitat, els hem passat al Departament d'Ensenyament de la Generalitat, a veure què és el que es pot fer amb aquests nanos atès que no hi ha menjador. I, així i tot, al director se li ha assegurat que depèn del que ens respongui el Departament d'Ensenyament de la Generalitat que nosaltres garantirem que si ells ens diuen que aquests nanos no estan..., que tenen símptomes de mala alimentació, farem una intervenció social i trobarem solucions, o bé reforçant el menjar que reben del Centre de Gestió d'Aliments. o si és una família tan desestructurada que no podem tindre garantia que el que se'ls doni de més, de complementari, a la cistella del CDA, doncs posar-los, col·locar-los, vull dir, buscaríem un espai, una fonda o alguna cosa allà pròxima perquè poguessin anar a menjar. O que ells estimaven que potser no seria tant el dinar, sinó que fos un esmorzar. I això és el que s'està acabant d'estudiar i que estem esperant una resposta per banda del Departament d'Ensenyament de la Generalitat.

I respecte a què passarà amb els nanos ara a l'estiu, passarà el mateix que ja varem fer l'estiu passat, que ja s'està organitzant, seran receptors del complement de carn pels dies, i per a tots els nanos. I aquí sí, tots els nanos de les famílies receptores d'aliments del CDA fins als divuit anys.

Intervé la Sra. Bosch, qui exposa, fa un any i mig que aquest Ple va aprovar que s'havia de fer aquest pla de xoc, aquest pla de xoc han tingut temps de sobres...

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui manifesta, això ja ho ha dit abans, senyora Bosch.

Intervé la Sra. Bosch, qui explica, sí, però és clar, què fem si s'aproven mocions i llavors després...

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, el senyor regidor l'acaba de respondre amb mesures concretes que no es feien, que s'estan implementant, que s'estan fent i, per tant, que van en la línia, vostè si vol d'això en pot dir Pla de pobresa infantil, n'hi digui,

però no pretengui presentar la situació com d'ençà de l'aprovació de la moció amb ara no s'ha fet res, perquè no és veritat. No és veritat. Ja ho ha dit abans, fa un any i mig s'aprova una moció, ja ho ha dit, no hi ha un embolcall que digui Pla de pobresa infantil. El senyor Berloso ja ho corregirà això, si ho ha de corregir, però independentment les prioritats són les acaba de descriure el senyor Berloso. I la resposta que vostè demanava li ha tingut clarament. El suplement en proteïna de la gent que ho necessita, com l'any passat, si se'n recorda, aquest any ho tornarà a tenir sense excepció. I jo crec que més concret no li pot ser i li ha respost la pregunta. Però si m'ha de reiterar altra vegada allò que ja ha dit dues vegades, jo crec que sincerament no toca.

Fa ús de la paraula la Sra. Bosch qui exposa, si m'ho permet, només simplement el tema d'alimentació, tant l'any passat com aquest any, fruit de l'aplicació de l'acord pressupostari dels 200.000 euros que vam aprovar l'any passat i aquest a instàncies del nostre grup, s'està fent aquesta feina i està molt bé. Però lluitar contra la pobresa infantil no és només, és, per descomptat, lluitar contra la mala alimentació, per descomptat, o la infraalimentació, per descomptat, però no pot ser només això. Per tant, jo reitero la petició a tots dos, perquè crec que un any i mig és un temps més que suficient perquè això estigui fet.

Intervé el Sr. Berloso, qui exposa, ja li he dit que s'està treballant sobre el pla i el pla el redacta qui el redacta i amb les possibilitats de personal que hi han, qui el compona i va al ritme que el Consell de Cohesió i Serveis Socials treballa. I després, en tot cas, i no s'ha dit, que s'està afegint totes aquelles necessitats que van apareixent que dallò, vull dir que en el Sector Est el problema, la Generalitat havia retirat una subvenció, una part de la subvenció del transport escolar dels nanos que es desplaçaven als instituts de Girona i l'Ajuntament hem cobert vint-i-tants mil euros que no estaven pressupostats, ni vostè se'n varen preocupar que s'havien de buscar i d'ajudar, i l'Ajuntament des de serveis socials juntament amb educació s'ha cobert. I per a aquest curs 2014-2015, la setmana passada ho vàrem estar parlant, no estava als pressupostos i també s'atendrà a fi i efecte que els nanos amb aquesta problemàtica estiguin atesos. Per tant, tota aquella necessitat que va apareixent i que és d'urgència, s'està cobrint.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, amb relació al Trueta, el que no ens mereixem, senyora Bosch, és que vostè porti les seves obsessions –vostè ho ha reconegut– recurrentment en el Ple, malgrat que li hem donat la informació, i el conseller també li ha donat, perquè deixi d'estar-hi obsessionada. Critiqui el que vulgui, però, home, tampoc això no ens ho mereixen. Perquè, miri, mentre vostè continua presentant les informacions que li proporciona el conseller, li agradaran o no, però que són clares i són compromeses, la setmana passada anunciàvem, per exemple, que la cirurgia cardíaca del Trueta s'incrementa un 25 per cent i que es reduirà la llista d'espera a la cirurgia cardíaca del Trueta. Al costat d'això, altres millores. Cregui'm, per més que vostè tingui obsessió a presentar el Trueta estrictament com un buc a la deriva, sense horitzó, no serà realitat. I, per tant, li demano una mica més de contenció, perquè no crec que afavoreix ningú, encara que potser creu que en pot treure algun tipus de rèdit electoral, d'això, no ho sé, però s'ajusti una mica a la veritat i a la realitat.

El conseller de Salut va respondre totes les preguntes que se li van formular i crec que va donar amb una concreció que l'honora i que em fa l'efecte que li hem d'agrair. A més a més, va respondre de les moltes, i va punxar molts dels globus que s'havien fet circular amb relació a l'Hospital Trueta, però no ens podem passar el dia desmentint rumors, desmentint informacions esbiaixades i abonant una tesi que no és la que, potser no els agrada, però no és la que vostès estan propagant. El Trueta, tot allò que preocupa amb relació al Trueta s'està controlant.

El Trueta ha de ser un hospital de referència, un hospital d'excel·lència, un hospital que creixi amb serveis a les persones i un hospital que sigui eficient. Això és el que s'està fent. Li va donar una data, que no la recordo exactament, si li va parlar del setembre o li va parlar de l'octubre, per a un pla director. Esperem que hi hagi el pla director i parlem-ne. I si s'ha trigat el que s'ha trigat és perquè els plantejaments que es va trobar el conseller amb relació al Trueta són uns plantejaments insostenibles, i això és el que ha vingut a explicar. I refer el pla director, i vostè ho sap, no és una cosa trivial i té a veure amb el model organitzatiu, que tampoc és menor, i que s'estan moltes passes en la bona direcció, perquè al final allò que importa és el servei que es presta a les persones, i importa més que puguem incrementar la cirurgia cardíaca, que no pas que puguem discutir sobre si tindrem un projecte arquitectònic nou de trinca o no. I estem en aquesta discussió.

Però vostè el Ple que ve em tornarà, no, el Ple que ve no, perquè serà un Ple extraordinari que no hi haurà precís i preguntes, però al Ple ordinari que ve tornarà a preguntar obsessivament pel Trueta i així fins al dia del judici final a la tarda. I no..., jo crec que les informacions que s'havien de donar s'han donat, no n'hi puc donar més de les que hi ha, el conseller li va explicar tot el que podia, tot el que sabia en aquell moment i, quan hi hagi més informació, s'anirà donant. Ara, plantejar o presentar, com que som insensibles, inactius amb relació al Trueta, això no és just i això és el que no ens mereixem. Jo li demanaria, en fi, ja sé que no me'n sortiré, però, home que s'ho agafi, vostè ho ha dit, amb un pèl menys d'obsessió.

Intervé la Sra. Bosch, qui exposa, si m'ho permet, li demano només una cosa, hi ha d'anar més sovint al Trueta, hi ha d'anar més sovint.

El senyor alcalde aixeca la sessió.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dona per acabat l'acte. Són tres quarts d'una de la matinada. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera